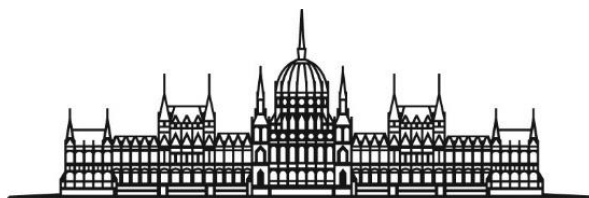

Országgyűlési Napló

Dúró Dóra és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Berki Sándor,*
dr. Szűcs Lajos, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	1699
Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájá- nak folytatása és lezárása	1699
Időkeret felosztásának ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	1699
Felszólalók:	
Herczeg Zsolt (Fidesz)	1699
Dr. Dávid Ferenc (DK).....	1702
Nacsa Lőrinc (KDNP)	1704
Lócsei Lajos (Momentum).....	1711
Ovádi Péter (Fidesz).....	1714
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	1716
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	1718
Berki Sándor (Párbeszéd)	1722
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1726
Czunyiné Dr. Bertalan Judit (Fidesz)	1729
Dúró Dóra (Mi Hazánk)	1734
Dr. Aradszki András (KDNP).....	1738
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	1741
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	1746
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	1748
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	1752
Ovádi Péter (Fidesz).....	1757
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár	1758
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	1762
Kordás László (DK)	1765
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1767
Barcza Attila (Fidesz).....	1768
Tóth Endre (Momentum)	1771
Illés Boglárka (Fidesz)	1774
Vajda Zoltán (MSZP).....	1777
Dunai Mónika (Fidesz).....	1783
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	1786
Csárdi Antal (LMP).....	1787
Kordás László (DK)	1789
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	1790
Bányai Gábor (Fidesz)	1791
Hegedüs Andrea (DK).....	1797
Varju László (DK)	1799
Sebők Éva (Momentum).....	1802
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	1804
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	1808
Napirend utáni felszólalások:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	1815
Végh Noémi (Jobbik).....	1816
Varju László (DK)	1818
Az ülés bezárása	1820

Az ülésen jelen voltak:

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülészakának
5. ülésnapja

2022. június 24-én, pénteken
(8.00 óra - Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Berki Sándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatnom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Berki Sándor - *(Berki Sándor elfoglalja helyét a jegyzői székben.)* aki éppen most érkezik meg - jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2023. évi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása. A törvényjavaslat T/152. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/152/3. számon a honlapon megismerhető. Tájékoztatnom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az **időkeretek felosztását.** Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai 6 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 123 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 57 perc; a DK képviselőcsoportjának 34 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 27 perc; a Momentum képviselőcsoportjának 27 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 27 perc; a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 22 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 22 perc; az LMP képviselőcsoportjának 20 perc; a független képviselőknek pedig 1 perc áll a rendelkezésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalásokra kerül sor a mai napra rendelkezésre álló időkeretekben.

Tisztelt Országgyűlés! Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra jelentkezett Herczeg Zsolt, Fidesz, képviselő úr - legyen kedves a kártyáját elhelyezni a szavazógépben vagy megmozdítani! *(Megtörténik.)* Igen, most rendben van. Öné a szó, képviselő úr.

HERCZEG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-

medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit” - olvasható a Nemzeti hitvallásban. Fontos sorok ezek, hiszen ezzel a két mondattal meghatározzuk hazánk jövőjét, Magyarország kialakult identitásának megtartására való törekvésünket és a következő generáció iránti felelősségünket is.

A fenntartható fejlődés olyan fejlődési folyamat, amely kielégíti a jelen generációk szükségleteit anélkül, hogy csökkentené a jövő generációk képességét arra, hogy kielégítsék a saját szükségleteiket. Ezen folyamat sokrétűségére hívja fel a figyelmet az is, hogy a 2015 őszen összehívott ENSZ-közgyűlésen teljes egyetértésben fogadták el azt a 17 fenntartható fejlődési célt, amelyhez 167 alcélt fogalmaztak meg. A fenntartható fejlődés három alappillére a társadalmi fejlődés, a gazdasági fejlődés és a környezetvédelem. Az imént említett célokat a három legfőbb téma köré építették fel, így megtalálhatjuk közöttük a szegénység felszámolását, a minőségi oktatást, az ipar, az innováció és az infrastruktúra fejlesztését és a szárazföldi ökoszisztémák védelmét is. Ez jól mutatja, hogy a fenntartható fejlődés kiterjed az élet minden területére, emellett a társadalom fenntarthatósági és ellenálló képességének javítását is jelenti.

Mind ezek elősegítésére Magyarország Kormánya is nagy hangsúlyt fektet. Az elmúlt években hozott intézkedések arra mutatnak rá, hogy a kormány támogatja a fiatalokat, a munkavállalókat, a nyugdíjasokat és a családokat, emellett törekszik arra, hogy a magyar gazdaság fejlődjön. A kormányzati támogatások, programok és pályázati lehetőségek is biztosítják, hogy az elmúlt tíz év harmonikus gazdasági növekedése folytatódhasson Magyarországon.

A 2022. évben elsődleges kérdéssé vált a béke. A fenntartható fejlődés 16. pontja a béke, az igazság és az erős intézmények témakörét öleli fel. A koronavírus-járvány után az orosz-ukrán háború teszi próbára világszerte az országok lakosait és vezetőit. Magyarország Kormánya vállalta, hogy megvédi a magyar családokat és az eddig elért eredményeket. Az erre irányuló törekvést tükrözi a 2023. évre tervezett költségvetés is. Az ehhez szükséges forrásokat az újonnan létrehozott Rezsivédelmi és Honvédelmi Alapba irányozták, ahogyan a magyar gazdaság fejlesztéséhez, a családtámogatások, a nyugdíjak védelméhez szükséges forrásokat is elkülönítették.

Azon vállalatok és támogatások, amelyek az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése érdekében valósulnak meg, elsősorban a szárazföldi és a vízi ökoszisztémák fenntartható használatát célozzák, szorosan kapcsolódnak a családvédelmi intézkedésekhez. Szem előtt kell tartanunk, hogy mindaz, amit ma a Földért teszünk, gyermekeink, unokáink jövőjét határozza meg. Így kimondhatjuk, hogy a klíma- és természetvédelem hazafias kötelességünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Föld megóvásának jelentős szegmense a figyelemfelhívás és a nevelés. Fontos, hogy megismerjük a környezetet, a környezeti problémákat és az azok megoldására irányuló intézkedéseket, lehetőségeket. Ezért a kutatások támogatása kiemelt jelentőségű. A cél az, hogy az állam biztosítsa a kutatás-fejlesztésre és innovációra fordítandó források koordinált, célszerű és hatékony, a magyar gazdaság versenyképességét támogató felhasználását. Ennek eszköze az egységes Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap működtetése. Ezen alap három, különböző feladatokat ellátó része a Kutatási Alaprész, az Innovációs Alaprész és a 2022-ben létrehozott Nemzeti Laboratóriumok Alaprész.

A Kutatási Alaprészre röviden kitérve szeretném elmondani, hogy e jogcím forrásainak terhére kerülnek meghatározásra, támogatásra azok a programok, amelyek az alapkutatás területén világszinten elismert kutatói kiválóságot ösztönzik. A bármely tudományterületen indított kutatói kezdeményezésű projektek támogatását kiszámítható kutatói életpályamodell kialakítása mentén kívánják megvalósítani. A támogatásra érdemes pályázatok kiválasztásának elsődleges szempontjai a projektület újdonsága, az emberiség ismeretanyagához való várható hozzájárulása, valamint a kutatás megvalósíthatósága.

A legkiemelkedőbb hazai kutatók számára a nemzetközi élvonalba tartozó kutatások végzését teszi lehetővé az Élvonal kutatói kiválósági program, amely hazai viszonylatban kiemelkedő összegű támogatást biztosít öt éven keresztül az arra érdemes kutatócsoportok számára a felfedező kutatás területén. A program keretében történő kutatástámogatásra az Élvonal kutatói kiválósági programról szóló 1185/2017. (IV. 10.) számú kormányhatározatnak megfelelően a 2023. évben 3000 millió forint fordítható az egyéni kutatói kiválósági programok támogatására biztosított forrás terhére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kutatások esetében meg kell említenünk a nemzetipark-igazgatóságokat, amelyeknek tekintélyes szerepük van a környezet- és természetvédelem témakörében. Ezen igazgatóságok feladata és hatásköre többek között kiterjed az élőhelyek és az élettelen természeti értékek feltárására és rehabilitációjára irányuló kutatások koordinálására, ezen túl az országos jelentőségű védett területek és a nemzetközi szerződések kötelezettségeiből adódó tevékenységekre, emellett a nemzeti parkok hatósági és szakhatósági szervként közreműködnek az őket érintő eljárásokban.

(8.10)

Órszolgálatokat működtetnek, melyek segítik a védett természeti értékek és területek megőrzését, az erdővagyon és a természetvédelmi szempontból értékes növény- és állatvilág, valamint a földtani képződmények védelmét. A fentiekben túl az igazgatóságok a

természetvédelmi célok és eredmények bemutatása érdekében egyre hangsúlyosabb feladatokat látnak el a természetvédelmi bemutató, ismeretterjesztő, oktatási célú, valamint ökoturisztikai és környezeti nevelési létesítmények minősítésével, fenntartásával és működtetésével. Ezzel hozzájárulnak a lakosság környezeti neveléséhez, növelve a természethez és a környezethez való ragaszkodásukat. Az igazgatóságok működése a legtöbb esetben a gazdaságilag elmaradott vidéki területekre koncentrál, ezeken a területeken esetenként egyedüli munkaadók. Mérhető gazdasági hozadéka és népegyeségtartó ereje van az általuk elnyert forrásokból történő fejlesztéseknek. Az összetett feladataik ellátására a kormány több mint 13 milliárd forintot irányzott elő a 2023. évi költségvetésben. Az általam említett példákban is látható, hogy a kormány törekvései között megjelennek a fenntartható fejlődési célok mind a minőségi oktatás, a szárazföldi ökoszisztémák védelme, az innováció fejlesztése, a tisztességes munka és a gazdasági növekedés területén.

Felszólalásomat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevelében olvasható 169. ponttal zárnam, miszerint: a környezet megóvása több mint a jelen és a jövő generációk méltó életkörülményeinek biztosítása, hiszen az ember Istennel, az emberekkel és a teremtett világgal való kapcsolata egységet alkot. A természeti környezet megóvása nem más, mint a közjó, vagyis az emberi méltóság védelme és előmozdítása.

Azonosulva az imént idézett sorok tartalmával, a kormány ebben a szellemben alkotta meg a 2023. évi költségvetését. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dávid Ferenc képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar gazdaság szerkezete ma erősen duális, vagyis jelentős a fejlettségi szakadék a kis- és középvállalkozások és a nagyvállalkozások között. A kkv-szektor az összes magyar cég 99 százalékát adja, de a GDP-nek csak körülbelül a felét termeli meg, a foglalkoztatásnak pedig mintegy 70 százalékáért felelős. A számok azt mutatják, hogy a kkv-k termelékenysége jelentősen elmarad a nagyvállalati szinttől. A szakadék tehát elsősorban a hatékonyságban jelenik meg. A magyar kkv-k hatékonysága továbbra is nagyon alacsony Európában, a tagállamok között az utolsó harmadban helyezkedik el. A magyar kkv-kra általánosan is jellemző a passzív alkalmazkodás, azaz a piaci feltételekkel és az állami szabályozásokkal való sodródás.

Az elmúlt évtizedekben a szektorba jelentős állami támogatások folytak be, de több szakértő szerint is ezeknek a pénzeknek a nagy része nem jelentett át-törést. Az EU-s pénzek, támogatások leszívására optimalizált gazdaságban rengeteg cég a megszerezhető

pályázati forrásokhoz igazítja profilját, ahelyett, hogy valóban sikeres terméket állítana elő. Figyelemmel arra, hogy a teljes magyar gazdaságban milyen nagy a kkv-k részaránya, nyilvánvaló, hogy mindent el kell követni a szektor fejlesztéséért. A kkv-k termelékenysége lehet a kulcsa annak, hogy Magyarország sikeresen felzárkózzon az európai átlaghoz. A foglalkoztatásban pedig a kkv-szektor súlya kiugróan magas, csaknem 2 millióan dolgoznak itt, tehát ha a termelékenységet itt érdemben növelni lehetne, az a teljes GDP-ben is látványos hatást érne el, és éveken át tartós növekedési forrást jelenthetne. A pénzügyminiszter szerdai exorzéja szerint a költségvetés legfontosabb célja a rezsivédelem és a honvédelem, azaz a mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetének javítására nem sok figyelmet fordítanak jövőre.

Szólnom kell arról a körülményről is, hogy míg a hazai multinacionális cégek képesek nyereszkedni a gyenge forinton, addig a hazai kisvállalkozások, különösen az importtermékekkel dolgozók nagy vesztesei ennek a folyamatnak, áldozatai annak, hogy 12 év alatt a hazai fizetőeszköz az euró viszonylatában 40 százalékos veszteséget szenvedett értékéből. Számunkra elfogadhatatlan, hogy a Fidesz nem a hazai kisvállalkozók, hanem a globális, nagy multinacionális cégek pártjára állt. A globális minimumadó bevezetésével az ország végre olyan bevételre tehetett volna szert, amelyet nem a magyar kis- és középvállalkozásoknak kellene megfizetniük. A kizárólag multinacionális óriásvállalkozásokra vonatkozó globális minimumadó elutasításával ismételten rontották a magyar költségvetés egyébként is ingatag helyzetét, további bizonytalanságnak tették ki a forint árfolyamát, tovább gyengítették az amúgy is törékeny bizalmat a magyar gazdasági és pénzügyi rendszer iránt. Ezzel egyidőben az adóterhelés növelésével és a száguldó pénzromlással gyakorlatilag visszavették a választás előtti jóléti kiadásokat a vállalkozásoknál dolgozó emberektől, ezzel is növelve a munkavállalói elégedetlenséget.

De nemcsak a családok retteghetnek. Az önkormányzatok jövő évi költségvetése semmilyen biztosítékot nem tartalmaz a kisadózó vállalkozások tételes adójának, a katának megmaradását illetően, pedig ha rossz irányba, rossz kondíciókkal módosítják a katát, akkor a magyar kisvállalkozók tömegeinek jelentős mértékben növekedhet egyik pillanatról a másikra az adója. 430 ezer mikro- és kisvállalkozó figyel aggódva, hogy egy gazdasági válság kellős közepén miként bűvészkedik a kormány és hűségese házi kamarása és kamarája - nevesítem: Parragh László és a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara - ezzel a méltán népszerű adózási formával. Nem véletlenül indított néhány héttel ezelőtt online petíciót a Demokratikus Koalíció a katás adózó vállalkozók megmentésére, amit máig már 10 ezernél is többen írtak alá.

A hazai kisvállalkozások nem akarnak újabb megszorításokat, hagyják őket békében dolgozni! Megszűnt a kisvállalkozókat is érintő rezsicsökkentés ki-vezetése, amely a megszorító csomag része. Szinte

biztosra vehető, hogy emiatt újabb magyar vállalkozások fognak tönkremenni. Sajnálattal regisztráltuk azt is, hogy a kormány megduplázza az alkalmi munkát terhelő adókat, valamint a cégautó adóját.

Már most hallható és olvasható a hírekben, hogy a 10 százalékos feletti vágtató infláció következtében a hazai munkavállalók érdekképviseleti szervezetei jelentős minimálbér-emelési igénnyel fognak előállni, amelynek jogosságához nem fér kétség. Köztudott, hogy a körülbelül 1 millió minimálbéres és garantált bérminimumos munkavállaló legnagyobb hányada a kisvállalkozók alkalmazásában áll, ebből eredően a többletterhelés nagyobb része is rájuk hárul. A hazai tulajdonban lévő kisvállalkozásokat költségvetési oldalról is segíteni kellene, hogy a jövő évi megnövekedett bérterhek kigazdálkodása zökkenőmentes legyen, és ne szaporodjon fel a feketemunka-adás, feketemunkavállalás. A vidéken működő, gazdasági értelemben depressziós körzetben lévő kisvállalkozók, kereskedők, iparosok különösen nehéz helyzetbe kerülnek a bérigények kielégítése terén, de ennek ellentételezésére ez a költségvetés nem nyújt biztosítékot.

Önök folyamatosan családbarát, a családok védelmét segítő állami költségvetésről beszélnek. Nos, a 2023-as költségvetés néhány magyar család érdekét valóban jól szolgálja, az Orbán, a Mészáros, a Tiborcz, a Garancsi család és a NER összes többi oligarcha családjának tagjai tényleg elégedetten dörzsölhetik a tenyerüket, de az átlagos magyar kisvállalkozók és családtagjaik csak rossz érzésekkel, védtelenül és aggódva tekinthetnek a jövőbe. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

(8.20)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsza Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja részéről. Ön a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi felszólalásomban elmondtam, hogy miért hamisak a baloldalnak a megszorításokról szóló parlamenti felszólalásai, és hogy mit is tartalmaz tulajdonképpen ez a költségvetés.

De hát meglepődve hallgattam Dávid Ferenc képviselő úrnak a parlamenti felszólalását, hiszen ő gazdasági szakember is, sőt a DK gazdasági tanácsadója már jó régóta, és nagy magyarországi szervezeteknél is gazdasággal foglalkozott, mégis, a mostani gazdasági helyzetet tragikusnak írta le. A mostani költségvetésben a gazdasági számokat tragikusnak írta le, sőt DK-s politikusként még a feketegazdaságot is idehozta vádként, amikor nézzük meg, tisztelt képviselő úr, hogy mennyivel több ember volt feketén alkalmazva az önkormányzatok idejében; mennyivel több ember nem fizette be a befizetendő adót az önkormányzatok idejében; hogy az elmúlt 12 évben mennyit tettünk a gazdaság fehéritéséért az online számlázással, az online pénztárgépekkel és egyébként

az adók csökkentésével, tisztelt képviselő úr. Mert tudja, mi a legfontosabb eszköz a gazdaság fehérítésére? Az adócsökkentés. Mert ha az adó elviselhető mértéket ölt, akkor inkább befizetik, mint hogy szembesüljenek a következményeivel. *(Közbeszólások a DK pad-soraiból.)*

És önök azok, akik a globális minimumadó mellett érvelnek, önök azok, akik mindig-mindig adóemelés mellett érvelnek. Az önök idejében volt 36 százalék a személyi jövedelemadó, most, ugye 15 százalék, erre azért emlékezzünk!

És ha megnézzük azt, hogy mennyi volt - beszélt a vállalatokról, beszélt a kis- és középvállalkozásokról, beszélt a nagyvállalkozásokról is - az átlagos vállalati adóterhelés, 2010-ben 55 százalék volt, tisztelt képviselő úr. Ez mára a fokozatos csökkenés eredményeképpen 32 százalék. Szerintem óriási eredmény, hogy ezt elértük. Még egyszer: kérem önöket, hogy a tények alapján vitatkozzunk, mert sokkal egyszerűbb, ha a tények alapján vitatkozunk, mint ha valami vélt képletek és vélt gazdasági helyzet alapján folytatjuk le a költségvetés vitáját. Tehát 55 százalékról az átlagos vállalati adóterhelés 32 százalékra csökkent. Szerintem ez egy nagy eredmény, és kisebb az adóterhe a magyar vállalkozásoknak.

Akkor 3,8 millió fő volt a foglalkoztatott, most 4,7 millió fő a foglalkoztatott; szintén óriási sikernek minősül szerintem, tisztelt képviselő úr. Akkor a válság kellős közepén mínusz 7 százalék volt a gazdasági növekedés, most plusz 7 százalék a gazdasági növekedés. Akkor 12 százalék volt a munkanélküliségi ráta, most 3,6 százalék.

Egészen máshogy néz ki a gazdaság szerkezete és a gazdaság állapota: ütésállóbb most a magyar gazdaság, egészségesebb szerkezetű, és erősebb, mert kisebb az adóterh, többen dolgoznak, és erősebbek a magyar vállalkozások, tisztelt képviselő úr. Csak amikor beszélünk ilyen kérdésekről, akkor érdemes visszaneézni, hogy önök mit hagytak ott 2010-ben, és akkor milyen állapotban volt a magyar gazdaság, milyen állapotban voltak akkor a kis- és középvállalkozások.

Szerintem helyes, tisztelt képviselő úr, én egyetértek önnel abban, hogy föl kell szólalni a kis- és középvállalkozások mellett, hogy segíteni kell a kis- és középvállalkozásokat, hogy a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozásokban van a magyar gazdaság jövője. Mi ebben egyetértünk. Csak akkor ne tagadja el azokat a tényeket, amelyek megtörténtek a magyar gazdaság szerkezetének megerősítése érdekében az elmúlt években, és amelyek megtörténtek a nyolcvan alkalommal megtörtént adócsökkentésben. Nyolcvan alkalommal csökkentettünk valamilyen típusú adót az elmúlt 12 évben, tisztelt képviselő úr. Szerintem ez nagyon fontos.

A munkáltatói adó 33,5 százalék volt az önök idejében, most 13 százalék. Olyan csökkenések mentek végbe, ami egyébként szintén szerintem a gazdaság fehérítéséhez nagyban hozzájárul, ami azt gondolom,

hogy példátlan. Nem véletlenül kaptuk meg az idézé- jeles első helyet, mint aki legtöbbször csökkentett adót Európai Unión belül.

És ha megnézzük - beszélt a magyar családokról is, meg hogy csak pár család költségvetése ez a mostani költségvetés -, hát, 2009-ben, tudja, mennyi volt a költségvetésben a családi adókedvezményre szánt keret? 12 milliárd forint, a teljes magyar társadalom családi adókedvezményére szánt összeg 12 milliárd volt. Most 980 milliárd forint. Akkor önök 12 milliárd forintot hagytak ott a családoknál, ez most 980 milliárd forint csak a családi adókedvezményen keresztül. Ne mondja, hogy ez nem egy szemmel látható változás, tisztelt képviselőtársam!

Nagyon fontosnak tartom, hogy beszéljünk egy picit az árstopok, a benzinárstop rendszeréről is, hiszen önök rendre idehosszák az infláció kérdését. Ebben igazuk van, hiszen az egész világon, Európában is és Magyarországon is magas az infláció, ezért lépéseket kell tenni, lépéseket kell meghozni annak érdekében, hogy az inflációt valamilyen módon letörjünk, meg tudjuk állítani, és minél jobban segítsük a magyar embereket. Ezért vezettük be az élelmiszerárstopot. Örömmel jelenthetem, hogy a kormány döntése alapján 2022. október 1-jéig meghosszabbítottuk ezt az árstopot. És a benzinárstop szintén ilyen: 480 forint, Európában a legolcsóbb a benzin és a gázolaj ára, mert a magyar kormány fontos a magyar családok megélhetése, fontosak a magyar családok költségei, hogy minél jobban segítsük őket, és emiatt az inflációt is tudjuk egy picit mérsékelni. Az élelmiszerárstop, a kamatstop, a rezsicsökkentés és a benzinárstop több százalékkal, 3-4, elemzők szerint akár több százalékkal is csökkenthette az inflációt az elmúlt időszakban.

De ha megnézzük most a júniusi adatokban, hogy a legkedveltebb nyaralási célpontokon, a magyarok legkedveltebb nyaralási célpontjain - persze, Magyarországon kívül - mennyi a benzin átlagára, tisztelt képviselő úr, akkor láthatjuk, hogy Horvátország most, Magyarországot követve bevezette a benzinársapkát, de nem 480 forinton, hanem 715 forinton, tisztelt képviselő úr. Ez a kedvezményes horvát benzinár. De ha megnézzük Görögországot, Görögországban 962 forint a benzin ára - 962 forint a benzinnek az ára -, duplaannyi, mint Magyarországon. Ausztriában 818 forint, Spanyolországban 845 forint, hogy csak a legkedveltebb üdülőhelyeket, nyaralóhelyeket említsem Európában, mindeközben Magyarországon 480 forint marad a benzin ára.

És hát, ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy Dávid Ferenc, a DK gazdasági szakpolitikusa volt az, aki azt mondta, hogy ha sokba kerülne a benzin, ugyanúgy megvennék az autósok, ugyanannyit tankolnának, mint most. Azt is mondta: nyugodtan az egekbe szökhet az üzemanyag ára, a magyarok úgyis kifizetik.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha önön, az ön frakcióján múlna, akkor ma nem lenne benzinárstop, azért ezt

valljuk be így, egymás között! Önök mindent megtettek annak érdekében, hogy korábban a rezsicsökkenést eltöröljék - Dobrev Klára szavait tudnám idézni -, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy most a benzinárstopot eltöröljék. Ha nem lenne benzinárstop, akkor Magyarországon 700-800 forint lenne egy liter üzemanyag. Most 480, a legolcsóbb Európában! Mint ahogy a magyar családok fizetik a legolcsóbb rezsiköltségeket is Európában. Szerintem ez egy eredmény, ezt nem támadni, hanem támogatni kell, még akkor is, ha mi nyújtottuk be, ha mi döntöttük el, ha mi próbáljuk így segíteni a magyar embereket. Szerintem az ellenzék konstruktív kritikái mellett az is hozzátartozhat, hogy ha valami siker és valami ténylegesen segíti a magyar embereket, akkor abban egyetértünk.

Őn azt is mondta, hogy „szerintem a piaci folyamatokba ily módon beavatkozni nem szabad, és a költségeket el kell ismertetni az árban, tehát én nagyon idegenül nézem ezt a dolgot”. Tisztelt Képviselő Úr! Megértem, illetve nem értem meg, de elfogadom, hogy ön idegenül nézi ezt a dolgot, de mégiscsak ismerje azt el, hogy jelenleg a magyar autósoknak sokkal jobb ez a rendszer, mint hogyha a nyugat-európai vagy a környező országokbeli árat kellene fizetniük, hiszen választhatnának, hogy látják pontosan a számlájukon, hogy tankolnak, mondjuk, 30 ezer forintért és 20 ezer forintot kell kifizetni helyette a benzinárstop miatt. Szerintem ez nagyon fontos.

Beszélni szeretnék önöknek egy picit a gazdasági rész után az egyházpolitikáról. Nagyon fontosnak tartom, hogy 2010 óta több mint duplájára emelkedett az egyházi fenntartású intézményekbe járó diákok száma, szakképző intézményekbe, köznevelési intézményekbe járók száma, amely ma már több mint 240 ezer fő. 2010-ben 6,5 százaléka járt egyházi intézménybe, ez most 15,5 százaléka. Szerintem még mindig van hova fejlődniük, hiszen a 2011-es népszámlálás szerint a magyar emberek több mint 55 százaléka tartja magát valamilyen felekezethez tartozónak, így a 15 százaléka, aki most felekezeti iskolába jár, ott szerintem van még mozgásterünk a következő időszakban.

És ugyanez igaz a szociális és gyermekvédelmi ellátások terén is, hiszen a szociális szakellátásokban 15 százalékról 25 százalékra nőtt az egyházi fenntartású intézmények száma, a gyermekvédelmi szakellátásban viszont 6,5 százalékról 72 százalékra. Óriási növekedés - köszönjük szépen azoknak az intézményeknek, azoknak a fenntartóknak, akik a szerencsétlenebb sorsú gyermekek mindennapjaiért megtesznek mindent.

Azt gondolom, hogy Magyarországon az egyházak társadalomépítő, közösségépítő munkája olyan érték, amelyet támogatni kell, és szerintem helyesen teszi a magyar kormány és a magyar Országgyűlés, ha igent mond olyan forrásokra, amit ez a társadalomépítő, közösségépítő munka megérdemel; és hogy nemcsak a hitéleti támogatásokat, nemcsak a szorosan vett egyházi elsődleges tevékenységet, a hitéletet

segítjük valamilyen forrásokkal, hanem az államtól átvállalt feladatokat is, az intézményfelújításokat is, és folyamatosan növeljük azokat a forrásokat, amelyeket az egyházak a közösségépítő munkájukhoz megkaphatnak.

(8.30)

Az elmúlt 12 évben Magyarországon és a Kárpát-medencében több mint 3 ezer templom újult meg és 200 új épült. Egy óriási, szerintem 70, de inkább 80 éves lemaradás volt mögöttünk, hiszen a kommunista időszakban - egyértelmű, hogy miért - a kommunisták vallás- és egyházellenessége miatt nem újultak és nem épültek templomok, '90 után pedig az a helyzet, hogy a politika fontosabbnak határozott meg dolgokat, és nem volt elég forrás arra, hogy utóérjük magunkat a leromló ingatlanok állagjavításában, renovációjában és az olyan épített örökség védelme érdekében, amely fontos és halaszthatatlan beruházás. Ezért is örülök, hogy legutóbb 2021-ben hirdette meg a magyar kormány a magyar templomfelújítási programot, amelynek keretében 1800 esetben már megkezdett projektek fejeződhetnek be vagy indulhatnak újra, 1400 anyaországi és 400 külföldi.

Szerintem nagyon fontos, hogy a külföldi területeken az egyház a közösség helye. Az egyházközségek a magyarság megtartásának, a hit megtartásának a színhelyei, ezért nagyon fontosnak tartom, hogy Felvidéken, Kárpátalján, Erdélyben, Délvidéken, sőt Horvátországban és Szlovénia területén is a magyar közösségek megkapják a szükséges forrásokat ahhoz, hogy a közösségük színhelyei, a magyarságuk megélésének színhelyei, az egyházak és egyházi intézmények tudjanak működni, tudjanak üzemelni, és még felújítási pénzt, felújítási támogatást is tudnak kapni. Ez egyértelmű: a gyakorlatba ültetése annak a politikának, amit úgy hívunk, hogy minden magyar számíthat az anyaországra, bárhol is éljen a világban.

Az egyházi személyek jövedelempótlékára szánt forrás keretösszege tovább emelkedik, amely így a 2022. évben a tavalyi szinthez képest közel a háromszorosára nőtt; ennek elosztásáról, az egy főre jutó konkrét összegről az egyházak saját hatáskörben döntenek. Lássuk azt, hogy vannak olyan papok, lelkészek, akik olyan kistélepülési szórványrészben végeznek nagyon-nagyon fontos szolgálatot, ahol nem biztos, hogy az egyházközség ki tudja gazdálkodni a papnak vagy a lelkésznek a fizetését, az ellátására szükséges összeget, a közösségi ház üzemeltetésére vagy épp az autó üzemeltetésére szánt összeget. Ezért helyesen gondolom azt, hogy ezzel is segítjük azoknak a papoknak és lelkészeknek a hivatását, akik ellátják nehezebb környezetben, nehezebb körzetekben, régiókban is az egyházi szolgálatot.

A külföldön magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek kiegészítő támogatása tekintetében, a korábbi tendenciát folytatva, itt is nagyobb összegű keret áll rendelkezésre. 2014-es bevezetése óta

a négyszeresére nőtt a külhonban magyar nyelven szolgáltatást teljesítő egyházi személyek kiegészítő támogatása.

A hittanoktatási támogatások 2021. szeptembertől emelkedtek, 2022-től összesen évi 5 milliárd forint kiegészítő forrás áll ehhez rendelkezésre. 2022-ben az egyházi iskolai hittanoktatáshoz átlagbáralapú támogatás további 6 milliárd forint keretösszeggel került bevezetésre, ezzel 2022-ben összesen 17,96 milliárd forint keretösszeg állt rendelkezésre a kötelező és fakultatív hittanoktatásra.

Az elmúlt 11 év költségvetésében már összesen több mint 1100 milliárd forint támogatás került az egyházakhoz. 2021-re az egyházi támogatások összege több mint a hatszorosára emelkedett a 2010-es egyházi támogatásokhoz képest.

Nagyon fontosnak tartom, és az orosz-ukrán háború vonatkozásában érdemes beszélni az egyházak karitatív tevékenységéről, hogy Magyarországon a legnagyobb karitatív szervezetek, egy kivételével, mind egyházi háttérűek; a Vöröskereszt az, ami nem egyházi háttérű. Folyamatosan látjuk azt, hogy olyan munkát végeznek most éppen az ukrán-magyar határ mellett, a tranzitzőnákban, például Magyarországon a BOK Csarnokban, Budapesten vagy éppen számos olyan régióban, ahol a rászorulókat segítik, aminek különös jelentősége van akkor, amikor naponta 10-12 ezer menekülő is érkezik Ukrajnából. Elsősorban az állami hatóságok és önkormányzatok mellett az egyházi karitatív szervezetek azok és a nem egyházi karitatív szervezetek is egyébként, amelyek ott állnak a frontvonalban, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy azok, akik egy nagyon szörnyű háború elől menekülnek, és hátra kellett hagyni az életüket, bizonytalan a jövőjük, és nem tudják, hogy mi lesz velük, megkapják a szükséges lelki, fizikai támogatást, kapnak élelmet, kapnak gyógyszert, kapnak gyermeknevelési cikkeket, ha erre szükség van, kapnak szállást.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, személyesen is több alkalommal meggyőződhettem róla, hogy ezek az egyházi karitatív szervezetek a legmagasabb szinten végzik el a munkájukat szakmailag is, miközben megmarad az emberségük, megmarad a lelkiismeretük, és megmarad az a humánus hozzáállás, ami szükséges ahhoz, hogy az ilyen munkát el tudják végezni. Egyébként nagyobb reflektorfény vetül a karitatív szervezetekre egy ilyen háború idején, de azért lássuk be, hogy mindennap, a hétköznapiakban egy iskolakezdési programmal, egy adventi adománygyűjtő akcióval, a legszegényebb térségekben és falvakban meglévő folyamatos jelenléttel ezek a karitatív szervezetek nagyon sokat tesznek azért, hogy Magyarország jobb hely legyen, folyamatosan fejlődhessen. Én csak innen tudom megköszönni a munkájukat. Hál' istennek, a költségvetési törvény szerinti eredeti előirányzatuk is folyamatosan nő: 2022-ben ez 84 milliárd forint volt, jövőre, 2023-ban a törvénytervezet szerint ez 99 milliárd forint lesz.

Nemcsak azért szerettem volna idehozni az egyházi támogatásokat, mert nagyon fontosnak és helyesnek tartom azt, hogy az állam támogatja az egyházak szerepvállalásait és közösségépítő tevékenységét, hanem azért is, mert nemrég volt egy országgyűlési választás, és annak kampányában és az azt megelőző időszakban azért a baloldaltól számtalan olyan hangot hallottunk, hogy elvette volna az egyházaknak járó támogatást, ahogy ezt egyébként tette 2010 előtt is, hiszen emlékezhetünk arra, hogy a Gyurcsány Ferenc vezette kabinet elvonta az egyházi szociális és oktatási intézmények fenntartásához szükséges állami hozzájárulásnak egy részét, és ezt azután is folytatták, hogy az Alkotmánybíróság egyébként kimondta, hogy ez törvénytört. Az Alkotmánybíróság döntése után sem adta vissza Gyurcsány Ferenc az egyházi intézményeknek járó jogos támogatást.

Emlékezhetünk rá, hogy Arató Gergely azt mondta, hogy elvonná az egyházi oktatási intézmények forrásainak egy jelentős részét, elmondták, hogy megszüntetnék a gyónási titkot, Vadai Ágnes képviselő asszony még törvénymódosító javaslatot is nyújtott be a gyónási titok eltörlésére. Azért súlyos dolog ez, mert ezzel még a kommunisták sem próbálkoztak, egyedül a nációk próbálták ezt meg Németországban meg Vadai Ágnes - ez egy ilyen díszes társaság, ha úgy nézzük. Olyan folyamatos vallásellenes és egyházellenes kirohanásokat hallhattunk a baloldaltól, ami két dolgot mutat: egyrészt zsigerből gyűlölnek mindent, ami érték és értékmegtartó közösség, a másik pedig az, hogy félnék az egyházak közösség-szervező erejétől, és kifejezetten károsnak tartják vagy nem ismerik - még ez a legjóindulatúbb hozzáállás - azt a hihetetlen munkát, amit Magyarországon az egyházak végeznek. Bezzeg, amikor kormányon voltak, akkor sokok törvénymódosító javaslat ellenére sem rendezték a bizniszegyházak szerepét és rendszerét, és hagyták, hogy a bizniszegyházak az állami forrásokat megcsapolva járhassanak el, és a bizniszegyházak, amelyek valós egyházi, hitéleti tevékenységet nem végeztek, állami költségvetési forrásokhoz juthassanak a magyar adófizetőktől. Szerencsére a 2010 utáni időszakban az Orbán-kormányok rendezték ezt a problémát, és egy nagyon világos, nagyon egyértelmű egyházügyi törvény van ma Magyarországon.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, azt szeretném mondani a tegnapi felszólalásomat kiegészítve, hogy a költségvetés alapvetően számok halmaza és technikainak tűnő törvényjavaslatok, hogy hogyan fogjuk elkölteni közösen az Országgyűlés döntése alapján a rendelkezésre álló forrásokat a 2023. évben. Szerintem a költségvetés sokkal több annál, mint az a több száz oldal ott Banai államtitkár úr előtt. A költségvetés egy értékválasztás, a költségvetés olyan célokat határoz meg, amelyek megmutatják, hogy a kormányzásnak merre van az iránya a családok támogatásában, a rezsisókkentés megvédésében, az ország biztonságának fejlesztésében, az értékalapú programok és közösségek támogatásában, amiről az előbb is beszéltem.

Ezért én összességében azt tudom önöknek mondani, hogy egy alapvetően nehéz gazdasági helyzetben szükség van fegyelmezett költségvetés végrehajtására és fegyelmezett költségvetés tervezésére. Az, hogy minden fontos területre alapvetően az elmúlt 12 évben mindig több jutott, azt mutatja, hogy a felelős gazdálkodás, a felelős adópolitika és a gazdaságfejlesztés meghozta a gyümölcsét, és ezért juthatott minden területre folyamatosan több az elmúlt 12 évben, bővílhetek a források az oktatás kérdésében, egészségügy kérdésében, a családok támogatásában vagy éppen az egyházpolitikában.

(8.40)

Ezért tartom fontosnak azt, hogy a mostani költségvetésben is ezeket a számokat látjuk, még egy nehéz helyzetben is.

Úgyhogy én összességében azt tudom önöknek mondani, hogy akiknek fontosak ezek a célok, mint a családtámogatás, a családok megvédése, a hadseregfejlesztés, a haderőfejlesztés, fontosak a magyar kis- és középvállalkozások, fontosak a magyar családok, az nyugodt szívvel megszavazhatja ezt a költségvetést, mert bár nehéz gazdasági helyzet van, azt látjuk, hogy Magyarországon az elmúlt 12 évben egy ütészálló gazdaságot építettünk, amelyben mindenkire szükség volt, a kis- és középvállalkozásokra, a nagyvállalatokra, a magyar gazdaságpolitikára és minden magyar munkavállalóra. Ezért innen is köszönet nekik, és azt reméljük, hogy továbbra is közösen, Magyarországért tudunk majd együtt dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lócsei Lajos képviselő úrnak, Momentum-képviselőcsoport.

LÓCSEI LAJOS (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném ismertetni önökkel az általam benyújtott költségmódosító javaslatokat *(sic!)*. Elsőként is kettő olyan tételt szeretnék megemlíteni, ami a választókerületemhez tartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kistelepülés életében hatalmas előrelépést jelent, ha a kommunális szennyvíz elvezetése megoldott. Sajnos, az elmúlt évek során számos ígéretet kaptunk a hatvani választókerület, ezen belül is a dél-hevesi térség településeiben történő infrastrukturális fejlesztésre. Természetesen vannak olyan települések, ahol ezek megoldottak, például Tarnaméra, Nagyfűged, Boconád, aminek természetesen mindannyian örülünk. Ugyanakkor a környezet minőségének javítása és a felzárkózás lehetősége is indokolja a további fejlesztéseket Zaránk, Tarnaörs, Erk, Visznek településeken, ahol jelenleg a keletkező kommunális szennyvíz elvezetése sajnos nem megoldott.

A négy településen összesen 4280 fő él. A keletkező szennyvizet a lakosság zárt és szikkasztó rendszerű szennyvíztárolókban gyűjti. A települési folyékony hulladékot részben a környező szennyvíztelepekre, részben

pedig, mondjuk ki őszintén, a hátsó keretekbe engedik a lakosok.

A települések közelsége miatt érdemes lenne közösségi szennyvízelvezető hálózatot, valamint az azon érkező szennyvízhez befogadó-tisztító telepet létrehozni. Az adófizetők pénzét végre az emberek jólétére kellene költeni. A tarnaörsiek, zaránkiak, erkiek és a visznekiek is megérdemlik a tiszta, egészséges környezetet. Ezért szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy ezekre az infrastrukturális fejlesztésekre az általam benyújtott költségmódosító javaslatban az elkülönített összeget támogassák.

A következő fejlesztés, beruházás szintén a hatvani választókerületben van, ez nem egy hatalmas összeg, de ugyanakkor annál nagyobb problémát jelent az itt élőknek. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jászfényszaru-Hatvan-Apc most már kész kerékpárút több szakaszban épült meg, aminek természetesen mindannyian örülünk. Elsőként a Hatvan-Boldog szakaszt építették meg, ugyanakkor sajnos a boldogi bekötő szakasz megépítése elmaradt, azaz Hatvantól Boldog magasságáig, most már Jászfényszaruig megépült a kerékpárút a Zagyva-töltésen, de a Boldog község szilárd burkolatú útszakaszával összekötő szakasz sajnos hiányzik.

A hiányzó szakasz a teljes hossz töredéke, ám jelentősége sokkal nagyobb. Be tudná kapcsolni Boldog község kerékpáros lakóit a hatvani és jászfényszarui munkahelyekre, hogy ne csak a keskeny közutakon tudják ezt megtenni. Emellett persze az iskolások és turisták is használhatnák mindkét irányban ezt az utat. A megépítendő hossz 1,7 kilométer lenne, ez körülbelül 300 millió forint elkülönítését jelentené a jelenlegi költségvetésből. Szóval, nem egy hatalmas összegről van szó, de ugyanakkor a jelentősége sokkal nagyobb annál. Úgyhogy szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy támogassák költségmódosító javaslatomat.

Tisztelt Képviselőtársak! Szegény gyerekként bekerülni egy iskolai közegbe nagyon nagy hátrányt és küzdelmes éveket jelent a nehéz sorsú fiatalok számára. Higgyék el nekem, kedves képviselőtársaim, mert én is hasonló környezetből indultam, ennek ellenére érettségiztem, és diplomát szereztem. Egy ilyen fiatalnak egyetlenegy út vezet a kitöréshez, az pedig a tanulás. Úgy gondolom, hogy sikereimet nem az esélyegyenlőséget megteremtő iskolarendszernek köszönhetem, a tanulmányaim során több jó szándékú, elhivatott tanárral hozott össze a sors, akik talán megtalálták bennem az értéket és a lehetőséget; akik, mondhatom azt, hogy mindig egy picit löktek rajtam tovább, és ezért a mai napig rendkívül hálás vagyok nekik. Így kerültem szakmunkásképzőből szakközépiskolába, majd onnan főiskolára.

Ezzel arra szeretném önöknek rámutatni, hogy nem bízhatjuk a sorsra, a jó szerencsére a hátrányos helyzetből érkező fiatalok sorsát, a magyar államnak kötelessége a születéstől kezdve a felsőfokú végzettség megszerzéséig mindenki számára elérhető, egységes

iskolarendszert kiépíteni. De ez nemcsak kötelessége az államnak, véleményem szerint jól felfogott érdekünk is, hogy bármelyik gyermek a lehető legtöbbet hozza ki az adottságaiból. Közismert tény, hogy a gyerekek esélyegyenlősége nem valósult meg hazánkban. A felsőoktatásban Magyarországon mindössze 1,4 százalék a hátrányos helyzetűek aránya, és ennél is kevesebb, 0,8 százalék a romák aránya, miközben az iskolarendszer egészében megközelítőleg 10 százalék a hátrányos helyzetűek aránya. Ezért nagyon fontosnak érzem, hogy az Arany János tehetséggondozó programot bővítsük, és szintén nagyon fontos, hogy végre juttassuk el oda, ahol a legnagyobb szükség van rá. Ezért az ez irányú költségmódosító javaslatomban a programban részt vevők számának megduplázását javaslom, és szeretném, ha ezt is támogatnák képviselőtársaim.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra szeretném önöket kérni, hogy tekintsenek az oktatásra befektetésként és nem pedig minimális költségként. Ezért is tartom fontosnak, hogy a Dr. Ámbédkar roma nemzeti-ségi technikum nagyobb anyagi megbecsülést kapjon, ugyanis felbecsülhetetlen munkát végeznek, reményt adnak több száz, hátrányos helyzetű fiatalnak, reményt ahhoz, hogy egy 16 éves gyermek számára ne a közmunka, a kilátástalanság, hanem a tanulás jelentse a jövőt.

A miskolci Dr. Ámbédkar Gimnázium technikum-má alakulása többéves folyamat betetőzése. A magyar kormány az elmúlt években kollégiumi épülettel látta el a gimnáziumot, az Innovációs és Technológiai Minisztérium korszerű számítógépparkkal szerelte fel a technikum-má alakuló intézményt, és az OTP Bank is jelentős összeggel támogatta.

A Dr. Ámbédkar Technikum és a Martin Luther King Kollégium példászerű munkája azért is figyelemre méltó, mert az egyetlen olyan nemzetiségi intézmény, amit ténylegesen romák működtetnek. Finanszírozása a köznevelési megállapodás lejáratát miatt megoldatlan, ezért is szeretném, ha a Dr. Ámbédkar iskola költségvetését támogatná a jelenlegi kormány.

Felvettem velük a kapcsolatot, és mindkét intézményvezető bizonyos tételeket fogalmazott meg, amik nélkül a jövőben nem fog sikerülni a fennmaradásuk. Pár tételt felsorolnék önöknek: hátrányos helyzetű tanulók étkeztetése 20 millió forint; távoli falvakban élő, hátrányos helyzetű tanulók útiköltsége 5 millió forint; pedagógusok, szociális munkások útiköltsége 5 millió forint; épület működtetése, karbantartása 10 millió forint; sporttevékenységre helyiségek bérlése 1 millió forint. Úgy gondolom, hogy ezek annyira jelentéktelen költségek a magyar költségvetésben, de ugyanakkor nagyon nagy jelentőséggel bír, hogy ez az iskola valóban értéket teremtsen, és több száz hátrányos helyzetű fiatal továbbtanulását segíti, létbiztonságot jelent számukra, hogy fogadják el a költségmódosító javaslatomat, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és szeretném önöket ösztönözni arra, hogy a költségmódosító javaslataimat fogadják el, mert mind a választókerületemben, mind pedig az oktatásban egy olyan nagyszabású előrelépést jelentene mindannyiunk számára, amin akár a létbiztonságunk is múlhat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

(8.50)

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2023. évi költségvetés a rezsivédelem és a honvédelem költségvetése. A koronavírus-járvány megpróbáltatásából fellélegezve azzal találtuk szembe magunkat, hogy a szomszédunkban háború dúl. Magyarország Kormánya a koronavírus-járvány gazdasági hatásait példásan kezelte, és a megszorítások helyett a fejlesztésekben látta a lehetőséget. Megvédtük a magyar embereket, hiszen a munkahelyek megőrzése és az új munkahelyek teremtése került a fókuszba. Azonban a jelenleg kialakult helyzet, az elhúzódó háború és a brüsszeli szankciók miatt egy teljesen új helyzet állt elő, egész Európában jelentős az áremelkedés, az egekben vannak az energiaárak. Abban egyetértünk, hogy a legfontosabb feladat most Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, valamint az ország energiaellátásának biztosítása és a rezsicsökkentés védelme.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontos, hogy minden költségvetés megtárgyalásának alkalmával elmondjuk, hogy milyen, soha nem látott lehetőségek nyíltak meg az elmúlt években országszerte mind a kistéleplések, mind pedig a nagyvárosok számára. Veszprém megye 1. számú választókerületében is az elmúlt években számos fejlesztés valósult meg, illetve jó néhány nagy volumenű beruházás vette kezdetét. A „Magyar falu” programnak köszönhetően a választókerület 24 települése közel 250 sikeres pályázatot tudhat magáénak több mint 2,5 milliárd forint értékben.

De nézzük meg pontosan, hogy ez mit is jelent egy-egy kistéleplés számára; ott van például a választókerület bakonyi települése, Olaszfalu. Az ezerszék település 2019 óta 11 sikeres „Magyar falu”-pályázattal rendelkezik, összesen 92,5 millió értékben. Megújult a településen egy járdaszakas, önkormányzati út, önkormányzati temető, lehetőség nyílt falubusz és közterületek karbantartására alkalmas eszközök beszerzésére is. Nem maradtak ki a legkisebbek sem, hiszen a fiatal családok körében kedvelt településen megújult az óvodaudvar is, és új játszóeszközzel gazdagodott a település. Nagyon örülök, hogy ezekben a nehéz időkben is kiemelt figyelmet

fordít a kormányzat a kistelepülésekre és tovább folytatódik a vidék zászlóshajóprogramja, és 2023-ban is külön költségvetési soron szerepel a „Magyar falu” program.

Nem szabad elfeledkeznünk a „Modern városok” programjáról sem, amelynek keretében Veszprém, a királynék városa is fejleszt. 2016-ban a kormány és az önkormányzatok szövetséget kötöttek azért, hogy erős Magyarországot építsenek. Ennek a szövetségnek a részeként indult útjára ez a program. Akkor még csak álomnak tűnt, ma már valóság. Valóság, hiszen számos beruházást már használnak és szeretnek is nemcsak a Veszprémben, de a térségben élők is.

Ilyen például az oktatás vonatkozásában a teljesen megújult Csermák Antal Zeneiskola, vagy az országosan is egyedülálló „Szakipark - Veszprémi Iparos Park” projekt, a sportfejlesztéseket tekintve a veszprémi sportuszoda vagy éppen a tornászgyakorló, de a térség egyik legnagyobb turisztikai attrakcióját sem szabad elfelejteni, a folyamatosan megújuló Veszprémi Állatkertet. Vannak olyan programelemek, amelyek még folyamatban vannak, és 2023-ban be is fejeződnek. Ilyen például a veszprémi déli elkerülő fejlesztése, vagy épp a Veszprémi Petőfi Színház rekonstrukciójának első üteme.

2023-ban Veszprém és a Bakony-Balaton-régió Európa kulturális fővárosa lesz, amelyhez kapcsolódóan szintén állami forrásokból valósulnak meg a beruházások. Ilyen például az egykori Heim Pál Gyermekkorház felújítása és új funkcióval való megtöltése, vagy az egykori Ruttner-ház megújítása. Ezúton is köszönöm Magyarország Kormányának, hogy elkötelezett a program sikere mellett, és 2023-ban is biztosítja a szükséges forrásokat. Biztos vagyok benne, hogy az ünnepi év sikeres lesz, és egy kis fényt tud hozni mindenki számára a mindennapokban. Ezúton is szeretettel invitálok mindenkit 2023-as programokra, minden képviselőtársamat is természetesen.

Nagyon örülök annak, hogy jövőre is folytatódna a családtámogatások, megmarad a 13. havi nyugdíj, ami az infláció mértékének megfelelően emelkedik, a 2010 óta létrejött 1 millió új munkahelyet pedig meg fogjuk őrizni, és a Veszprém és térségében élők is tovább élvezhetik ezeknek az intézkedéseknek a jótékony hatásait.

Egy szó, mint száz, a 2023-as költségvetés egyértelműen azt mutatja, hogy Magyarország Kormánya megvédi az ország biztonságát, a rezsi-csökkentést, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, a családokat, és biztosítja hazánk biztonságának erősítését és a haderő fejlesztését. Arra kérem tehát képviselőtársaimat, hogy támogassák a jövő évi költségvetést. Én is ezt fogom tenni. Hajrá Magyarország! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány kényelmes helyzetben van, mert a most benyújtott költségvetési tervezetet, a jövő évi költségvetést előkészítő salátatörvényt az emberek nagy többsége nem olvassa. Egy átlagos választópolgár, köztük a Fidesz-szavazó nem fogja átböngészni ezt a teljes anyagot, és nem fogja átlátni a költségvetési tervezet soraiból és a salátatörvény egyes pontjaiból kiolvasható jövőképet. Pedig ha átolvasná és átlátná, akkor a Fidesz-kormány által előterjesztett költségvetési javaslat soraiból kirajzolódna számára, hogy arra a kormányra nem szavazna, amely ezt a költségvetési tervet előkészítette. Mert ez a költségvetés nem egy fejlődő, egészséges, boldog és stabil jövőt biztosító országot akar. Ez a költségvetés a bizonytalanság költségvetése.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert létbizonytalanságban tartja az alacsony keresetűeket. A költségvetés soraiból kiolvasható, hogy a szociális területre GDP-arányosan a korábbi évekhez képest kevesebb forrást szán a kormány, miközben brutális az áremelkedés, növekszik a szegénység, komplett társadalmi rétegek szakadnak le. Az embereknek létbiztonság és nem bizonytalanság kell, tehát pont most lenne szükség arra, hogy a szociális területen a valódi felzárkózás elkezdődjön. Erőforrásokat kell arra mozgósítani, hogy szűküljön a leggazdagabbak és a legszegényebbek közötti olló.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert bizonytalanságban tartja az egészségügyet és létbizonytalanságban tartja az egészségügyben dolgozókat. A költségvetés soraiból nem olvasható ki az a szükséges és elengedhetetlen bérfejlesztés, amire az egészségügynek égetően szüksége van. Pedig ennek a területnek ez lenne a megoldókulcsa, hiszen, 30, sőt egyes vélemények szerint 50 százalékos azonnali béremelésre van szükség a teljes egészségügyi munkavállalói szegmensben. A szakmailag megalapozott elemzések szerint 10 ezer orvos, 30 ezer nővér és szakápoló hiányzik az egészségügyből a normális működéshez. A nyugdíjkorhatárt elérő orvosok és nővérek a lehető leghamarabb nyugdíjba mennek, a fiatal, egészségügyi végzettséggel rendelkezők pedig inkább külföldön vállalnak munkát, mert a szaktudásuk kompatibilis a nyugat-európai orvosi intézményekkel. Ha nem lesz nagyon komoly bérfejlesztés az egészségügyben, akkor rövid időn belül az előbb jelzett orvos- és nővérhiány a sokszorosára fog nőni.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert bizonytalanságban tartja az oktatást, és létbizonytalanságban tartja az oktatásban dolgozókat. A költségvetés soraiból nem olvasható ki, hogy a kormány fejleszteni akarná az oktatást. Pedig szükséges lenne a tantervek és az oktatási eszközök modernizálása, digitalizálása, és szükséges lenne a pedagógusok bérrendezése. A fiatalok magas szintű és modern oktatása az országunk jövője. Az automatizáció és a mesterséges intelligencia térnyerése miatt a jövőben sok tízezer

munkahely fog megszűnni, és sok tízezer olyan munkahely fog keletkezni, amelyek betöltéséhez az új típusú tudás elengedhetetlen lesz. Ehhez már most látszódnia kellene a szükséges pénzügyi háttérnek az alábbiakhoz, ami megfelelő mennyiségű és minőségű modern eszköz és progresszív tananyag, jól képzett, a tudásuknak megfelelő szinten megfizetett és megbecsült pedagógus szakember.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert létbizonytalanságban tartja a nyugdíjasokat. A költségvetés soraiban szereplő, és szándékosan alultervezett inflációhoz kötött nyugdíjmelésről pontosan tudható, hogy közel sem tudja majd követni az egyre brutálisabban növekvő árakat. Idén is láttuk, hogy az elszabadult infláció legnagyobb vesztesei a nyugdíjasok. Hát, a jövőben sem érezhetik magukat biztonságban.

(9.00)

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert bizonytalanságban tartja a vállalkozókat. A költségvetés soraiból, a benyújtott salátatörvényből és az elmúlt időszak rendeleteiből olyan jövőkép rajzolódik ki a vállalkozók számára, mely teljes bizonytalanságot hoz számukra, holott pont a vállalkozóknak van szüksége a stabil, kiszámítható és előre tervezhető gazdasági környezetre. Most viszont például a mintegy 450 ezer katás vállalkozónak lövése sincs, hogy milyen várható költségekkel kell számolnia a jövőben. Vagy például a közép- és nagyvállalatok sem lehetnek biztonságban, mert bármikor, bármilyen extraadót vagy egyéb terhet róhat ki rájuk a Fidesz-kormány.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert létbizonytalanságban tartja az önkormányzatokat. A költségvetés soraiból az látszik, hogy tovább folyik az önkormányzatok kivéreztetése és teljes anyagi ellehetlenítése. Így ahhoz, hogy az önkormányzatok életben maradhassanak, teljes mértékben az állami extrapénzekre, pluszforrásokra és pályázati pénzekre lesznek rákényszerülve. Úgy sejttem, így alapozza meg az Orbán-kormány a főispánok személyes hatalmát és az önkormányzatok Fidesztől való teljes függőségét.

Ez a bizonytalanság költségvetése, mert maga a költségvetési terv is bizonytalan. Bizonytalan, mert az alapját a hurráoptimista növekedési számok adják. Bizonytalan, mert a benne levő inflációs terv csodaszamba menne. Bizonytalan, mert az előrevetített euróárfolyam és dollárárfolyam teljesen irreális. Bizonytalan, mert a bevételi oldalon olyan számok is vannak, melyek a jelen állás szerint csak a lakosságot érintő adóemeléssel valósulhatnak meg, de nem látjuk az adótörvény módosítását hozzá. Bizonytalan, mert olyan európai uniós forrást is szerepeltet a bevételi oldalon, amely megítélése a mostani Orbán-kormányzás mellett valószínűtlen. Bizonytalan, mert, ahogy több képviselőtársam is rámutatott, néhány tétel nem a megfelelő sorban van feltüntetve.

Az egész tervezet meglehetősen gyenge lábakon áll. Az a fajta biztonság és alaposág hiányzik a költségvetési tervből, amely stabil alapot tudna biztosítani az

országnak, az embereknek. Itt a számok világában nem bír működni a rogáni propagandagépezet átomrajzolás. Ezek adatok, melyekről szakmai és nem politikai vitát kellene folytatni.

Ez a bizonytalanság és az embereket sújtó megszorítás költségvetése. Igen, kedves kormánypárti képviselőtársaim, ez bizony megszorítás! Hiába érvelnek azzal, hogy számszakilag bizonyos területekre több pénzt szán a kormány, mint 2022-ben, mert ez a tavalyi évhez képest mutatott növekedés pár fontos területen a reálisan várható két számjegyű inflációt sem éri el. Ellenben például annyival magasabb szja-bevétel szerepel benne, ami adóemelést sejtet a személyi jövedelemadóban. Vagy például azt is tudjuk, hogy a multikat terhelő extraadót az emberek fizetik majd meg, és nem tudja a kormány ezt megakadályozni. De a kiadási oldalon levő spórolást sem önmagán kezdi a kormány. Elég, ha végignézzük a minisztériumok működési költségeinek növekedését.

Tehát ez egy megszorító költségvetés, ez a bizonytalanság költségvetése. Köszönöm. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által benyújtott 2023. évi költségvetés a rezsicsökkentés védelmének és a honvédelemnek a költségvetése. Nem tudom, az előttem felszólaló Gurmai Zita MSZP-s képviselő asszony mit olvasott a felszólalása előtt, de hogy nem a 2023-as költségvetés tervezetét, az biztos. Lehet, hogy véletlenül az ő kezébe a Gyurcsány-kormány által korábban benyújtott költségvetési tervezetek, sőt költségvetések kerültek, és ezért beszélt itt megszorításokról és ehhez hasonló víziókról.

Tehát még egyszer hangsúlyozom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a kormány által benyújtott 2023. évi költségvetés a rezsicsökkentés védelmének és a honvédelemnek a költségvetése.

A Fidesz-KDNP-t a költségvetés kialakításánál is a magyar embereket és Magyarország érdekeit szolgáló cél vezérli. Ezért a magyarok minden helyzetben számíthatnak ránk, békeidőben, migrációs időben, járvány idején és most a háborús időszakban is.

Az elmúlt 12 évben a nemzeti keresztény kormány vezetésével Magyarország megállta a helyét, a magyar gazdaság erőssé vált, és a válságok ellenére erős maradt. Sőt, büszkeséggel tölthet el bennünket, hogy Európában a leggyorsabban és a legsikeresebben mi jöttünk ki a Covid okozta gazdasági visszaesésből is, így 2021. évben már 7,1 százalékos volt a GDP-növekedésünk, amely az idei év első negyedévére már 8,2 százalékra emelkedett. A munkában állók száma is rekordot döntött, a jövedelmek is növekedtek, és sok beruházás valósult meg.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A helyzet az, hogy 2020 tavasza (*sic!*) óta, vagyis az orosz-ukrán háború kitörése óta az eddiginél is súlyosabb válságokkal és bizonytalanságokkal kell objektíve szembenéznünk. Azzal kell számolnunk, hogy a háború elhúzódik, ami azt jelenti, hogy gazdasági hatásai hónapról hónapra egyre súlyosabbak. A kormány ezért olyan költségvetés-törvény-javaslatot terjesztett elő, mely számol a bevezetett szankciók hatásaival, a háború okozta energiaválság következményeivel, a háborús inflációval és az Európában kibontakozni látzó gazdasági válsággal. Ebben a helyzetben különös jelentősége van annak, hogy megőrizzük hazánk stabilitását, és tovább javítsuk az egyensúlyi mutatókat, ezért változatlanul fegyelmezett költségvetési politikát kell folytatnunk, mint ahogy azt az elmúlt 12 évben is folytattuk.

Az ötödik Orbán-kormány a jelenlegi helyzetben is tartja a szavát, ezért a 2023-as költségvetés forrásait azokra a célokra fordítjuk, amelyek a magyar embereknek a legfontosabbak, vagyis a családok támogatására, a nyugdíjak védelmére, a rezsicsökkentés eredményének a megőrzésére, az ország biztonságának a megerősítésére, a munkahelyek megővására és új munkahelyek létrejöttének a támogatására, továbbá arra, hogy biztonságos növekedési pályán tartsuk a magyar gazdaságot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Megvédjük eredményeinket, tartalékot képzünk, segítünk a családoknak és a vállalkozásoknak, a cégeknek pedig abban is, hogy folytassák megkezdett beruházásaikat.

A jövő évi költségvetés szerkezetében a korábbi alapokat két új váltja fel: a Rezsivédelmi Alap, amely közel 700 milliárd forint, és a Honvédelmi Alap, mely közel 900 milliárd forintban áll majd rendelkezésre. A Rezsivédelmi Alap lehetővé teszi, hogy ne a magyar emberek fizessék meg a háború és az elhibázott brüsszeli szankciós politika árát. A Honvédelmi Alap pedig azért fontos, mert Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, úgy gondolom, hogy egyik frakció részéről, még az ellenzéki frakciók részéről sem lehet vita tárgya.

A két alap finanszírozását olyan megoldások szolgálják, amelyek nem rónak többletterhet a magyar emberekre, hanem azoktól az ágazatoktól várnak el nagyobb társadalmi szerepvállalást, melyek az elmúlt időszakban extraprofitot értek el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mint az Igazságügyi bizottság elnöke, most a jövő évi költségvetés tervezetén azon fejezetéről szeretnék beszélni, konkrétan a X. fejezetéről, mely a kormány igazságügyi politikájának érvényesítését érinti.

Az Igazságügyi Minisztérium a megfelelő jogi háttér megteremtésével, egyszerűsítésével és átláthatóbbá tételével, valamint a jogharmonizáció koordinálásával és adminisztrációs terhek csökkentésével járul hozzá Magyarország fejlődéséhez. A cél a magyar alkotmányos önazonosság védelme és a nemzetközi elfogadottságának erősítése.

A tárca irányítása alatt álló Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet a hazai jogalkotási tevékenységet nemzetközi összehasonlító jogi kutatások és elemzések készítésével támogatja, nagyban hozzájárulva a jogalkotás színvonalának javításához.

(9.10)

Nemzetközi megalapozottságának és elismertségének növelése érdekében tudományos igénnyel vizsgálja a jogszabályok hatályosulását, valamint segíti a nemzetközi összehasonlító jogtudományi kapcsolatokat és az így kialakult együttműködést. A minisztériumnak továbbra is célja az egymást kölcsönösen tisztelő nemzetek együttműködésére épülő európai politika, a szuverenista európai politika hangsúlyozása, melynek fontos háttérrel biztosít Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képviselője is.

Az elmúlt évekhez hasonlóan kiemelt figyelmet fordít majd 2023-ban is az IM az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom növelésre. Az áldozatsegítő központok 2025. december 31. napjáig országos hálózattá történő bővítésének érdekében a 2022. évre összesen 11 áldozatsegítő központ és 3 áldozatsegítő pont működik az ország különböző pontjain. A 2023. évben további 3 áldozatsegítő központ kerül megnyitásra.

A korábban központi célként meghatározott jogászképzés fenntartása és továbbfejlesztése megvalósításához a jogtudományi kutatások és a jogtudományi tanulmányi tehetséggondozást támogató rendszer fenntartására továbbra is szükség van. Ennek biztosításához a minisztérium fontosnak tartja a jogi karok nappali tagozatán tanuló jogász szakos hallgatóinak további motiválását, hivatástudatuk növelését és az egyre jobb eredmények elérését, valamint az egyetemen folyó kutatási, oktatásfejlesztési programok támogatását.

Az állami, a társadalmi és a gazdasági életben szerepet játszó jogi személyek és egyéb jogalanyok adatai, tisztelt hölgyeim és uraim, jelenleg több különböző hatóság által vezetett, egymástól eltérő nyilvántartási rendszerekben szerepelnek, ezért rendkívül fontos ezek egységesítése. Az egységes nyilvántartás kiépítésével olyan támogató szolgáltatások kialakulására kerül sor, amely a bírósági és az ügyféli oldalt egyaránt szolgálja. Az új nyilvántartási struktúra lehetővé teszi a nyilvántartásba-vételi és a változásbejegyzési eljárások teljes digitalizációját, amely lényegében leegyszerűsíti és lerövidíti az eljárásokat.

A jövőben is fokozott hangsúlyt kifejtteni - és fog is kifejtteni az Igazságügyi Minisztérium a 2023. évben is - az Alaptörvény XVI. cikkével összhangban a gyermekek számára a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való jog biztosítására.

Ugyancsak kiemelt célként szerepel a fogyasztóvédelmi állami feladatok körében a fogyasztók biztonságát erősíteni hivatott ellenőrzési gyakorlatok újragondolása és továbbfejlesztése, a hagyományos hatósági munka hatékonyságának fokozása, különösen a

veszélyes termékek forgalomból történő kiszűrése, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattal szembeni fellépés.

A közösségi média térnyerésére és folyamatos változására tekintettel szintén fontos prioritás lesz a fogyasztók online térben történő védelme. A jogsértések megelőzése érdekében elengedhetetlen az állampolgárok fogyasztói tudatosságának növelése, valamint a jogkövető kereskedői magatartás általánossá válásának előmozdítása alternatív ösztönző rendszerek révén.

A célok megvalósításához rendelkezésre álló erőforrások 2023-ban az intézmények részéről a kiadási oldalon 17,7 milliárd forint lesz, a fejezeti kezelésű előirányzatok pedig 4,2 milliárd forint kiadást terveznek elő, a bevétel az intézmények oldaláról 0,1 milliárd forintot tesz ki, a támogatás pedig 17,7 milliárd forintot, a fejezeti kezelésű előirányzatok esetén pedig a támogatások 4,2 milliárd forintot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2023. évi költségvetés javaslatának X. fejezete az Igazságügyi Minisztérium igazgatása, a Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet, Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képviselőtársaság igazgatása, valamint a fejezethez tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok kiadási és bevételi irányzatait foglalja magában. Az IM igazgatása költségvetési javaslata - ahogy az imént mondtam - 10,2 milliárd forint kiadási előirányzatot tartalmaz, melyhez 0,1 milliárd forint bevétel, és 10,1 milliárd forint támogatás van.

Az IM igazgatása alaptevékenysége részeként el látja a működéséhez szükséges jogi, gazdasági, humánpolitikai, informatikai, funkcionális és szakmai feladatokat, gondoskodik továbbá a cégnyilvántartással és céginformációs szolgáltatással összefüggő nyilvántartásról. Az Igazságügyi Szolgálatok Jogakadémiajával kapcsolatos feladatkörében a hatékony igazságszolgáltatás érdekében működteteti az intézményt, amely szakmai ellenőrzésével, módszertani állásfoglalásaival, képzések és továbbképzések szervezésével segíti a területi igazságügyi szolgálatok, valamint az igazságszolgáltatáshoz közvetlenül kapcsolódó egyéb szolgálatok egységes jogalkalmazását.

A központi Családi Csődvédelmi Szolgálat feladatkörében ellátja a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény alapján a Családi Csődvédelmi Szolgálat központi szervének jogszabályokban meghatározott feladatait, valamint az ezzel összefüggő koordinációs és tájékoztatási feladatokat, továbbá a törvényben és végrehajtási rendletben meghatározott feladataival összefüggésben hatásvizsgálatokat készít elő, és közreműködik a statisztikai információs rendszer kialakításában és működtetésében.

Az IM igazgatása mint az áldozatvédelmi terület szabályozásáért és szakmai irányításáért felelős szervezet, gondoskodik az ÁSK-k országos hálózatának kiépítéséről és működtetéséről, ellátja az integrált jogalkotási rendszer működtetését, fenntartását és

fejlesztését, valamint a Nemzeti Jogszabálytár és az ehhez kapcsolódó törvényességi felügyelet írásbeli kapcsolattartási modul működtetését. Ellátja továbbá a Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet gazdasági szervezetének feladatait, illetve ezen feladata keretében végzi az intézet működését támogató személyi és jogi szolgáltatási feladatokat is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a költségvetésitörvény-javaslat elfogadását, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Berki Sándor képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A jövő évi Orbán-csomag még tovább nehezíti majd a magyar emberek mindennapi megélhetését. Élelmiszerválság lesz, el fognak szabadulni az energiaárak, az alapvető élelmiszerek az elszabadult infláció miatt már most is megfizethetetlenül drágák. Persze az infláció és a gyenge forint van, akinek jól jön. Eközben az állami szférában a bérek nem nőnek, nem lesz pedagógusbér-emelés, nem lesz béremelés az egészségügyi és a szociális dolgozók esetében sem. Azokról az emberekről beszélünk, akik vigyáznak, tanítják a gyermekeinket, segítenek az idős szüleinknek, vagy éjt nappallá téve dolgoznak azon, hogy cigány honfitársaink többsége végre emberhez méltó életet élhessen.

De akkor vegyük végig, mégis mennyire kiszolgáltatott helyzetbe hozza az Orbán-csomag ezeket az ágazatokat, a bennük dolgozó szakembereket és azokat a honfitársainkat, akiken ők segítenek! Ma egy szociális munkás átlagkeresete nettó 164 600 forint a KSH adatai szerint. A szociális ágazat az utolsókat rúgja. Miközben a társadalmi juttatások GDP-arányosan még 2010-ben 21,8 százalékot tettek ki a költségvetésben, 2020-ban már csak 18,1 százalékot, vagyis a legelesettebb emberek egyre kevesebb támogatásra számíthatnak.

(9.20)

A szociális családtámogatások kiadásai GDP-arányosan szintén csökkentek, a 2010-es 2,1 százalékról 2020-ra 1,4 százalékra. A családi pótlékban részesülők száma 2010-ben 1 224 042 fő volt, 2020-ban 1 073 101 fő.

Magyarországon 1,5 millió embert korlátoznak egészségügyi problémái mindennapi tevékenységei elvégzésében. Minden második fogyatékossgal élő polgártársunkat súlyosan, mintegy háromtizedüket mérsékelten akadályozza az egészségi állapota. Az érintettek legtöbbször a munkavégzés és a tanulás terén érzik magukat hátrányban. Összességében több mint kétharmaduk tapasztal a társadalomban való

részvételt illetően akadályoztatást. Minden második embernek okoz gondot a közlekedés; az önellátásban akadályozottak aránya eléri a 30 százalékot. Ennek ellenére a többletköltségek mérséklésére az egészségkárosodottak kevesebb mint egyharmada kap valamilyen pénzbeli vagy természetbeni juttatást. Ha belevesszük a hozzátartozókat is, több mint 2 millió érintetről beszélünk.

A 2019-től igényelhető gyermekek otthongondozási díjának rendszere jelenlegi formájában diszkriminatív, és ennek összege sem éri el a minimálbért. A szakellátás, az otthonápolás súlyos problémákkal küzd. A pénzühiány miatt a szegényebb önkormányzatok nem tudják megfelelően ellátni a kötelező feladataikat sem. Az ápolási díjakkal kapcsolatos legutóbbi kormányzati döntés szerint a tartós ápolásra szoruló gyermekek utáni ápolási díjat emelték meg havi 100 ezer forintra, de a felnőttek után differenciáltan járó ápolási díjak összegei továbbra is rendkívül alacsonyak. Az 50 ezer forint/hó nyugdíj-kiegészítés csak annak a szülőnek jár, aki a súlyos beteg gyermeket legalább 20 éven át otthon ápolta.

Jelentősen szigorodtak a jogosultsági feltételek is, nem vették ugyanis figyelembe a szakemberek ajánlásait. Lehetséges, hogy többek között az autisták, az epilepsziában vagy az üvegcsontbetegségben szenvedők közül többen is kevés pontot fognak elérni az új rendszerben, mert tudják használni önállóan a vécét, vagy tudnak öltözködni, így papíron úgy tűnhet majd, mintha nem szorulnának egésznapos felügyeletre. Nem kapják meg a támogatást a Down-szindrómával érintett családok sem.

De beszéljünk a gyermekeink helyzetéről is! Az UNICEF-nek a napokban kiadott friss jelentése szerint 2010 óta csaknem háromszorosára nőtt a súlyosan szegény 0-17 évesek aránya Magyarországon. (*Rétvári Bence: Nem igaz!*) Az Európai Unió országai közül Magyarországon emelkedett a legjobban a mutató értéke. (*Rétvári Bence: Nem igaz!*) Jelentősen megnőtt a súlyos szegénységben élő gyerekek száma. Míg 2004-ben 77 ezer gyermek tartozott ebbe a csapatba, addig 2019-re a számuk elérte a 126 ezret. Míg 2004-ben öt szegénységben élő gyerekből egy, 2019-ben ötből négy gyerek az alacsonyabb szegénységi küszöböt alkalmazva is szegénynek minősült. A magyarországi lakosok 74 százaléka az uniós szegénységi küszöb alatt él; a rossz lakhatási körülmények között élő kiskorúak aránya pedig 19-ről 27 százalékra emelkedett.

Mindez még súlyosabban érinti a hazai roma lakosságot, ezt pedig nemcsak én mondom, hanem a kormány maga, hiszen Vecsei Miklós, aki jelenleg miniszterelnöki megbízottként dolgozik, és egy nagyszabású integrációs programot vezet, két éve elborzasztó számokat közölt a magyarországi cigányság helyzetéről. A programban részt vevő települések szegregátumaiban a telkeken átlagban 7-8 milliós adósság volt, így az első lépés mindig a helyi uzsorással való megállapodás, függetlenül attól, hogy a kormányzati kommunikáció szerint már több mint hét éve felszámolták

az uzsorázást. Vecsei korábban egy olyan történetet is elmesélt, amikor a 40 fokos hőségben negyven háztartásban kikapcsolta a szolgáltató az áramot a környéken. Arra a kérdésre, hogy a nyomor és a leghátányosabb helyzetű települések kapcsán felmerülő roma gyermekek kérdése pontosan hány gyermeket érint, Vecsei az alábbiakat mondta: elképzelhetetlenül sokat. Ha csak 10 ezer gyermek nélkülöz, már az is egy városnyi ember, de ennél sajnos nagyobbak a számok, bár ezen a téren állandó számháború van. A nyomorúságot úgy kell kezelni, mintha egy járvány lenne, és a legutolsó pillanatig, az utolsó esetig kell küzdeni ellene.

Most 1,49 a születési ráta hazánkban, ami jobb, mint pár évvel ezelőtt volt, de még mindig alacsony. (*Rétvári Bence közbeszól.*) Ezen belül a nem roma emberek mutatója átlagosan 1,3, míg 2,3 a másik adata. Ha azt is figyelembe vesszük, hogy a roma nők átlagosan fiatalabb korban szülnék, akkor látszik, hogy jelentős demográfiai változásokra számíthatunk. De az, hogy egy megszülető gyermeknek milyen színű a bőre, nem fontos. Az számít, hogy milyen minőségű életet fog tudni élni. Eközben csupán a roma fiatalok 1,3 százaléka jut el a diplomaszerezésig, míg a nem romák körében ez a szám 19,8 százalék.

De hogy még konkrétabb legyek, beszéljünk Nógrád megyéről, ahol én is élek. Nógrád megyében az idei első negyedévben nettó 268 202 forint volt az átlagkereset; ezzel szemben Komárom-Esztergom megyében 320 120 forint, míg Budapesten 425 586 forint. Ezek a számok bizonyítják, hogy elképesztő területi egyenlőtlenségek vannak Magyarországon. A keresetek azokban a megyékben a legrosszabbak, ahol a legtöbb szegény ember él.

A nyilvántartott álláskeresők havi átlaga Nógrád megyében 10 507; ez lakosságárányosan az egyik legrosszabb adat. A betöltetlen háziiorvosi praxisok száma 33 Nógrád megyében, ebből 6 praxis Salgótarjánban található, vagyis nemhogy a kistelepülések lakosainak, de még a megyeszékhelyen élőknek is nehéz háziiorvosi ellátáshoz jutniuk.

A sürgősségi ellátás súlyos helyzetben van a megyében, csak két helyen látják el a betegeket ilyen osztályokon. Nógrád megyében 20-25 százalék a roma lakosság aránya, többségük szegénységben és szegregátumokban él, ezért az alapvető közszolgáltatásokhoz való hozzáférésük, az előbb elmondott számok alapján, súlyosan korlátozott.

A benyújtott költségvetési módosítóimban azt kérem a kormánytól, Salgótarját támogatassák abban, hogy a közmunkaprogram helyett versenyképes fizetést biztosíthassanak a városüzemeltetési feladatokat - ilyen időszakban például fűkaszálást, vagy máskor hóeltakarítást és a többi - ellátó dolgozóknak.

Azt is el szeretném érni, hogy a kormány támogasson minden társadalmi kérdésre kiterjedő kutatásokat, mert a sikeres felzárkóztatás alapja a hiteles, pontos adatfelmérés. A kutatás célja az lenne, hogy a demográfiai mutatók mellett olyan adatokat is feltérképezzem,

amelyek alapján láthatjuk, hogyan alakul a városban születendő gyermekek iskolai, foglalkoztatási, egészségügyi mutatója.

Mondandóm végén kitérnék egy-két konkrétabb dologra Nógrád megyével kapcsolatban, ez pedig mindkét győztes kormánypárti jelölt programjában szerepelt, az egyik pedig a Salgótarján-Hatvan, a másik pedig, azt hiszem, a Balassagyarmat-Aszód vasútvonal. Aki járt Nógrád megyében vagy ismeri a megyét és a mi életkörülményeinket, tudja, hogy szinte mindannyian vagy nagyon sokan nem helyben, hanem az ország több részén dolgozunk, ezért az érti, hogy mennyire fontos a vasúti közlekedés fejlesztése, a tömegközlekedés fejlesztése főleg ilyen benzinárak vagy várható benzinárak mellett; jelen pillanatban még nem ez áll fönt. De készülve a jövőre, szerintem teljesen érthető, hogy erre szüksége van a megyénknek, ezért kérem kormánypárti képviselőtársaimat is, Balla Mihályt és Becsó Zsoltot is, hogy támogassák a vasútfejlesztést Nógrád megyében. Köszönöm az együttműködésüket, hogyha ez megtörténik. Én azt gondolom, ők is tudják, hogy ez mennyire fontos a megyénk számára.

A másik nagyon fontos kérdés Nógrád megyében, de szerintem ez az ország többi részére is vonatkozatható, ez pedig a közbiztonság. Módosítómban kértem Salgótarján megyei jogú város rendőr-főkapitányának felújítását, mégpedig azért, mert hogyha kevés is a rendőr, a körülmények jobbakké legyenek, és ezáltal is arra készülve, hogy remélhetőleg még nagyobb rendőri állomány szolgálhat majd mind Salgótarjánban, mind pedig Nógrád megyében. Nem tudom, hogy mit hoz a jövő, de én arra szeretnék készülni, mert ez nagyon fontos, tehát a vidéki ember számára a közbiztonság elengedhetetlen, de azt gondolom, ez vonatkozik a fővárosra is vagy bárhol is élünk.

A rendőrkapitányság mellé természetesen oda-raktam a polgárőrséget, hiszen jómagam is polgárőr vagyok, és azt gondolom, hogy mi, polgárőrök, amikor tudjuk, kivesszük a részünket mind a járőrözésből, mind a feladatellátásból, tehát a közbiztonság megteremtéséből.

(9.30)

Ezért nagyon fontos lenne a polgárőrség magasabb szintű finanszírozása is. Nem feltétlenül ez a megoldás, viszont a megoldáshoz vezető úton, kéz a kézben, azt gondolom, ez is egy fontos szerep, hisz nagyon sokan önként, a szabadidejükben látják el ezeket a közveszélyes feladatokat.

A másik, ami nagyon fontos. Igen, van változás Magyarországon is, azt mondom, hogy van változás a cigányság, a romaság életében, de még mindig nagyon sok a munka. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a megyeszékhelyen belül is vannak olyan települérszerek, nevezük ezeket szegregátumoknak, ahol még mindig nincs vezeték víz, csatornarendszer. Ezek

olyan dolgok, amelyek ma már, azt gondolom, elengedhetetlenek a normális életkörülményekhez. Ezért kérem a kormányt és kérem képviselőtársaimat, a Nógrád megyeieket, hogy ebben is támogassák Nógrádot, hogy ezek a telepfelszámolások, ezek a rendezések, tehát a közművek fejlesztése még hangsúlyosabban, még látványosabban történhessenek meg, hiszen ez egy nagyon fontos feladat.

Szeretnék válaszolni Nacsa képviselő úrnak is a kereszténységről való megszólalása kapcsán. A kereszténységhez vagy felekezethez való tartozás nem politikai oldal kérdése, hogy ki hova tartozik. Azt gondolom, nagyon sok baloldali ember is egyházak tagja, és remélem, hogy politikai hovatartozástól függetlenül ezenkívül azért egységes az egyház, az egyháztagek és az egyház megítélése. Abban hiszek, hogy bizonyos szinten az egyháznak és az államnak el kell válnia, mégpedig azért, hogy mindkettő tökéletesen el tudja látni a feladatát.

Én támogatom minden olyan törekvést, tényleg azt tudom mondani, amely az egyházak működését elősegíti. Számomra is ezek fontosak, és azt gondolom, hogy nagyon sok baloldali ember számára, főleg a vidéki emberek számára a hitük megélése, gyakorlása kiemelten fontos feladat. De azt is el kell fogadni, hogy vannak olyanok, akik éppen nem tartoznak egyházakhoz vagy felekezetekhez, az ő érdekeiket, az ő elveiket is természetesen tiszteletben kell tartani, hiszen az állam feladata az, hogy az állampolgárok érdekeit képviselje.

Én csak bízni tudok abban, és tényleg kérni tudom a képviselőtársak támogatását. Kis megyéről van szó, és elnézést kérek, hogy kifejezetten Nógrádról beszélek, hisz nekem az a szívügyem, de ettől függetlenül a teljes vidéken, Északkelet-Magyarországon és más területeken is szükség van nagyobb mértékű beruházásokra. Ennek a kis megyének nagyon sok támogatásra van szüksége, és én ezért is említtem meg többször a megye nevét, akár a város nevét. Ezért is kívánom azt, hogy a 2023-as költségvetésben legyenek olyan részek, amelyeknek ténylegesen, láthatóan, politikai oldaltól függetlenül, figyelembe véve a másik oldal szándékait is, tényleg az emberek életének a javítása a céljuk; szülessenek olyan döntések, amelyek mindenki megalégedésére szolgálnak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék gyorsan reagálni és helyre tenni pár állítást, amit képviselő úr mondott a szegénységgel kapcsolatban, amelyek egyáltalán nem állják meg a helyüket, és ezt nem én mondom, meg nem magyar szervek mondják, hanem az Eurostat. Ön arról beszélt, ami egy fontos kérdés, és valóban

egy állam fokmérője, hogy a gyermekek mennyire nőnek fel szegénységben, és mennyire nem. Mivel ez egy fontos kérdés, és mindnyájunk számára a legfontosabb a saját gyermekünk is, meg nyilván a gyermekek is, ezért fontos, hogy helyre tegyük azt, amit ön mondott.

Hadd idézzem önnek itt az Eurostat mutatóit európai szinten és magyar szinten egyaránt! 2010-ben az Eurostat szerint az Unióban a 18 éven aluliak aránya, akik szegénységgel vagy társadalmi kirekesztettséggel veszélyeztetettek, tehát akik olyan családban nőnek fel, ahol fennáll a szegénység kockázata, ezen gyerekek aránya 27,3 százalék volt az Európai Unióban, Magyarországon pedig 38,7 az Eurostat szerint 2010-ben. Ez még nem feltétlenül a szegény gyerekek, hanem a szegénységgel veszélyeztetett gyerek, tehát a legbővebb csoport, akit nézhetek a gyerekek közül. Az Unióban is ez szerencsére csökkent 27,3 százalékról 23,2 százalékra, de Magyarországon sokkal radikálisabban csökkent, Magyarországon 38,7 százalékról 17,7 százalékra csökkent az Eurostat szerint. Tehát míg 2010-ben az európai 27 százalékkal szemben nálunk 38 százalék volt a szegénységgel veszélyeztetett gyerekek száma, addig ez egy évtized alatt az uniós szint alá csökkent, az Unióban 23 százalék, nálunk 17,7.

Tehát nemcsak, hogy behoztuk a lemaradásunkat, ami az Unió átlagához képest volt, hanem azt értük el egy évtized alatt, hogy kevesebb gyerek van kitéve a szegénység kockázatának, mint általában Európában. Ezért, kérem, ne mondja azt, hogy Magyarországon a legnagyobb a szegénység a gyermekek között, hogyha az Eurostat szerint nemcsak, hogy nem a legnagyobb, hanem még, hála istennek, a biztonságosabb felébe tartozunk az Uniónak.

De rengeteg dimenzióban vizsgálják a szegénységet, a társadalmi kirekesztődést, nyomort, anyagi nehézséget, alacsony jövedelmet a statisztikusok, és az összeset szeretném önnek itt elmondani, amelyek az elmúlt években releváns mutatók. Van egy olyan dimenziója a szegénységnek, hogy szegénység és társadalmi kirekesztődés veszélye. Erről beszéltünk az előbb is. Itt is nagy léptékű csökkenés volt, ami pozitív változás.

Van a súlyos anyagi deprivációban élők száma. Ez azt jelenti, hogy gondot okoznak a napi kiadások, ha nagyobbak, tehát nem a kis napi kiadások, hanem a nagyobb napi kiadások. Itt ezeknek a gyerekeknek az aránya 30 százalékról 11 százalékra csökkent, tehát közel harmadáról körülbelül a tizedére a gyerekeknek.

Relatív jövedelmi szegénység: ön is bizonyára ismeri, a mediánjövedelem 60 százalékánál kisebb jövedelemből élők tartoznak ide, tehát ahol kicsi a család anyagi bevétele, ez 23 százalékról 11,9 százalékra csökkent.

Az alacsony munkaintenzitású családban élők aránya 14,8 százalékról 5 százalékra csökkent. Ez az utóbbi talán az egyik legfontosabb, mert innen indulunk ki. Mert miért javultak ezek a mutatók? Nem önmaguktól,

nem véletlenül, hanem pontosan azért, mert egymillióval több ember dolgozik.

Őn utalt arra a felszólalásában, hogy több vagy kevesebb a szociális juttatás. Ha egymillióval több ember dolgozik, akkor az az egymillió ember már nem szorul rá a szociális juttatásra, vagy kevesebbre szorul rá, mert lehet, hogy alacsony a jövedelme, és mellette, mondjuk, természetben rászorul valamilyen gyógyszer-támogatásra vagy lakhatási támogatásra, de ha egymillióval több ember dolgozik, akkor nyilván kevesebb embernek van szüksége szociális támogatásra.

Emellett persze növeltük a támogatások jellegét, ha csak arra gondolok, hogy a gyereketkeztetésre 30 milliárd környékéről most már 100 milliárdra növeltük a támogatásokat, bővítjük a jogosulti kört, meg mégiscsak az otthonápolásra is 15 milliárd helyett most már 60 milliárd forint környéki összeget fordítunk, tehát amikor növeljük a keretet, akkor nyilván nőnek ezek. De alapvetően csökken a szociális támogatások iránti igény, hogyha több munkavállaló van, és ezért van kevesebb gyerek is nyomorúságban, szegénységben, mert egyrésztől több szülő dolgozik, másrésztől a gyermeket nevelő szülők nem fizetnek adót. Személyi jövedelemadót átlagkeresettel, három gyerekkel, mondjuk, nem fizetnek, és a járulékokból is levonhatják, hogyha adóból nem tudják levonni. Ezért vannak ezek a számok, tehát ez nem büvészkedés meg egyebek, hanem ez egy tudatos, munkára és családtámogatásra épülő politika eredménye az, hogy hál' istennek, Magyarországon az egyik legnagyobb mértékben, tényleg egy magas, 38 százalékról 17 százalékra tudott csökkenni azoknak a gyerekeknek az aránya, akiknél a szegénység kockázata fennáll.

Ezért kérem önt is arra, hogy ne mondja azt, hogy Magyarországon, bár kétségtelenül vannak a gyerekek között most is olyanok, akik nélkülöző családban élnek, de azok számára akár ételcsomagprogrammal, ingyenes étkezéssel és sok más módon is segítséget nyújtunk, és ez azért ezekből a számokból is visszatükröződik.

Azt is állította ön, hogy a humán szektorban jövő évben nem lesz béremelés. Tisztelt Képviselő Úr! Az orvosoknál is lesz béremelés, a pedagógusoknál is lesz béremelés, amelyekről már döntött a kormány a korábbiakban. Tehát kérem, ne állítsa ezt, mert az egészségügyben és az oktatásban is lesz béremelés, ön pedig itt feláll a parlamentben... - de tudjuk is, hogy 10 százalékos lesz a pedagógusoknál, tudjuk, hogy a két és félszeresére növekvő orvosbér utolsó része, 10-11 százalékos része lesz következő év január 1-jétől -, ne álljon fel úgy a parlamentben, hogy nem lesz béremelés akkor, amikor tudjuk, hogy lesz béremelés!

Tehát kérem, ezeket a szociális szempontokat vegye figyelembe, és együtt örüljünk annak, hogy hála istennek, kevesebb nélkülöző ember van, és együtt menjünk el valóban oda - az én választókörzetemben is van egy település, ahol van egy szegregátum -, ahol segíteni kell az ott élőknek, ezért az ön által is idézett Vecsei Miklóssal közösen indítottunk egy projektet

400 millió forintból, amiből ott is igyekszünk perspektívát adni az ott élő embereknek. Tehát nem akarom eltagadni, hogy ilyen probléma van. Én is hétről hétre a saját körzetemben igyekszem közreműködni abban, hogy segítséget kapjanak, és tényleg sok mindent építettünk, tettünk is, ezzel nem húzom az időt, hogy mennyi mindent azért, hogy tényleg javuljanak az életkörülményeik az ott lakóknak, és tényleg több már a rendezett udvar, több már a normális világítás, fűtés a házakban.

(9.40)

Tehát ezeket meg kell tenni, csak kérem, a nagy számokban ne hazudjuk azt, hogy Magyarország rosszabb helyzetben van, mint amilyenben van.

És két dolgot mondanék csak tényleg nagyon röviden. Ön vasútépítéseket pártolt. Kérem, hogy itt a baloldali képviselőtársait győzze meg. Ön nem volt itt az előző ciklusban, itt van például Keresztes képviselő úr, győzze már meg őt, hogy ne ellenezze a vasútépítéseket (*Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.*), mert én magam legalább féltucatszor hallottam őt, amint itt felszólalt, és mondta, hogy semmi szükség Budapest-Belgrád vasútra (*Dr. Keresztes László Lóránt bólogat.*), és nem szabad ilyen vasutakat építeni. Beszéljék már meg egymás között, győzze már meg, hogy igenis a legkörnyezetbarátabb szárazföldi szállítás a vasúti szállítás, és ne ellenezze a vasútépítéseket; talán akkor több részen is konszenzusra lehet jutni.

Az utolsó pedig, amiket ön mondott, hogy a politikusok és az egyházak viszonya legyen különvált. Mi az Alaptörvényben ezt is fogadtuk el, de szintén, mondjuk, ha itt Gyurcsány Ferencnek és más képviselőtársainak elmondaná ezt a gondolatot akkor, amikor Iványi Gáborral tüntetnek együtt a kormány ellen, akkor lehet hogy azon az oldalon is érdemes lenne ezeket a szempontokat, amelyeket ön mondott, a hétköznapi gyakorlatba is átültetni. De mi is úgy gondoljuk, az az egyházak érdeke és az az állam érdeke is, hogy különváltan működjünk, de nyilván ettől függetlenül az embernek, ha vallásos, akkor is van politikai álláspontja, és egy politikusnak is lehet világnézete, amit nem kell hogy eltitkoljon, hála istennek, 32 éve Magyarországon. Úgyhogy ez a része, a vallásszabadság része mindenkinek biztosított, de valóban, az ilyesfajta politikai összefonódásokon, mint Iványi Gábor esetében, ezeken érdemes úgy elgondolkodni, ahogy ön is mondta, képviselő úr. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt

Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót, és engedjék meg, hogy ugyan tematikus felszólalásra készültem az Igazságügyi bizottság tagjaként az Igazságügyi Minisztérium alá tartozó feladatok és az Igazságügyi Minisztérium fejezetének költségvetési áttekintésében, tekintettel arra egyébként, hogy az Igazságügyi Minisztérium tevékenysége - mi, ha nem más - a magyar állampolgárok ebben a nehéz időben való jogbiztonságának a szolgálatát is kell hogy szolgálja, így különös fontossága van, azt gondolom, amellet, hogy a 2023. évi központi költségvetés a rezsvédelem és a honvédelem költségvetése, hogy mindamellet, hogy a minket körülvevő ukrán, orosz-ukrán háborús helyzet mentén a külső biztonságunk is adott legyen, nem mellékes, hogy az igazságügyi tárca olyan feladataihoz is, amelyek a magyar embereknek a belső, hazai biztonságát jelentik, kellő támaszt és kellő forrásokat kapjon.

De még mielőtt erről beszélnék, hiszen Vejkey elnök úr, az Igazságügyi bizottság elnöke az imént részletesen alábontott néhány IM-költségvetési fejezet alá tartozó költségvetési sort, engedjék meg nekem, részben azért, mert már többedik ciklus óta vagyok a költségvetési viták résztvevője és hallgatója, másrészt az én emlékezetem több oknál fogva kiterjed a 2010 előtti kormányok, hát, kevésbé dicső költségvetési vitáira és hőstetteire, engedjenek már meg néhány gondolatot nekem, mert az emberben mégiscsak, ha más nem, akkor az igazságérzete feltámad, és amikor a baloldali padosorokban magabiztos és a múltat végképp eltörölni akaró, mármint a saját múltjukat végképp eltörölni akaró képviselőtársaim, akik egyébként cinkosai, sőt kollaboránsai voltak a 2010 előtti, valóban megszorító költségvetési törvények elfogadásának, akkor példátlan hazugsággal állnak fel, és Orbán-csomagoznak meg megszorító intézkedésekről beszélnek egy olyan költségvetés tárgyalásakor, amikor az első és legfontosabb cél a magyar emberek biztonsága, amikor az első és legfontosabb cél a magyar családok biztonsága, amikor az első és legfontosabb cél, hogy a magyar gyermekek, a magyar családok továbbra is biztonságban érezzék magukat.

Berki képviselőtársamnak és Gurmai képviselőtársamnak is - bár jelen pillanatban egyikőjük sincs a teremben (*Az elnök jelzi, hogy Berki Sándor a jegyzői helyén ül.*) - néhány számot, csak a tények kedvéért, mert, hát, a tényekkel vitázni egy kicsit nehezebb, bár emlékszünk arra is 2010 előtről, hogy a tények ugyan makacs dolgok, de ennek ellenére a baloldali kormányokat nem szokták érdekelni. Nézzük csak meg! 2002 és 2010 között a gazdasági növekedés nem növekedés volt, mert annak az előjele negatív, mínusz 6,6 százalék volt, most pedig, 2010 és 2022 között plusz 7,1 százalék, miközben volt egy pandémia, melynek okán szintén voltak olyan gazdasági hatások, amelyeket egyébként... Én bátran mondom, én egy olyan térségből érkezem, ahol 2008-09-ben százasaival bocsátották el napról napra az embereket a cégek és a vállalatok, most pedig a pandémia alatt sikerült

megőrizni a munkahelyeket, tehát a mínusz 6,6-tal szemben gazdasági növekedésben most egy plusz 7,1-es gazdasági növekedés utáni időszakban vagyunk.

A munkanélküliségi rátára érdemes, én látom baloldali képviselőtársaim arcán a mosolyt, de talán jó emlékezni, mert elfelejtik sokan, hogy egy 12 százalékos körüli, konkrétan 11,7 százalékos munkanélküliségi rátával vette át a kormány 2010-ben az ország rendezésének a feladatát, a munkanélküliségi ráta ma 3,6 százalékos; nyilván egyenlőtlen az ország különböző helyein, de ha jól figyelik a kormányzati teljesítményt, akkor látják azt is, hogy az ország minden területére kiterjedő befektetési és beruházásösztönző politika valósult meg.

A foglalkoztatási ráta 2010-ig 56,4 százalékos, ma 74,3 százalékos. A foglalkoztatottak száma 3,8 millióról 4,7 millióra növekedett, tehát megvan az egymillió munkahely, ezt se felejtsük el, és azt se felejtsük el, hogy ennek a stabil, kiszámítható foglalkoztatásnak is köszönhetően lehetett megtenni mindazokat a családtámogató intézkedéseket, amelyekről Rétvári államtitkár úr itt az iménti felszólalásában adott választ az előző hozzászólásban elmondott, mondjuk úgy, hogy a valóságnak nem igazán megfeleltethető állításokra.

A vállalati adóterhelés - mert az sem mindegy, hogy milyen munkáltatói környezetben dolgoznak azok, akik az embereknek munkát adnak - 55 százalékról, a 2010 előtti korszakhoz képest 2010 és '22 között 32 százalékra csökkent. Az adminisztratív terhek úgyszintén csökkentek. A személyi jövedelemadó úgyszintén csökkent. Emlékeznek rá? 36 százalékos adó volt, most 15 százalékos egykulcsos adó van. A munkáltatói terhek 33,5 százalékról 13-ra csökkentek. A családi adókedvezmények, szemben a Gyurcsány-Bajnai-kormányok adta 12 milliárd forinttal 980 milliárd forintra nőttek.

Tehát az elmúlt tíz év politikai és gazdasági teljesítményének is az eredménye az, hogy ma itt egy orosz-ukrán háború mentén a honvédelem, a rezsicsökkentés és a biztonság költségvetését tudjuk tárgyalni, és reménység szerint képviselőtársaim támogatásával elfogadni.

Engedjenek meg még néhány dolgot! Én sem tudom kitekintés nélkül hagyni az elmúlt, előttem lévő hozzászólást. Én minden térségi fejlesztést támogatom, hiszen az infrastruktúra fontos. Emlékezzünk már meg arról is itt a vasúti vonalaknak a fejlesztése kapcsán, hogy 2010 előtt az MSZP-kormányok, a Gyurcsány-Bajnai-kormányok vasúti szárnyvonalakat szüntettek meg és zártak be!

Tehát miről beszélünk, képviselőtársaim? Megszorításokat vizionálnak és Orbán-csomagokról beszélnek, mindeközben pedig a 2023. évi központi költségvetés továbbra is biztosítja a 371,8 milliárd forintot egyébként arra a 13. havi nyugellátásra, amit önök oly elegánsan, hivatkozva a 2008-as pénzügyi válságra, elvontak, és nem adták meg.

Továbbra is fókuszban van a családi támogatásoknak a köre, továbbra is fókuszban van a nők családban betöltött szerepének a támogatása és a nők

nyugellátásának a támogatása. Emlékszem, március hónapban itt is többen riogattak mindenfélével a „Nők 40” nyugdíj kapcsán, de továbbra is biztosítottak mindazok a támogatási rendszerek, amelyeket a kormány vállalt, de még azon felül is, hiszen már most, 2022 júliusától 3,9 százalékkal emelkednek a nyugdíjak, és hovatovább egyébként januárig visszamenőleg meg fogják kapni.

Úgyhogy, kedves képviselőtársaim, lehet itt a feladás homályába burkolózva a korábbi bűnököt levetkőzni akarni, de azt gondolom, hogy mégiscsak furcsa, de mindenféleképpen diszsonáns, baloldali képviselőtársaim, ezt a költségvetést, amelynek fókuszában és célrendszerében mégiscsak a magyar emberek mindenekfeletti biztonsága áll, ilyen jelzőkkel illetni.

(9.50)

Ha már szót kaptam és köszönettel vettem, akkor engedjék meg, hogy ezt az előttem lévő baloldali hozzászólók számára mégiscsak evidenciává tegyem. Ebből szerintem a legpregnansabban mutatja a költségvetési szemléletek közötti különbséget a 2002-2010 közötti költségvetési és gazdasági mutatók alakulása, összevetve a 2010-2022 közötti mutatószámok arányával.

Ennek a fényében engedjék meg, hogy még néhány gondolattal az Igazságügyi Minisztérium, az igazságügyi tárca alá tartozó feladatok tekintetében fókuszáljak. Említettem, hogy elnök úr előttem lévő hozzászólásában sok mindent elmondott a tárca költségvetési fejezetének a fontosságáról és biztonságáról. Ebből én is - mert itt sem árt az ismétlés - kiemelnék néhányat. Én azt gondolom, hogy ebben a helyzetben, amikor Európában a mellettünk zajló háború okán olyan gazdasági helyzetben és olyan jogi biztonsági helyzetekben is jó válaszokat kell adni a magyar emberek biztonságára érdekében, akkor fontos, hogy az igazságügyi tárca számára az ezekhez szükséges muniáció és eszköztár meglegyen.

Természetesen fontos a jogkutatás, a tudományos munka és az előkutatások tevékenysége, fontos a jogászképzés, de azt gondolom, hogy ebben a ciklusban talán kiemelt hangsúllyal bír az Európai Unió melletti Állandó Képviselőbiztos működése, hogy az megfelelő szakmai, jogi és kompetenciaháttérrel tudja a brüsszeli irányokban a magyar jog és a nemzeti jog képviselését ellátni. S ugyanilyen fontos - többek között Rétvári államtitkár úr is utalt erre a családok támogatása és a gyermekvédelem okán - a gyermekvédelem és az áldozatsegítés fókuszba emelése. Én azt gondolom, hogy a gyermekvédelmi törvény, illetve a gyermekek védelméről szóló jogszabályok megtartatása, betartatása és a gyermekek jogbiztonságának a védelme kiemelt és fontos feladat. Miniszter asszony az elmúlt esztendőben ezt a minisztérium zászlajára tűzte kiemelt feladatként. Nagyon fontos, hogy ez a továbbiakban is a magyar családok biztonságát tudja jelenteni és tudja szolgálni.

De ugyanilyen fontos a minisztériumhoz most került fogyasztóvédelmi feladatok köre. Különösen fontos ez akkor, amikor az Európai Unióban harcokat vívunk a magyar állampolgárok biztonságáért, a rezsicökkentés megtartásáért, hogy a háborús helyzet okozta gazdasági nehézségeket ne a magyar családok fizessék meg, és árstoppal védjük a magyar családokat. Amikor ebben is konfliktusok vannak, akkor fontos, hogy a fogyasztóvédelem rendszere illeszkedni tudjon, és biztonságot tudjon adni egy ilyen jogi környezetben, az őket védő jogi környezetben tudja érvényesíteni a fogyasztóvédelmi jogait. Úgyhogy, azt gondolom, fontos és lényeges támogatási rendszereket tud fenntartani a költségvetés abban a környezetben is, amikor a Magyarország melletti orosz-ukrán háború egész Európa inflációjára, költségvetéseire és árviszonyaira negatív hatással van, akkor a magyar költségvetés egy kiszámítható, biztos, higgadt, átgondolt költségvetési politikának köszönhetően még meg tudja tartani ezeket a biztonságokat.

Talán azzal zárnám, hogy még jó sokan vagyunk itt, akik emlékszünk rá, hogy 2008-ban valahogy nem így sikerült reagálni a gazdasági válságra. Az egy másik pénzügyi válság volt, mert az a pénzügyi piacok mozgásából és a pénzügyi folyamatokból már jóval korábban látható pénzügyi válságot jelzett előre. Akkor mi történt? Nem történt más, mint hogy 2006-ban elhangzott az elhíresült „hazudtunk reggel, éjjel meg este”, tehát gyakorlatilag egy hazudott költségvetési politika volt. 2006 után nem történt semmiféle okos költségvetési és gazdaságpolitikai válságkezelés, hanem beleírányította Gyurcsány és Bajnai párosa a szakadékba az országot. Megszorítások, 13. havi nyugdíj és 13. havi bérek elvétele, most ezt nem csináljuk, most azt nem csináljuk, döntések visszavétele, és mindemellett konkrét hazugsághálóban elfogadott magyar költségvetés. Ezzel szemben egy előre nem látható és egy pandémiás időszakból alig kilábaló gazdasági környezetben egy, a magyar emberek, a magyar családok védelmét, a honvédelmet és a rezsicökkentés megtartását szolgáló költségvetést tudunk ma tárgyalni, tisztelt képviselőtársaim.

Én szeretném megköszönni a költségvetési politikáért felelős tárca munkatársainak azt a kiszámítható, higgadt és bölcs tervezést, aminek okán ma így tudunk a 2023. évi költségvetésről tárgyalni. Szeretném megköszönni a tárcáknak azt az együttműködését, amelyben a fókuszokat meg tudták tartani a kormányzati gazdaságpolitikán belül a tárcájukat érintően, s ezzel tudunk továbbmenni, és a 2023. évben el tudjuk mondani, hogy a magyar emberek biztonságát, mind a külpolitikai, mind pedig a belső biztonságát érintően felkészültünk a 2023-as évre. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Ház alelnökének, a Mi Hazánk előadójának. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom a magyar nemzetgazdaság építését hiányolja leginkább ebből a költségvetésből, amely sokkal inkább tekinthető a multik költségvetésének, semmint a magyar emberek érdekét szolgálná, és egyértelmű vesztesei ennek az előterjesztésnek az állami dolgozók.

Elsőként a legfontosabb területről szeretnék beszélni. Úgy gondolom, nem is lehet kérdés, hogy mi a legfontosabb problémája ma hazánkknak, mint a demográfiai helyzetből való kilábalás, hiszen ez az alfája és ómegája mindennek. Gazdasági értelemben is természetesen, hiszen ha ugyanezen a vágányon halad tovább a magyar családpolitika és a demográfia, akkor egész egyszerűen fenntarthatatlanná fog válni az államháztartás, másrészt pedig értékrend szempontjából is a Mi Hazánkknak a magyar gyermekek, a magyar gyermekek megszületése és biztonságos felnevelése a legfontosabb.

A családpolitika tekintetében nagyon sok mindennel szokott a kormányzat védekezni, és nagyon sok pozitív előrelépés történt, ez kétségtelen, ugyanakkor egyetlen mérőszám az, ami a családpolitikában mérvado, ez pedig az, hogy gyarapodik-e lélekszámában a nemzet, vagy nem gyarapodik, hanem fogy. Azt láttuk az elmúlt 12 évben is, hogy nem sikerült azt a demográfiai trendet, ami az elmúlt 42 évre már jellemző, megfordítani a kormánynak. Valóban történtek eredmények a termékenység vonatkozásában. S ha valamit szeretnénk fontos mérőszámnak tekinteni, akkor az egy anyára eső gyermekek számát mindenképpen annak kell, és ebben valóban történt előrelépés. Egyébként 2010-11 volt a mélypont, onnantól kezdve folyamatosan nőtt Magyarországon a termékenység, ezzel fölösleges vitatkozni, egészen mostanáig; mert most ismételt csökkenő tendenciát mutat. A tavalyi 1,59-es szám az idei év első hónapjaiban 1,55-re mérséklődött, tehát ha valamikor, akkor most meg kell kongatni a vészharangot, mert nemhogy nem sikerül a fogyásunkat lassítani még az első időszakban, hanem az még nagyobb fokozatra fog kapcsolni.

Amikor a magyar családpolitikáról, illetve a jövő iránti aggodásról beszélek, akkor higgyék el, hogy semmiféle politikai indíttatás, politikai szándék nincs bennem. Szeretném, ha közösen megoldanánk a magyarság legnagyobb sorstragédiáját, mert ha nem tudunk a magyar gyermekekről beszélni, akkor nincs értelme semmi másról beszélni, nincs értelme semmi másért dolgozni, hiszen a magyar mezőgazdaság, a magyar építészeti kincseit, a magyar oktatási rendszert és egészségügyet végső soron a gyermekeinknek szeretnénk átadni. Azért dolgozunk nap mint nap, hogy nekik jobb, szebb jövőjük legyen. Ezért fontos, hogy a családpolitikáról őszintén, tabuk nélkül és megoldási javaslatokat keresve beszéljünk.

Amikor Orbán Viktor bejelentette a családvédelmi akciótervet, akkor 2030-ra tűzte ki azt a célt,

hogy 2,1 legyen a termékenység Magyarországon, ez jelentené azt, ha a halálozások számát változatlanok tekintjük, hogy lélekszámában újra gyarapodni tudna a nemzetünk. Azonban ha megnézzük azt, hogy az elmúlt 12-13 évben mennyit sikerült előre mozdulni és mennyi idő van még hátra 2030-ig, akkor azt látjuk, hogy ez valószínűleg nem fog sikerülni.

(10.00)

Tehát még 2030-ra sem várható, hogy elérjük azt a termékenységi számot, amivel a magyarság lélekszámában ismételen gyarapodó nemzeté tudna válni.

Nagyon fontos, ahogy említettem, hogy tabuk nélkül beszéljünk erről, ezért fel szeretném arra is hívni a figyelmet, hogy az a brutális visszaesés, ami a megszületett gyermekek létszámában januárban és februárban bekövetkezett, az éppen kilenc hónappal azt követően történt meg Magyarországon - Tóth G. Csaba, a KRTK Közgazdaságtudományi Intézetének kutatója hívja fel erre a figyelmet -, tehát pont kilenc hónappal azt követően történt meg, hogy az oltások száma megugrott Magyarországon. Ez a születések számának visszaesését hozta kilenc hónapos eltolódással. Ennek következtében most januárban majdnem 20 százalékkal esett vissza a gyermekek születése a járvány előtti időszakhoz képest. Erre egyébként, ilyen mértékű visszaesésre évtizedek óta nem volt példa Magyarországon, tehát az elmúlt évtizedekben semmi más nem okozott olyan gyermeklétszám-visszaesést Magyarországon, mint az oltások tömegessé válása hazánkban.

Ezzel kapcsolatban is ajánlom önöknek dr. Leltoha Tamás, illetve a Mi Hazánk elnökének közös videóját, amely ezen a héten jelent meg az elnökünk YouTube-csatornáját - nem mondom a nevét, mert akkor, ugye, Facebookon nem tudom megosztani a felszólalásomat, de -, ők többek közt ezt a kérdést is érintik. Hiába fordít tehát többet a magyar kormány családpolitikára, ha ennek az az eredménye, hogy még csökken is a termékenység, akkor egy nagyon súlyos, nagyon mély és nagyon őszinte önvizsgálatot kell tartani nemcsak a kormánynak, hanem mindannyiunknak, hogy mi az oka annak, hogy nem sikerül kitörnünk továbbra sem ebből a válságból.

Szeretnék három olyan területet érinteni, ami meggyőződésem szerint oka annak, vagy legalábbis hozzájárul ahhoz, hogy kevesebb gyermek születik Magyarországon. Egyrészt a Mi Hazánk Mozgalom javasolja azt, hogy a már bevezetett családtámogatások inflációkövetők legyenek. Hiába vezették be 2011-ben a családi adókedvezményt, illetve most már nemcsak adókedvezmény, hanem más járulékokra is igénybe lehet venni, de például az akkor bevezetett, három gyermek után járó kedvezmény 99 ezer forint; ha inflációkövető lett volna, illetve egész pontosan, megőrizte volna a reálértékét, akkor ez ma 234 ezer forintot érne. Tehát több mint kétszerese lenne ez a támogatás.

A másik nagyon fontos terület, amelyet szintén a XXI. századi európai mérőszámok mutatnak, a nők munkaerőpiacra történő visszatérésének a lehetősége. A szüleink generációjában az volt a jellemző, hogy minél tovább otthon tudott maradni az édesanya, annál több gyermek született, mára ez az összefüggés az ellenkezőjére fordult. Tehát azokban az országokban születik több gyermek, ahol több nő dolgozik, illetve ahol a munka és a család összeegyeztetését hatékonyabban segíti az állam, például a gyermekek napközbeni ellátását segítő intézményrendszerrel. De Magyarország bölcsődei férőhelyek tekintetében sajnos még mindig nem éri el az európai uniós átlagot.

A harmadik nagyon fontos terület, hogy ma Magyarországon a nagycsalád vállalása még mindig nagyobb szegénységi kockázat, mint például nyugdíjassá lenni. Az inflációkövetés esetében is azt látjuk, hogy törvény garantálja azt hazánkban, nagyon helyesen, hogy a nyugdíjak inflációkövetők, a családtámogatások nem azok, és nem is garantálja törvény, ezt meg kellene teremteni. De a nyugdíj esetében is elmondhatjuk azt, hogy a háromgyermekes anyák, tehát a nagycsaládos édesanyák átlagosan 20 százalékkal alacsonyabb nyugdíjjal tudják elkezdni ezeket az éveket, mint a gyermektelen nők. Tehát azt látjuk, hogy a munkaerőpiacon sem elsősorban a nemiség határozza meg azt, hogy valaki hátrányba kerül, tehát nem a nők munkaerőpiaci hátrányáról kellene beszélnünk, hanem az anyák munkaerőpiaci hátrányáról. Mert azt is látjuk egyébként az elemzésekből, hogy a gyermektelen nők nagyságrendileg ugyanolyan karriert be tudnak futni Magyarországon, mint a férfiak, de amikor a gyermekvállalás megtörténik, onnantól kezdve nagyjából a gyermekvállalást követő hatodik évben érik el ugyanazt a fizetési szintet, mint a gyermekvállalás előtt. Tehát az egy tragédia, hogy mi egy olyan munkaerőpiacot tartunk fenn és működtetünk, amely bünteti, ha egy nő gyermeket vállal. És ez egy nagyon súlyos kérdés és ez egy olyan probléma, amelyre nagyon gyors és nagyon hatékony választ kellene adnia a kormánynak.

És ha már a nyugdíjakat említettem, Novák Katalin, amikor még családügyi miniszter volt, és bevezették a „Nők 40” lehetőségét, akkor azt mondta - és egyébként egyetértek vele részben -, hogy ez részben egyébként egy családpolitikai intézkedés, az, hogy a nők 40 év után nyugdíjba vonulhatnak. A Mi Hazánk szeretné azt kezdeményezni, ha ezt a férfiakra is kiterjesztenénk, hiszen a magyar férfiak 28 százaléka, tehát majdhogynem az egyharmada meg sem éri a nyugdíjkorhatárt, a fizikai munkát végzőknél ez az arány egyébként még rosszabb, tehát majdnem 50 százalék a fizikai munkát végző férfiak esetében, akik el sem érik a nyugdíjkorhatárt. Tehát végigdolgozzák az életüket, és a nyugdíjas éveiket pedig egyáltalán nem élvezhetik.

A családpolitika után még az állami dolgozók helyzetéről szeretnék beszélni, és egy olyan furcsa, perverz

helyzet állt elő, hogy az egészségügy, a rendvédelem és az oktatás mind Pintér Sándor minisztériumába, a Belügyminisztériumba tartozik; csak Nauru alkalmaz hasonló minisztériumi felosztást, hozzánk hasonlóan. Ugye, a teljes állami szférára jellemző a létszámhiány, illetve az alulfizettség, de talán az egyik legnagyobb probléma az oktatásban és a rendvédelemben jelentkezik. Az, hogy a rendvédelem nominálisan is alacsonyabb összegből kell hogy gazdálkodjon a következő évben, hiszen több mint 4 milliárd forinttal kevesebb jut erre az ágazatra, az egész egyszerűen felháborító egy olyan országban, ahol a vidék közbiztonsága csapnivaló. Számos településen azt tapasztaljuk, hogy nincs elég rendőr, sőt, amit a Belügyminisztérium megígért, hogy biztosítani fognak, például Kerepesen, ahol lövöldözés, drogkereskedelem a mindennapok része, hegyekben áll a szemét az utcán, ott egy körzeti megbízott az, akinek a teljes közbiztonságról gondoskodnia kellene. Nyilvánvaló, hogy ez teljesen szürreális, és nem elvárható, hogy egy tízezer fő feletti település közbiztonságát egy körzeti megbízott biztosítsa.

Az oktatásban szintén egyre nagyobb a létszámhiány, és a pedagógusok bérééről már nagyon sokat beszéltünk itt a tisztelt Házban, és úgy gondolom, hogy nagyon sürgős megoldaniuk ezt a kérdést. Nem elfogadható az az érvelés, amelyet a kormány ebben az ügyben rendszeresen elmond, nevezetesen, hogy Brüsszel a hibás azért, mert a magyar pedagógusoknak nem emelkedik a bére. Ugye, azért, mert az Európai Unió... Egyébként az ellen jogosan tiltakoznak, hogy visszatartanak politikai indíttatásból forrásokat, ugyanakkor az oktatás egy olyan kiemelt nemzetstratégiai ágazat, amelyben a problémákat, legyen az finanszírozási vagy szakmai probléma, önöknek állami forrásokból is meg kellene tudniuk oldani. Hiszen, amit a pedagógusoknak adunk, azt a gyermekeinknek adjuk. És azt nagyon fontos látniuk, hogy olyan emberekről van szó, akik több időt töltenek el a mi gyermekeinkkel nap mint nap az intézményekben, mint amennyit mi, családtagok el tudunk velük tölteni. És nekünk pontosan ezért nem mindegy, hogy milyen állapotban állnak oda nap mint nap 20-30 gyermek elé, és mit sugároznak: nyugalmat, szeretetet, türelmet, tisztességet, vagy pedig azon kell görcsölniük, hogy ki tudják-e fizetni a hó végén a csekkeket vagy a lakbérjüket. Nagyon nem mindegy, hogy a pedagógusok milyen állapotban vannak.

És erre az egész helyzetre a kormánynak a pökhendi válasza az volt, hogy még a sztrájkjogukat is elvonták egy TAB-módosítóval. Ez egészen döbbenetes hozzáállás. De önök kétharmaddal kaptak megint felhatalmazást, bármit megtehetnek, módosíthatják az oktatási törvényt, a sztrájktörvényt, bármit, de ettől a probléma nem fog megszűnni. Lehet, hogy halkabb lesz a tiltakozás, lehet, hogy kivésznek egy tiltakozási eszközt a tanárok kezéből, attól még nekik szeptembertől ugyanúgy be kell

majd menniük azokba az osztálytermekbe, ugyanúgy oda kell állniuk a mi gyermekeink elé, és ugyanúgy tanítani fogják őket, és ugyanúgy példát kell nekik mutatni nap mint nap.

(10.10)

A gyerekek életét igenis meg tudja határozni egy pedagógus pozitív vagy negatív értelemben is. A Mi Hazánk azt szeretné, ha minél több pozitív példa lenne a gyermekeink előtt, de ehhez az kell, hogy mi is megbecsüljük a pedagógusokat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, alelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor egy költségvetésitörvény-tervezet vitáját tartjuk, érdemes visszatekinteni a múltra, és érdemes következtetéseket levonni arról, amennyiben lehetséges, hogy mi tartja össze az előző évek költségvetését és mi tartja azonos alapokon a jövő évi költségvetést.

Azt látom és azt tapasztalom 2010-től kezdődően, hogy a költségvetés törvényének szempontjai már az Alaptörvényben is manifesztálódtak, és ezek az alapértékek, alapirányok folyamatosan megmaradtak az elmúlt évek költségvetéseiben. Nevezetesen, arról van szó, hogy olyan költségvetést kell a parlamentnek elfogadni, amely azt a célt szolgálja, hogy megőrizze Magyarország működését, biztonságát és jövőjét is alapozza meg.

Az elmúlt években örömmel láttam és tulajdonképpen büszkeséggel is tölt el, hogy olyan költségvetési politika alakult ki, amely fontosnak tartotta, hogy Magyarországon a lehető legalacsonyabb legyen a költségvetési hiány, netántán érjük el a magyar állam költségvetési hiány nélküli működését, és amely segíti az úgynevezett munkaalapú gazdaság kialakulását, amely azt a célt szolgálja, hogy kevesebben éljenek segélyekből, és többen biztosabban tudjanak támaszkodni saját képességeikre, munkaerejükre és ezáltal legyen hozzáadott értékük a magyar társadalom életéhez, fejlesztéséhez. Ehhez persze beruházások kellett és olyan gazdaságpolitika, amely alacsony munkanélküliséget és emellett értelemszerűen egy csökkenő államadóssági hiány foglalt magában.

Azt látom, hogy 2010-től kezdődően a mai nap vita tárgyát képező költségvetési tervezetig ezek az alapértékek megjelentek a magyar költségvetésekben. Meg is tartottuk ezeket az értékeket, meg is tartottuk a költségvetésünk stabilitását. Mindig tudta a költségvetés kezelni azokat a felmerülő problémákat, amelyeket az élet, a külső körülmények hoztak az elmúlt több mint egy évtizedben. Csak futólag, részletezés

nélkül elmondom, hogy mindig voltak nehézségeink, kezdve a Gyurcsány-Bajnai-korszak örökségével, az EU és az IMF felé való eladósodottsággal, amit egyébként sikerült elég rövid időn belül visszafizetni, a vörösiszap-katasztrófával, az árvizekkel, a migráció jelenlétével, a koronavírus-járvánnyal, ezekkel kellett számolniuk a költségvetéseinknek, most pedig a szomszédban dúló háborúval, és ezek legyőzéséhez, megszüntetéséhez szükséges kiadásokat kellett biztosítani.

Ma is itt tartunk, hogy prioritásokat kell megnevezni a költségvetésben, ismerve a romló külső politikai körülményeket, ismerve a koronavírus-járvány gazdaságra ható következményeit, és nem lehet más megállapítás, mint hogy fenn kell tartani továbbra is a munkaalapú társadalom felé való lépést, és biztonságot kell adni a gazdaság működésének, illetve a polgárok gyarapodásának. Ezért ez a költségvetés nem lehet más, mint a rezsiszűkítés és a honvédelem költségvetése, amely mind katonapolitikai, nemzetbiztonsági szempontból, mind pedig a polgárok megélhetése szempontjából jelentkező biztonságot jelent, és gazdaságpolitikai irányként ez szerepel ebben a költségvetés-tervezetben.

Magyarország ugyanis az elmúlt évtizedben megállta a helyét, a magyar gazdaság erősödött, sikerrel jöttünk ki ezekből az előbb általam említett válságokból, nehézségekből, amit az is jelez, hogy a gazdaság újraindítása a koronavírus-járvány után Magyarország szempontjából sikeresnek mondható. 2021-ben már 7,1 százalékos növekedést tudtunk produkálni, amely az idei első negyedévre elérte a 8,2 százalékot. Ez is visszaigazolta azt az óvatos költségvetési politikát és emellett segítő támaszt nyújtó gazdaságpolitikát, amelynek következtében meg tudtak maradni a munkahelyek a járvány ellenére is. Ezekre a munkahelyekre a gazdasági újraindítást követően lehetett számítani, és ezek lettek a bázisai a gazdasági növekedésnek.

Azt is lehet látni, hogy a háború kitörése megint egy új kihívást jelentett, ez február 25-én történt, ha jól emlékszem. Nem tudjuk a végét, a pontos időpontját, de azt lehet látni, hogy szankciókkal és más negatív hatásokkal erősen befolyásolja a magyar gazdaság helyzetét. Ennek járulékos, de lényeges eleme az úgynevezett energiaválság, amelynek következményeivel a magyar gazdaságnak és a magyar költségvetésnek is számolnia kell.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Pár gondolat az energiaválságról. Azt gondolom, hogy szemben a baloldali vágyaival, Magyarország sokat tett azért, hogy függetlenedjen az energia területén a külső forrásoktól. Elég megemlíteni, hogy a '92-ben elfogadott energiasztratégiának is az volt a jelmondata, hogy függetlenedés a függőségtől. Ez jelentkező számos határkeresztesző vezeték, mind gáz-, mind

elektromosáram-vezeték megépítésében, a megújuló rendszerének fejlesztésében és annak a villamosenergia-rendszerbe való beillesztésében. Tehát nem csak rajtunk múlt, sőt elsősorban nem rajtunk múlt, hogy ez a helyzet kialakult. Szomszédos országokban levő beruházások is maradtak el, másrészt arról igazából nem tehetünk, hogy bármelyik oldalán vagyunk a határnak, az európai kereskedelmi rendszerből eredően abban a vezetékben orosz gáz van.

Fontos tartalma a költségvetésnek, hogy a kormány tartja a szavát, ez a költségvetés is azokat a célokat fogalmazza meg, amelyek a magyar embereknek, a magyar családoknak a legfontosabbak, ezek pedig a magyar családok támogatásának, valamint a nyugdíjak védelmének biztosítására, ahogy említettem az elején is, a rezsiszűkítés értékének megőrzésére, illetve az ország biztonságának megerősítésére vonatkoznak.

A törvényjavaslatban a kormány 4,1 százalékos gazdasági növekedéssel és 3,5 százalékos GDP-arányos hiánycéllal számol, a bruttó hazai termék 73,8 százaléka csökkenő államadósággal és csökkenő inflációs számokkal kalkulál. Ez is mutatja, hogy továbbra is az alacsony költségvetési hiány felé, a csökkenő államadóság felé és egy növekvő nemzetiössztermék-növekedés felé tesz lépést ez a költségvetés is. Adja a jóisten, hogy ez sikerüljön, nem rajtunk fog múlni, reméljük, nem lesznek olyan negatív és a költségvetést, a magyar nemzet életét még tovább rontó külső feltételek, amilyeneket az előbb felsoroltam. Azaz bíznunk abban, hogy a szankciók helyett most már a béke szava is eljut a döntéshozókhoz, mert ebben az esetben nyilvánvaló lesz, hogy ennek a költségvetési törvénynek a megalapozottsága egyértelműbbé válik.

(10.20)

Így is megalapozott, mert erőteljes védelmi intézkedéseket és biztonsági lépéseket is tesz ez a költségvetési tervezet. Gondolok itt a Honvédelmi Alapra, amely 842 milliárd forintot tartalmaz, illetve a Rezsivédelmi Alapra, ami 670 milliárd forintot tartalmaz, és emellett a nemzeti össztermék 0,25 százalékos mértékét kitevő biztonsági tartalék is van.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy az önkormányzatok számára is növekvő támogatást fog nyújtani a kormány. Ez a mintegy 95 milliárdos növekmény a 969 milliárdos összegből biztosítja a „Modern városok” programjának fenntartását, a városokkal kötött megállapodás keretei között még meglévő összegek elköltésének lehetőségét.

Én azt látom, hogy érdekes kettősség van az önkormányzati világban. A jobboldali polgármesterek a nehézségeket leküzdik, megoldják, és a helyben élők érdekei szerint cselekszenek, a baloldali polgármesterek meg panaszkodnak, hogy ez nem jó, az nem jó, ez az elvonás van, az az elvonás van; és természetesen például a választókerületemhez tartozó Érden is két

évig politikai okok miatt nem folytatták a „Modern városok” programjának beruházását.

Vetélytársam, az ottani polgármester felesége indult ellenem, nem volt érdekük, hogy az állami beruházásokat végrehajtsák, és ezáltal talán kedvezőbb politikai klímát alakítsanak ki. Remélem, ennek vége lesz, és Érd is tud csatlakozni a megyei jogú városok azon köréhez, akik teljeskörűen és ütemezetten tudták megvalósítani a „Modern városok” programját a részükre biztosított eszközökből.

Fontosnak tartom, hogy a gazdasági növekedésnek van egy nagyon pozitív hatása az önkormányzatok tekintetében, nevezetesen az, hogy megugrottak a helyiiparüzésiadó-bevételei. Ezt lehet látni a legfejlettebb településeknél. Például Érden, amely nem tartozik a kifejezetten magas iparüzésiadó-erővel rendelkező települések közé, ott is váratlanul nagy öszszeggel számoltak, számolhatnak, és emögött az a gondos, előrelátó gazdaságpolitika áll, ami biztosítja a gazdaság fejlődését, és amelyhez szükséges egy olyan költségvetés elfogadása, amely támogatja ezeket a folyamatokat, és elősegíti az önkormányzatok sikeres fejlődését.

Gondolom és remélem, hogy ez a költségvetési törvény-tervezet ezeknek a szempontoknak megfelel, mert követi azokat a tisztességes gazdálkodásra vonatkozó hagyományainkat, amelyek 2010 óta sikeressé tették Magyarország fejlődését. Köszönöm meg-tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő felszólalónk Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Amikor ma a kisfiammal jöt-tünk a Parlament felé, és végiggondoltam, hogy a fel-szólalásom során a kötelező elemeken túl mikén kéne végigmenni, akkor bizony eszembe jutott, hogy na-gyon sokat beszélt családtámogatásokról ez a kor-mányszat.

Én igyekszem támogatni a kormány céljait a te-kintetben, hogy hogyan lehetne bővíteni ezt a család-támogatási rendszert. De nagyon sokszor megakadt a fülem azon, hogy fenntarthatóságról, megalapozott-ságról beszélnek visszatérően kormánypárti képvise-lőtársak, de az a ma már elhangzott nagyon fontos de-mográfiai vetület, amit egyébként nekünk együtt meg kellene oldani pártállástól függetlenül, az sokszor vagy méltatlanul kevés figyelmet kap, vagy egész egy-szerűen olyan kijelentések hangzanak el, amelyek nem feltétlen találkoznak a valósággal.

Az egyik legkatasztrofálisabb demográfiai mu-tatónk az elveszületések száma jelen pillanatban. Azt láthatjuk, hogy 1990-ben még 125 ezernél több új-szülött jött világra évente, tehát nagyon paradicsomi állapot volt a mostanihoz képest, pedig már akkor is a népességfogyás javában zajlott Magyarországon.

Ez nagyjából velem egyidős, tehát kicsit több mint negyven éve fogyatkozik Magyarország népessége.

Azt is látjuk, hogy 1997-ben, tehát a '98-as első Fidesz-kormány előtt volt az utolsó év, amikor száz-ezer fölött volt az elveszületések száma Magyarorszá-gon, és bizony azóta négy olyan esztendő volt mind-össze és szerencsére, amikor 90 alá csökkent a szüle-tésszám. Ez a négy esztendő a 2011., '13., '18., '19. esz-tendő. Tehát a 2010 utáni időszakra esnek sajnos a legalacsonyabb születésszámok.

Balliberális megmondóemberek nagyon sokszor ezt úgy vágják oda a kormánynak, hogy hát igen, ak-kor ez a kormányzat bizonyítványa, ilyenkor szüle-tett a legkevesebb gyerek, önök tehetnek mindenről. Én ennél azért igyekszem szakmailag korrektebb lenni, hiszen látjuk azt, hogy folyamatosan csökken a szülőképes korban lévő hölgyek száma, ebből adó-dik egyenesen, hogy egyre kevesebb a megszületett gyermekek száma, éppen ezért nem kellene a kor-mánynak bármiféle hurráoptimista pozitív bizonyít-ványt kiállítani magáról, mert nincsen mire annyira büszkének lennie; főleg azért nem, mert a legfris-sebb adatok fényében az írott magyar történelemben most születik a legkevesebb gyermek Magyarorszá-gon, és az év első három-négy hónapjában annyira kevés volt az elveszületések száma, hogy év végén akár egy nyolcvan-egynéházezer körüli adat is, egy tragikusan rossz adat is kijöhet. Sokszor elmondtam már, hogy aki ebben ellendrukker, az hazaáruló. Te-hát én nagyon szurkolok annak, hogy ezek a mutatók az év végéig azért egy kicsit feljebb menjenek.

Ami különösen fájdalmas, hogy a korábban nö-vekedésnek indult termékenységi arányszám megint csökkenésnek indult. Tehát eleve csökken a szülőké-pes korban lévő magyar hölgyek száma, ezen belül csökken a termékenységi arányszám, ergo az elveszü-letések számától robbanás nem várható. Éppen ezért nagyon nehezen komolyan vehető az Állami Számve-vőszék közreadott tanulmánya, ahol bemutatják, hogy így csökken a születések száma, húznak egy pi-ros nyilat, és odaírják, hogy 110 ezerre lenne szükség évente szerintük.

Én most ahhoz kívánok segítséget nyújtani, hogy mégis, hogyan lehetne ezt a 110 ezret valamilyen úton-módon elérni; nem most, hanem mondjuk, 30 év múlva, és ez is lassan a sci-fi kategóriájába tartozik. Első körben, ugye, nagyon-nagyon fontos lenne be-látni, hogy a lakhatási területnek van egy nagyon-na-gyon kemény demográfiai kivetülése. Magyarorszá-gon, ahol horrorisztikus áron lehet önálló otthonhoz jutni, és ahol az albérletárak is egészen brutálisak, egész egyszerűen nem várhatjuk el azt, hogy egy tipi-kus élethelyzetben lévő magyar fiatal ezt önerőből ki tudja gazdálkodni.

Érdemes tehát megvizsgálni, hogy mit tud hoz-zátenni egy kormány vagy egy parlament ehhez a te-rülethez. Ha azt látjuk, hogy a kormány ebben a költ-ségvetésben is otthonteremtési soron alapvetően a CSOK-ot, falusi CSOK-ot és azokat az eszközöket

próbálja erőltetni, amelyek esetében örülünk annak, hogyha valaki ezeket fel tudta venni, hasznosítani tudta, még ha nem is mindig a legrászorulóbb rétegek voltak azok, de most már, a számok alapján azért beláthatjuk, hogy egy viszonylag szűk réteg tudta nem a kedvezményes hitelt, hanem ennek a támogatási volumenét igénybe venni, és ezen szűk rétegen belül az élveszületések számához, a gyermekvállaláshoz nem feltétlen járult hozzá az egész konstrukció olyan mértékben, mint ahogy azt a kormányzat reklámozta.

Viszont vannak a tipikus élethelyzetben lévő magyar fiatalok, tehát nem új építésű lakóparki lakást vásárlók, nem családház-tulajdonosok, ők adott esetben egy megfizethető albérletre, bérleményre szorulanak rá, illetve nagyon sokat segíthet nekik a lakás-célú előtakarékosság állami lába, állami támogatása.

Ezt ugyanakkor a Fidesz-KDNP érthetetlen okokból megszüntette. Valószínűleg nem tetszett a Fidesznek az a cég, amely a legtöbb ilyen hitelt közvetítette. Nekem sem tetszett egyébként a működési modellje. Ilyenkor, ugye, nem az a megoldás, hogy beszántok egy egész területet, megszüntetem az állami támogatást, hanem átalakítom és mondjuk, korlátokat emelek a céges működés tekintetében az esetleges túlfutások elé.

Sajnos nem ez történt Magyarországon, és elfelejtette a kormány, hogy egy tipikus társasházi kazáncserét is támogatott LTP-vel valósítottak meg, arra így takarékoskodtak, tehát nagyon sok társasházi lakóközösség életét is megnehezítette mindezzel a kormányzat.

Azt is látjuk tehát, hogy egy folyamatos kínálati szűkösség áll fenn a piacon. Ezt egy módon lehet oldani: bérlakások tömegének megépítésével. Ezt jellemzően egy állami háterű konstrukcióban lehetne jól kivitelezni, és ez évente legalább 5-10 ezer bérlakást kellene hogy jelentsen.

(10.30)

Érdemes megvizsgálni, hogy van-e erre keret vagy mozgástér a költségvetésben. Mi a közös ellenzéki program megalkotása során az utolsó forintig sokat veszekedtünk, hogy ezekre a területekre honnan érdemes pénzt elkülöníteni. Ha tudtam volna, hogy ennyire egyszerű lesz a helyzetünk, akkor nem göröcsölünk ezen ennyit, hiszen azt látjuk, hogy csak az áfabevételi várakozásból több mint 1600 milliárddal többet kíván kasszírozni Magyarország Kormánya, mint az előző esztendőben. Tehát ha azt mondjuk, hogy ennek a pluszáfabevételnek csak a 20 vagy 25 százalékát kérjük el a magyar jövő számára, akkor úgy gondolom, nem kértünk sokat. Akkor azt mondjuk, hogy ebből induljon el egy állami háterű otthonteremtési és bérlakásépítési program, a jövő magyar adófizetőit segítsük a szülőföldön boldogulni, itt maradni, hovatovább segítsük őket megszületni Magyarországon.

Rétvári államtitkár úrral sokszor nem értünk egyet, de egy dologban biztos, hogy egyetértünk: Magyarországnak van egy igazi rejtett erőforrása, ez pedig az, hogy egész Európában a vágyott gyermekek száma a magyar édesanyák bevallása és a mérések alapján itt az egyik legmagasabb. Kettő és három között van, ez biztos, hogy ez a háromhoz van közelebb vagy a kettőhöz, az képezze demográfiai viták tárgyát, a lényeg az, hogy nagyon magas ez a szám európai viszonylatban. Ami tragikus, hogy a vágyott gyermekek közül világra azért egyáltalán nem tud mindenki jönni, és ezt a szakadékot kellene nekünk csökkenteni, ez egy közös politikai felelősség lenne.

A szakadék csökkentésének egyik útja, mondjuk, a saját tulajdonban lévő ingatlanok megszerzésének a támogatása, de ott a másik útja is: a bérlemények, bérlakások, albérletek helyzetének rendezése, hovatovább, ha megjelenik a magyar piacon egy Airbnb-szerű konstrukció, ami azért az adófizetés nettó elkerülésével járt sokszor, akkor Magyarország Kormánya ne feltétlenül a tiltó bunkósbot eszközével jelenjen meg, hanem próbáljon szabályozni. Ültesse le a feleket az asztalhoz, ugyanúgy, ahogy az Uber esetében is ezt meg kellett volna tenni, hiszen a sharing economyt, az új módszereket nem lehet kikerülni, ezeket nem lehet megúszni és betiltani, őket szabályozni kell a közteherviselés felé elmozdulva.

Összességében azt látom, ha nem kezdünk el bérlakásokat építeni - hangsúlyozom, hogy nem egy szociális program keretén belül, legyen ennek szociális lába, de alapvetően egy piacon dolgozó, az életét elkezdő házaspár is találja meg itt a számítását -, ha mindezt nem kezdjük el, akkor nem lehet a lakhatási válságból kilábalni.

További nagyon fontos kérdés, és nem látom a költségvetésben ennek nyomát, pedig szeretném látni: félmillió ingatlan áll üresen Magyarországon. Nyilván, épeszű ember a magántulajdonban lévőkhöz nem akar nyúlni. Egyébként a lakásügynökségek rendszere némi finomítás után alkalmas lenne arra, hogy érdekeltté tegye a magántulajdonost abban, hogy bérlakásként hasznosítsa az amúgy üresen álló, mondjuk, befektetési célú ingatlant, de lehet, hogy ez csak néhány ezer vagy tízezer lakást érint. Ugyanakkor azt látjuk, hogy önkormányzati és állami tulajdonban rengeteg ingatlan van üresen. Meg kellene vizsgálnunk végre, hogy ezek milyen állapotban vannak, hiszen egymásnak ellentmondó mérések is vannak a piacon erről. Ha csak 10-20 százalékot tudunk hasznosítani bérlakásként, már óriásit csillapítottunk ezen a kínálati szűkösségen. És azt sem felejtethetjük el, hogy itt rengeteg, lakhatással összefüggő egyéb módszer van, ami magyar fiatalok, adófizetők életét megkönnyítheti: a lakhatási kafetéria könnyebb odaítélése, annak összegének emelése vagy pedig magasabb szinten történő elérhetővé tétele.

Az áfával és egyebekkel kapcsolatos, a családokat kedvezményezni képes elképzeléseinket már megosztottam, ugyanakkor nem tudok nem kitérni arra, hogy

az alanyi jogon járó családtámogatási formákkal mi a helyzet. Jobboldali emberként mindig fázom egy kicsit, amikor ilyen segélyezésjelleggel valamit alanyi jogon mindig odaadunk, attól függetlenül, hogy az érintett mennyit tesz a saját boldogulásáért és az előrejutásáért. Ugyanakkor azt mondom, hogy a családi pótlék, mivel értékének felét elpárologtatta nagyjából, megduplázható, belefér a költségvetésbe, de támaszszunk feltételeket, és akkor talán találkozik a gondolkodásunk. Támasszuk azokat a feltételeket, hogy ezt egy „családi kártya” nevű konstrukcióban adjuk oda, ezzel csak gyermeknevelési cikkeket lehessen vásárolni, meg az ideértendő alapvető élelmiszereket, tehát bébiételt igen, sört, szerencsejátékhoz kapcsolódó dolgokat nem. Nagyon élesen el lehet különíteni a globalizált gazdaságban azt, hogy egy SZÉP-kártyához hasonló eszközzel mit tudok megvásárolni és mit nem. Ha garantáljuk azt, hogy a gyermek érdekkörében hasznosulnak ezek az összegek, akkor szerintem meg lehet duplázni a családi pótlék összegét.

Azt látom, hogy nagyon sok család esetében ez azért óriási segítség jelentene, a költségvetési mozgástérbe belefér, de még egyszer mondom, jobboldali emberként hozzáam az a gondolkodásmód áll közelebb, hogy ne feltétel nélkül tegyük ezt, adott esetben még a családsegítő szolgálattal, az egészségügyi szolgálattal, egyebekkel való együttműködés feltétele is szabható egy bizonyos szélesebb körben, másfajta támogatások esetén. Itt elégedjünk meg annyival, hogy a gyermek érdekkörében hasznosuljanak ezek az összegek. Ha ezt tudjuk garantálni, szerintem emelhető mindez.

Végül még egy felvetésünket szeretném megosztani önökkel, amit nagyjából tíz éve már azért felvettem: ez a szülőtámogatási járadék koncepciója. Nagyon régi viták folynak erről, és nem gondoljuk azt, hogy ha valaki most ki tudja pótolni a szüleinek a nyugdíját a saját befizetett adójával, ez a konstrukció nagyon sokakat arra bírna, hogy most emiatt több gyereket vállaljanak a mában. A mai döntéseket kevésbé befolyásolja az, hogy mi lesz 30 vagy 35 év múlva. De azt el kell hogy mondjuk, hogy gesztusértékű, és egy társadalom, egy politikum odafigyelését jelzi az, ha el tudjuk érni, hogy a generációk közötti szolidaritás megvalósuljon. Itt egy nagyon egyszerű eszközzel ezt az adót befizetik az adófizetők, a családok, ez már elment, de ennek a 10 százalékaról viszont szeretném, ha rendelkezhetnének az érintett családok, és ez a befizetett 10 százalékos gazdagíthassa a szülők nyugdíját. Hogy ezt most hogyan osztják meg egymás között a szülők, ha mind a ketten életben vannak, technikailag milyen módszerrel jusson oda, ez képezze vita tárgyát, nagyon konstruktívak leszünk ebben, ha megvalósulhat ez az ötlet, de azt látnunk kell, hogy a gyermeknevelés elismerése a nyugdíjrendszerben egy régóta húzóó kötelezettség, egy halaszthatatlan feladat lenne.

Nyilván, lehet ennek más módszereiről is vitatkozni, mi nyitottan szemléljük ezeket a vitákat, részt

is veszünk bennük nagyon szívesen, de a szülőtámogatási járadék konstrukciója abszolút alkalmas lenne arra, hogy nagyobb költségvetési kiesés nélkül a generációk közötti szolidaritás szimbólumává váljon. Éreztetjük tehát fiatal, dolgozó, középkorú vagy idősebb honfitásainkkal és a gyermekeinkkel egyszerre, hogy ez az ország számít rájuk, a jövő adófizetőit, ha ők is úgy szeretnék, akkor itt szeretnénk látni Magyarországon. Ha mindezt összerakjuk, akkor a Jobbik csomagjából pedig a szülőföldön boldogulás programja bontakozik ki. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Simon Miklós képviselő úr a következő hozzászólónk, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon! Megadom a szót.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 2023. évi költségvetése a rezsivédelem és a honvédelem költségvetése. Egy olyan időszakban élünk, amikor egy ilyen mondat foglalja össze a legtömörebben a jövő évi költségvetés lényegét.

Vegyesek az érzelmek ezzel kapcsolatban, hiszen rendkívül sajnálatos, hogy az utóbbi években válság válságot követ. Alig kezdtünk kilábalni a koronavírus-járvány okozta nehézségekből, máris egy komoly katonai konfliktus bontakozott ki a szomszédunkban, amely energiaválságot és háborús inflációt hozott magával, ugyanakkor valamilyen szinten szerencsésnek is mondhatjuk magunkat, hogy nem vagyunk teljesen kiszolgáltatott helyzetben. Erős gazdasági alapokról indulunk, amelyek az évek óta tartó nehézségek ellenére is engedik, hogy ilyen külső körülmények között is megfelelő mértékben áldozunk Magyarország békejének és biztonságának a megőrzésére.

Az előttünk fekvő költségvetési tervzetből egyértelműen kirajzolódik, hogy a kormány az elhúzódó háborús környezetben is megvédi az ország biztonságát, a rezsicsökkentést, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, a családokat, és biztosítja hazánk biztonságának az erősítését, a haderőfejlesztést, amelyről a felszólalásomban szeretnék egy kicsit részletesebben szólni.

Elsőként hangsúlyozni szeretném, hogy mi a béke pártján állunk. Az év elején a választási kampány hajrájában világossá vált, hogy a baloldal háborúval kapcsolatos álláspontja belesodorna bennünket a konfliktusba, egy olyan háborúba, amihez semmi köztünk sincsen.

(10.40)

Vannak, akik abban érdekeltek, hogy ez a háború minél inkább elhúzódjon, és abban is, hogy Magyarország valahogy bekerüljön a tűzvonalba. Világosan láthatók az ez irányú próbálkozások.

Újra hangsúlyozom: mi a béke pártján állunk. Nem kell fegyvereket küldenünk Ukrajnába, azonnali

tűzszünetet és a béketárgyalások megkezdését szorgalmazzuk. Mielőbb békét szeretnénk. A kormány ezen dolgozik, minden, a háborúval kapcsolatba hozható döntését ennek a fényében hozza meg. Ez azonban nem valami vadonatúj álláspont, miniszterelnök úr a háború kitörése előtt is a békéért fáradozott. De még korábbra visszamennék: a két ciklussal ezelőtti miniszter, Simicskó István honvédelmi miniszter által elindított haderőfejlesztési programra utalnék.

A most tárgyalt költségvetési javaslat haderőfejlesztésre vonatkozó részei hazánk védelmét kívánják erősíteni a béke megőrzése és a magyar emberek biztonságának megőrzése céljából. Ezt a célt pedig haderőfejlesztéssel lehet elérni, hiszen erő kell ahhoz, hogy a békét fenn tudjuk tartani. Azért erősítjük, fejlesztjük a magyar haderőt, mert valljuk, hogy saját biztonságunkért elsősorban mi vagyunk felelősek. Tagjai vagyunk a világ legerősebb katonai szövetségének, de nem valamiféle csatlósként, hanem olyan tagként, aki részvételével erősíti az egész közösséget. Ezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, mert korábban voltak olyan baloldali kormányaink, amelyek egészen máshogy gondolkodtak ebben a kérdésben. NATO-tagországgként szerintük elég volt olyan fegyverekkel rendelkezni, amikkel hazánktól távoli békemissziókban vettünk részt. Itt ott ellébecoltunk a szövetségben, és ha ne adj' isten, baj volt, akkor a nagytestvérek „majd megvédenek bennünket” - hangzott. Teljes tévút volt ez, a történelem vagy a geopolitika ismeretének hiánya mutatkozik meg ebben.

A NATO a kollektív védelem elve alapján megvédi Magyarországot, de a szövetség csak akkor erős, a védelem csak akkor hatékony, ha minden NATO-tag erős. Nem távoli konfliktusokba kiküldött segítségekkel vívjuk ki a helyünket, hanem a saját védekezőképesség megerősítésével. Ugyan miért ajánlaná a NATO, hogy a védelmi kiadásaink GDP-arányosan elérjék a 2 százalékot? Valószínűleg nem azért, hogy úgy gyengítsük a hadseregünket, mint ahogy azt a szocialisták tették Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége idején.

Az imént említettem a NATO védelmi kiadásokra vonatkozó ajánlását. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt fekszik előttünk az a költségvetési javaslat, ami az eredetileg tervezett 2024-es céldátum helyett már 2023-ra ígéri a GDP-arányos 2 százalékos védelmi kiadási szintet. Évek munkája van már mögöttünk a haderőfejlesztés terén, és még mindig van hová fejlődni. A GDP-arányos 2 százalékos ráfordítási szint elérése egy fontos mérföldkő ebben a folyamatban, amit szeretnénk a jövő évben teljesíteni, és ezáltal mintegy 41 százalékkal megnövekszik a költségvetés honvédelemre fordítható része.

Az előttünk fekvő javaslat 51. fejezetében Honvédelemi Alap címszóval 840 milliárd forint van elkülönítve. Ez a bázis biztosítja a haderőfejlesztési program folytatását. A Zrínyi honvédelmi és haderőfejlesztési programról beszélek, amely mellett a kormány már

2016 óta elkötelezett. A program beszerzéseinek, fejlesztéseinek köszönhetően katonáink már használják az új gyakorlóruhákat, a cseh licenc alapján hazánkban gyártott kézfegyvereket, a korszerűsített Mistral légvédelmirakéta-rendszert, a Leopard 2A4 harckocsikat, a Gidrán négykerék-meghajtású harcjárműveket és a homokfutókat, az új gránátvetőket, már a magyar légtérben repülnek a többfeladatú Airbus H145M helikopterek, ezenkívül új szállító repülőgépek beszerzésére is sor került.

Folyamatban van a Gripen-flotta modernizációja, az Airbus H225M közepes szállító helikopterek beszerzése, az L-39 kiképző repülőgépek beszerzése, valamint az Embraer KC-390-es rámpás taktikai szállítógépek beszerzése, amely légi utántöltő képességgel rendelkezik. Szintén folyamatban van a NASAMS légvédelmi rakétarendszer és az ELM-2084-es radarok beszerzése is.

A szárazföldi képességeink továbbfejlesztése érdekében folyamatban van az új Leopard 2A7+ harckocsik, a PZH 2000 önjáró lövegek, valamint a Lynx gyalogsági harcjárművek beszerzése is, amelyek jelentős részét itt Magyarországon fogják gyártani.

A program további tervei között szerepel még a hazai lőszer- és robbanóanyag-gyártás megújítása, ami részben már túljutott a tervezési szakaszon. Az aknavető képességeink és kibervédelmünk további fejlesztése, az új laktanyák létesítése, az egyes meglévők felújítása szintén napirenden van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország védelmi képességei az elmúlt időszakban jelentősen növekedtek, ez a térség biztonságát is javítja. Tisztelettel kérem, hogy támogassák a 2023-as költségvetést, ami az ország biztonságát tovább fogja növelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, tájékoztatom az Országgyűlést, hogy Kocsis Máté, a Fidesz frakcióvezetője arról tájékoztatót, hogy a Fidesz képviselőcsoportja a vitában a frakció ötperces időkeretéről a KDNP képviselőcsoportja javára lemond. Kérem a munkatársakat, hogy az időkeretet a bejelentésnek megfelelően módosítani szíveskedjenek.

Keresztes László Lóránt képviselő urat, az LMP képviselőjét illeti a szó. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Még mielőtt a költségvetési módosító javaslatainkról beszélnék, szeretnék reagálni néhány felszólalásra. Aradszki képviselő urat most nem látom, az imént arról beszélt, hogy a Fidesz-KDNP képviselői milyen fegyelmetek, mert nem szólnak egy szót sem a kormányzati megszorításokkal, a fideszes megszorításokkal szemben. De szeretném felhívni a figyelmét Aradszki képviselő úrnak Balassagyarmat fideszes polgármestere éppen a mai napon publikált interjújára, ahol bizony

elmondja, hogy milyen hatással lesz az ő városára ez a kormányzati brutális megszorítás, amit önök érvényesítenek.

(10.50)

De egyébként utalhatunk itt Cser-Palkovics Andrásra, Székesfehérvár polgármesterére is, aki szintén elég világosan és őszintén elmondta, hogy nem biztos, hogy a városa ki fogja tudni gazdálkodni azt a megszorító csomagot, amit önök kényszerítenek rá Magyarország városaira. Azt gondolom egyébként, pártpolitikától függetlenül, hogy egy városvezető akkor jár el helyesen, ha felhívja a figyelmet arra, hogy az a megszorító csomag, az a megszorító politika, amit önök alkalmaznak, nem egy polgármesternek fog károkat okozni, hanem az adott városban élő embereknek, pártpolitikai nézetektől függetlenül.

Még egy dologra szeretnék reagálni. Itt Rétvári államtitkár úr nagyon helyesen megjegyezte, hogy igen sokszor felszólaltam a Budapest-Belgrád vasútvonal projektje kapcsán, ezt hevesen elleneztük és ellenezzük most is. De egyébként ez is egyfajta értékválasztás tulajdonképpen, hogy önök milyen módon, milyen célok mentén és hogyan indították el ezt a projektet.

Láttuk azt, hogy éppen az önök minisztere, Szijjártó Péter bizonyította be, hogy semmi szükség nincs Magyarországnak szempontjából erre a projektre. Ő mondta el, hogy a magyar gazdaság minden igényét ki fogja elégíteni egy Trieszt-környéki magyar kikötő. Önök mégis elindították ezt a beruházást, a válság alatt titkosították a kapcsolódó dokumentumokat. Önök erre a Budapest-Belgrád projektre 175 ezer munkahelyet áldoztak fel, hiszen ebből a pénzből ennyi új magyar munkahelyet lehetett volna teremteni. A magyar érdekek oldaláról ez nem értelmezhető, cserébe a kínai nagyhatalmi érdekeket szolgálja. Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárdot kaszáltak ebből a beruházásból, és emiatt, mert önök elindították ezt a projektet, konkrétan nincs pénz a magyar vidéki térségek számára nagyon fontos vasúti szárnyvonalak fejlesztésére.

Czunyiné képviselő asszony említette azt, hogy 2010 előtt a balliberális kormányok vasúti szárnyvonalakat szüntettek meg, mi is kritizáltuk annak idején, ez egy vidékellenes, vidékromboló lépés volt. De kérdés az, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy az egykor bezárt vasúti szárnyvonalak közül önök mennyit nyitottak meg újra, és mennyi pénzt fordítottak a magyar vasúti mellékvonalak, a vasúti szárnyvonalak fejlesztésére. Mindannyian látjuk, hogy 2010 óta szinte semmit, tehát önök nem tettek semmit a vasúti mellékvonalak fejlesztéséért, azon túl, hogy még most is a korábbi kormányok valóban hibás lépéseit kritizálják.

Hozzáteszem, itt a koronavírus-járvány alatt önök több mint 20 vasúti mellékvonal esetében, teljesen indokolhatatlan és szakmaiatlan módon, szinte a nullára vitték le a járatgyakoriságot a járványügyi menetrendre hivatkozva, ezzel szintén óriási károkat

okoztak a vidék számára nagyon fontos vasúti infrastruktúrának.

Még egy dologra szeretnék utalni itt az elhangzott felszólalásokból. Vejkey elnök úr és Czunyiné képviselő asszony is beszélt az igazságügyi kormányzat feladatairól. Kérdésem az, hogy itt a nagy hevületben feladatának tekinti-e az Igazságügyi bizottság, hogy szembenézzen a végrehajtói maffia tevékenységével, megállítsa azt, és azt az óriási károkozást, amit a magyar társadalomnak okoznak, megfékezze. Most egyik kormánypárti képviselő sincs jelen, de azért kérdezném őket, hogy van-e véleményük arról, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnöke lehet továbbra is az a Schadl György, aki már több mint fél éve előzetes letartóztatásban van, és akiről tudjuk, hogy több száz millió forint kenőpénzt vett fel a végrehajtói maffiától, és ő maga több mint 80 millió forinttal korrumpálta az önök korábbi igazságügyiminiszter-helyettesét.

A múltkor kérdeztem erről, hogy ez hogyan történhet meg, hogy még mindig ez a Schadl György a Végrehajtói Kar elnöke, és hogyan történhet meg az, hogy a börtönből is százmilliókat keres. Erre Varga Judit miniszter asszonytól vártam volna néhány hete a választ, akkor nem kaptam választ, de most láthatjuk a hírekből, hogy a fideszes Völner Pál, az önök volt igazságügyiminiszter-helyettesének az ügyvédje kezdeményezte miniszter asszony kihallgatását. Talán, ha ez így megvalósul, akkor többet fogunk megtudni erről az összefonódásról, és hogy hogy áll ez a rendkívül súlyos, Magyarország egyik legsúlyosabb korrupciós ügye.

(Dr. Aradszki András elfoglalja a jegyzői széket.)

Áttérve a költségvetési módosító javaslatokra, tegnap hosszan kritizáltam, én úgy érzem, hogy kellő megalapozottsággal, a beterjesztett költségvetést, és úgy mond azt az értékválasztást, amit önök fontosnak tartottak kihangsúlyozni, és ezt a brutális megszorító költségvetést, és konkrét számadatokkal hívtam fel arra a figyelmet, hogy ez a kormány bizonyos nagyon fontos, az emberek számára fontos közfeladatok ellátására egyszerűen nem alkalmas, de láthatóan le is mondott ezekről a feladatokról.

Érdekes lenne tudni, mondjuk, Nacsa képviselő úrnak is a véleményét, hogy milyen értékválasztás az, amikor a kormány lemond az ivóvízrendszer fenntartásáról, lemond a víziközműszektorról, vagy éppen milyen értékválasztás az, amikor nem ad forrásokat a nagy lendülettel beharangozott közösségi közlekedési reform végrehajtására, vagy milyen értékválasztás az, amikor most már bő évtizede hagyja lepusztulni a vidéki úthálózatot - ugye, évről évre egyre nagyobb a probléma -, és most sem ad a költségvetésben megfelelő mennyiségű forrást, hogy a vidék számára fontos alapvető infrastruktúrát fejleszteni lehessen.

Számos módosító javaslatot nyújtottunk be a tegnapi nap folyamán, határidő előtt, és ezek közül az egyik a közműadó eltörlése. Tudjuk azt, hogy nehéz volt a korábbi kormányok öröksége, nyilvánvaló, a 2010 előtti balliberális kormányok sem fordítottak kellő figyelmet arra, hogy a víziközműszektor megkapja a megfelelő forrásokat. De egyértelműen kijelenthető, és ezt a számok alapján mondom, hogy az önök 2010 óta megvalósuló kormányzása alatt sokkal rosszabb lett a helyzet. Tehát 2010-2011 óta, amióta a statisztikák a kezünkben vannak, megduplázódott a meghibásodások száma a víziközmű-ágazatban. Ma már 20 százalék alatt van a megfelelő minőségű vízrendszerek aránya, 25-30 százalék közé teszik a szakemberek a hálózati veszteséget, tehát ilyen arányban folyik el a megtermelt ivóvíz, és körülbelül 3000 milliárd forintba lenne szüksége a szektornak középtávon a csővezetékek karbantartási és pótlási munkáihoz. Ehhez képest államtitkár úr arról beszélt tegnap a felszólalásomra adott válaszában, hogy bizony jobb lenne többet fordítani rá.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor, mondjuk, ilyen tűzoltási jelleggel 200 milliárd forint kéne többletként az önök terveihez képest a víziközműszektor karbantartási és pótlási munkálataira, akkor én azt gondolom, hogy az önök által betervezett 3 milliárd mellett indoklasként viszonylag megalapozatlan azt mondani, hogy bizony többet kellene rá fordítani. Nem többet kellene, mert azért a 200 milliárd - mondjuk így, alsó hangon - és a 3 milliárd között, én úgy érzem, hogy azért igen jelentős különbség van, hanem elegendő összeget kéne végre arra fordítani, hogy a magyar emberek számára legfontosabb infrastruktúra működőképes maradjon.

A közműadó eltörlésével mi egy 15 milliárdos segítséget adnánk az ágazatnak, de egyébként ezen túl is benyújtottunk egy javaslatot, ami megfelelő támogatást biztosítana legalább első körben nemcsak az állami, hanem a regionális víziközmű-szolgáltatóknak.

Természetes vizeink védelmére plusz 10 milliárdot javasoltunk, elektromosbusz-beszerzésre a vidéki megyei jogi városoknak - amelyeket egyáltalán nem támogat a kormány - 10 milliárd többletet, az önkormányzatoknak az illegális hulladéklerakók felszámolásához további 5 milliárdot indítványoztunk, a környezet- és természetvédelmi feladatokra fordítandó költségvetési sorhoz 10 milliárdot szeretnénk hozzáadni, és a vidéki városok zöldfejlesztéséhez, a fenntarthatóság céljai érdekében fordított munkához 50 milliárd forintot indítványozunk.

Természetesen szűkebb hazám, Pécs és Baranya számára is nyújtottunk be költségvetési módosító javaslatokat, ezekről is nagyon röviden beszélnék csak a felsorolás szintjén. A helyi közösségi közlekedés támogatására Pécs és Baranya számára 3 milliárd forintot indítványoztam. Tudjuk azt, hogy egy fideszes korrupciós ügy miatt van a város nehéz helyzetben. Ez az ügy már bírósági szakaszban van, sok évvel ezelőtt tettem feljelentést, és most már odáig eljutottunk,

hogy egy egykori és egy jelenlegi fideszes országgyűlési képviselő meghallgatása is megtörtént ebben a korrupciós ügyben. De egyértelmű felelőssége a kormánynak, hogy legalább 3 milliárd forinttal támogassa a helyi közösségi közlekedést Pécsen.

A Karolina-külfejtésre, Magyarország egyik legnagyobb ipari tájsebének rekultivációjára 2 milliárd forintot indítványoztunk - ez a korábbi költségvetésben benne volt -, víziközmű-rekonstrukcióra ezt a térséget célozva összesen 450 milliót javasoltunk, a pécsi önkormányzat számára a válság miatt kieső tételekre 5,7 milliárdot, az elvont gépjárműadó kompenzálására Pécsnek 480, Komlónak 50, Kozármisleny városának 27 milliót javasoltunk, a pécs-baranyai egységes tömegközlekedési rendszer fejlesztésére 2 milliárdot, az egykori uránbánya rekultivációs munkáira 500 millió forintot javasoltunk, és Baranya megye alsóbbrendű úthálózatának fejlesztésére 3 milliárd forintot.

Nagyon bízom benne, hogy a pécs-baranyai fideszes országgyűlési képviselők segítségünkre lesznek abban, hogy a többség támogassa ezeket a módosító javaslatokat, hiszen szűkebb hazámnak óriási szüksége van ezekre a forrásokra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő hozzászólónk Ritter Imre nemzetiégi képviselő. Parancsoljon, megadom a szót.

RITTER IMRE nemzetiégi képviselő: Köszönöm. Sehr geehrte Frau Vorsitzende! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten meine vorgestrige und gestrige, 20-minütigen Reden bezüglich des Gesetzentwurfs Nr. T/152 über den ungarischen Haushalt 2023 im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf zu Ende führe.

(11.00)

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiégek bizottsága nevében a mai napon befejezzem a tegnapelőtti és a tegnapi 20-20 perces hozzászólásaimat a 2023. évi központi költségvetés-tervezési-javaslat nemzetiégi igényei kapcsán.

A tegnapi napon a hozzászólásom második felében a települési és területi önkormányzatok, valamint a települési nemzetiégi és területi nemzetiégi önkormányzatok - a továbbiakban a hnö-k - kapcsolatában lévő rendszerszintű problémával foglalkoztam. Nevezetesen: a nemzetiégek jogairól szóló törvény a hnö-k pénzügyi, számviteli, adóügyi, belső ellenőrzési és egyéb feladatainak elvégzését a települési és megyei önkormányzatok hivatalának feladatává teszi, ugyanakkor ezek elvégzésére az önálló hivatallal rendelkező önkormányzatok esetében nem biztosít normatívát, a közös hivatalok esetében pedig egy minimális létszámszorzóval immáron elavult és minimum

egy évtizede nem módosított létszámtámogatást biztosít csak.

Szeretném most is és újra kihangsúlyozni, hogy a törvényi szabályozás és a finanszírozási technika immáron 30 éves ezen rendszerszintű problémája akkor is fennállna, ha a települési és megyei önkormányzatok bevételi főösszege a mainak a háromszorosa lenne, vagy ellenkezőleg, a mainak az egyharmada lenne. Ezért tisztelettel kérem, hogy senki ne próbálja ezt politikai célra felhasználni.

A tegnapi hozzászólásomat azzal zártam, hogy a települési és megyei önkormányzatok részére mi lenne a reális, a tényleges feladatnak megfelelő közvetlen, direkt elfogadott létszámkorrekció, mennyi lenne ennek a fajlagos költsége különböző kategóriákban, éves szinten ennek összesen mennyi támogatási igénye lenne. Erről majd ma fogok beszélni, és kérem mindenkit, hogy a köztes napot az alaphelyzet átgondolására és ennek a problémának a feloldására, lehetséges megoldására fordítsa.

Ma a kérdést rövidre zárhatom, ugyanis egyrészt van teljes körű adatállományunk természetesen a 2165 helyi nemzetiségi önkormányzatról, van teljes körű adatállományunk a 711 közös önkormányzati hivatalról és az 529 önálló önkormányzati hivatalról.

Nincs viszont olyan adatbázisunk, bármelyik minisztériumtól olyan lekérdezési lehetőségünk, amelyből megállapítható lenne, hogy egyrészt a közös önkormányzati hivatalokból jelenleg hány tartozik a különböző kategóriákba, és hány hnő-vel, b) nincs adatunk arról, hogy az 529 önálló önkormányzati hivatalból hányhoz és hány hnő kapcsolódik. Ez nem meglepő helyzet, mert minden olyan nemzetiségi területen, mellyel részleteiben először foglalkozunk, általában azzal találkozunk, hogy nincsenek ilyen irányú célzott nemzetiségi lekérdezési lehetőségek a rendszerekben.

Mi végeztünk konkrét felméréseket önálló és közös hivataloknál is, különböző típusúaknál a munka mennyiségéről, a szükséges létszámról. Vannak konkrét adataink a szükséges elfogadható létszámra vagy közvetlen fajlagos pénzügyi összegekre vonatkozóan. Amennyiben ezekhez a hiányzó összesített országos adatokat bármelyik minisztériumtól a jövő hét csütörtökig meg tudjuk kapni, úgy a jövő hét pénteken be fogjuk nyújtani a konkrét számszaki módosító javaslatunkat. Amennyiben nem tudunk ilyen országos adatokhoz hozzájutni, akkor ezt a kérdést ősszel is napirenden fogjuk tartani, a szükséges lekérdezéseket az illetékes tárcánál szorgalmazni fogjuk, és a szükséges adatok birtokában törvénymódosító javaslatot fogunk ősszel benyújtani a most júliusban elfogadásra kerülő 2023. évi központi költségvetési törvényhez.

Egy biztos: amíg ezt az anomáliát nem tudjuk feloldani, megoldani, addig napirenden fogjuk tartani, mert azt gondolom, hogy közel 30 év után ideje, hogy ez a kezdettől fogva meglévő alapvető probléma,

amely folyamatosan mérgezi a települési és a települési nemzetiségi önkormányzatok kapcsolatát, legalább részlegesen megoldásra kerüljön. De bízom benne, hogy jövő hét péntekig lesz lehetőség módosító javaslatra.

Ugyanakkor van több olyan témakör, ahol érzékeljük már most is, hogy komoly nehézségeink vannak, lesznek. Ezeket már most szeretném jelezni, azzal, hogy az őszi ülészak folyamán bizonyosan megoldást kell hogy találjunk rájuk.

Ezek a fontosabb területek a következők; egyrészt: a nemzetiségi köznevelési intézmények étkezési költségei. Már eddig is voltak nehézségeink a hnők által fenntartott köznevelési intézmények gyermekétkeztetésének és ingyenes étkeztetésének forráshiányával. Többek között ennek a „normál hiányállapotnak” a kezelése miatt ragaszkodtunk a 2022. évi költségvetés elfogadásakor egy 350 millió forintos, hnők által fenntartott köznevelési intézmények kiegészítő működési támogatási keretének létrehozásához.

Ugyanakkor nagy valószínűséggel a mai háborús és inflációs helyzetben ez a kiegészítő támogatás nem lesz elegendő a problémák kezelésére. Tudomásom van róla, hogy a kormány intenzíven foglalkozik ezzel, és átfogó intézkedéseket tervez ennek a területnek az országos kezelésére, ezért most nem kívánunk ilyen irányú módosítási igényt benyújtani, de ősszel erre vissza kell térni.

Másodsorban: az energiaárak kordában tartására tett intézkedések ellenére kijelenthető, hogy a nemzetiségi önkormányzati fenntartású köznevelési intézmények döntő többségénél a mai támogatási rendszer mellett, a jelenlegi normatívákból a 2023. év nem lesz megoldható. Ahogy az étkeztetésnél, úgy itt is úgy gondoljuk, hogy nincs értelme viszont becsülésekbe bocsátkozva már most többletigényeket előterjeszteni. Megvárjuk, hogyan zajlik le a 2022-es év.

Ugyanakkor ezen kérdéskörök kapcsán is szeretném ismételtelen kihangsúlyozni és mindenkinek felhívni a figyelmét, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési és kulturális intézmények esetében a helyi nemzetiségi önkormányzatoknak, mivel nincs saját bevételük, a nem várt problémák kezelésére kizárólag az állami támogatás rugalmas kiegészítése, korrigálása nyújthat fedezetet. A korábbiakban ennek nem volt gyakorlata, mert a nemzetiségi önkormányzatok nem voltak intézményfenntartók. De ezek az államtól átvett feladatok, így az állam kötelessége ezeknek a forrását biztosítani. Ezért közösen kell hogy megtaláljuk azt a megoldást, azokat a megoldásokat, melyekkel ezt hatékonyan és rugalmasan kezelni tudjuk. Nyilván normális, kiszámítható működési feltételek között ez nem okozna külön problémát, de a pandémia, a háború, az energiaválság és minden más mellett ezt meg kell hogy oldjuk. Ehhez kérem most és a későbbiekben is mindenkinek a segítségét, a közös gondolkodást, hiszen több mint 15 ezer nemzetiségi gyermek sorsa van a kezünkben.

Hozzászólásom hátralévő részében a mostani költségvetés-törvény-javaslaton némileg túllépve a nemzetiségipedagógus-képzés helyzetéről szeretnék néhány gondolatot elmondani, ahogy ezt a szerdai hozzászólásomban már jeleztem. Szerdán részletesen beszéltem arról, hogy számunkra komoly eredményeket tudunk elérni, egyrészt a nemzetiségi pedagógusok megtartása, fokozottabb megbecsülésük érdekében a nemzetiségi pótlék négyszeresére történő emelésével és differenciálásával; másodsor a nemzetiségipedagógus-utánpótlás elősegítése érdekében a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíjrendszer kidolgozásával, bevezetésével, melynek hatására már közel 500 nemzetiségipedagógus-hallgatóval van szerződésünk.

Ugyanakkor már szerdán is jeleztem, hogy a nemzetiségipedagógus-képzés színvonalának érdemi javítása miatt tett erőfeszítéseink és főleg ezek eredménye tekintetében - részben a pandémiás helyzet miatt, mondhatni, kiesett két év miatt - még a munka elején járunk.

A törvényi háttér javítása, biztosítása terén az elmúlt évben már sikerült komoly előrelépéseket tenni, amennyiben egyrészt a felsőoktatási intézmények tavaly tavasszal történt fenntartóváltásai kapcsán került felszínre, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 73. §-a már 2013 óta előírja az illetékes miniszternek, hogy a felsőoktatásban a nemzetiségi képzés tekintetében hozott döntéseiben ki kell kérje, be kell szerezze az Országos Nemzetiségi Tanács véleményét. Ezzel mindössze az volt a probléma, hogy erről az illetékes miniszter sem tudott, így a véleménybeszerzések sem történtek meg.

(11.10)

Mindenesetre a modellváltás során benyújtottam, 2021. április 12-én a T/15728/2. számú képviselői módosító indítványomat, melyet az Országgyűlés elfogadott. Ebben a miniszter mellett minden fenntartóra ki lett terjesztve a véleményezési kötelezettség, a nemzetiségi vélemények bekérése. Ezért ezúton és itt is felhívom mind a felsőoktatásért felelős új miniszter figyelmét - Csák János miniszter úr a kinevezése előtti bizottsági meghallgatáson ezekre az egyeztetésekre kifejezetten ígéretet is tett -, tehát mind a miniszter, mind a fenntartó közalapítványi kuratóriumok és a fenntartó egyházak figyelmét is, hogy a felsőoktatásban a nemzetiségi képzés tekintetében hozott döntéseikhez előzetesen be kell szerezzenek az Országos Nemzetiségi Tanács véleményét. Ilyen döntések természetesen a nemzetiségipedagógus-képzés költségvetésére vonatkozó döntések is.

Egy sajnos jellemző esetet hadd hozzak fel! A Pécsi Tudományegyetemen a Német Alapítványi Tanszék támogatása a PTE költségvetésében mindig célzottan, külön soron szerepelt. Három évvel ezelőtt, mondván, a költségvetés könnyebb áttekinthetősége

érdekében - ami elvileg még elfogadható is lenne -, ezt a nevesített sort kihagyták, s párhuzamosan jelentősen megemelték a PTE költségvetését. A PTE ezt ennek ellenére úgy tekintette, hogy a minisztérium nem támogatja tovább a Német Alapítványi Tanszéket, és meg akarta szüntetni. Többéves munkába került a tanszék megmentése, de menet közben sajnos a tanszékvezetőt már nem tudtuk megtartani. Szeretném hangsúlyozni, hogy mindössze 15 millió forintról beszéltünk egy iksz milliárdos költségvetéssel működő nagy egyetem esetében.

A párhuzam a korábbi települési önkormányzatok kontra nemzetiségi önkormányzatok helyzethez kísértetiesen hasonló. Hiába emelik meg az egyetem költségvetését 50-100 vagy akár 150 százalékkal is, ha a nemzetiségi képzésre nincs célzottan beállított keret, akkor megszüntetik, vagy leépítik a nemzetiségi tanszéket, a nemzetiségi képzést.

Ezért kérjük itt is, mint ahogy az önkormányzati rendszerben is, hogy a nemzetiségi feladatok ellátására biztosított támogatás mindig célzottan, egyértelműen, világosan, külön soron szerepeljen, ne úgy mond a nagy kalapban.

A másik lényeges törvénymódosítás a kormány 63/2021. (XII. 29.) számú rendelete volt, mely a német nemzetiségipedagógus-képzésben előírta, hogy minimum 50 százalékan német nyelven kell történnjen a képzés - az eddigi mindössze 15-20 százalék helyett -, valamint 2022. szeptember 1-jétől beindítható a német nemzetiségicsecsemő- és -nemzetiséggyermek-gondozói képzés. Az ehhez szükséges tárgyi és személyi feltételek rövid távon történő biztosításához ezekben a napokban nyújtunk a nemzetiségi pályázati keretek maradványösszegéből 50 millió forint célzott támogatást a meghatározó hat képzőhelynek.

Szeptembertől a Kulturális Minisztériummal közösen le fogunk ülni minden nemzetiségi képzést végző egyetemmel és főiskolával, és megpróbáljuk egyértelműen tisztázni, hogy a jelentősen megemelt támogatásokból milyen mértékű és összegű támogatásban részesülnek a nemzetiségipedagógus-képzések. Hiszen a képzés minőségének emelése, elsősorban a nemzetiségi nyelvi kompetencia érdemi javítása egy sor jelentős módosítást tesz szükségessé. Így a felvételnél objektív nyelvi mérés kell, és akik nincsenek megfelelő szinten a nemzetiségi nyelvű képzéshez, azoknak nulladik, államilag finanszírozott, nyelvi képzésre koncentráló évfolyamot kell csinálni. Minimum 50 százaléknál fölé kell vinni a nemzetiségi nyelven történő képzés arányát. Objektív kimeneti mérés kell - értsd nyelvvizsga -, hogy minden végzett nemzetiségi pedagógus felsőfokon beszélje nemzetiségi nyelvét.

Természetesen minden ilyen lépésnek van jelentős, kisebb-nagyobb költségvetési vonzata, ezért fontos, hogy ezeket a képzőhelyekkel letisztázzuk, és a költségvetésükben célzottan, egyértelműen, ellenőrizhető módon szerepeltessük a nemzetiségi képzés támogatását.

Bízom benne, hogy az Országos Nemzetiségi Tanáccsal és a kultuszminisztériummal együtt ezek a képzőhelyekkel történő tárgyalások az ősszel sikeresek lesznek, és megoldhatók az egyetemek jelenlegi és jövőbeni költségvetési kereteiből, ezért erre vonatkozóan most költségvetési módosító indítványt nem teszünk.

Összefoglalva és zárásként: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága módosító javaslataink kedvező figyelembevételére esetén a törvényjavaslatot támogatja, és javasolja a tisztelt Háznak a T/152. számú, a Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként Ovádi Péter képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi napon én választókerületemben végeztem a munkámat, de hallottam, hogy a költségvetési vitában Szabó Rebeka országgyűlési képviselő asszony felszólalt, és azt vette górcső alá, hogy mi történt az elmúlt másfél évben az állatvédelem területén. Ő azt mondta, hogy semmi. Igazából meglehet, hogy a saját munkájáról beszélt, hiszen a fővárosnak ő volt az állatvédelmi ombudsmanja. Ahogy én tudom, semmi nem történt a fővárosban az állatvédelem területén, de azért, ha a következő felszólalásában majd elkezd ezeket sorolni, akkor én nagyon szívesen meghallgatom.

De azért az elmúlt másfél évben a kormányzat végezte a munkáját, és csak hadd mondjam el tételesen azt, hogy miket is sikerült elérnünk az elmúlt másfél évben: megalakult a Nemzeti Állatvédelmi Tanács, az Állatorvostudományi Egyetemen megalakult az Állatvédelmi Központ, 262 ezer ember elmondta a véleményét az online állatvédelmi konzultációban, szigorított a húsevő prémes állatok prémcélú hasznosításáról szóló jogszabály, 67 civil szervezet részesült rendkívüli támogatásban 2021-ben, a „Magyar falu” program keretén belül 500 millió forintos keretösszegeből több mint 600 önkormányzat részesült támogatásban - 14 ezer kutya vagy macska ivartalanítására volt elég ez a pályázat -, elindult a gazdijogi.hu, az „Állatvédelem gyerekeknek” oktatóoldal.

Az állatvédelmi tárgyú törvénymódosítást egyébként a parlament egyhangúlag fogadta el, ez Európában az egyik legszigorúbb állatvédelmi törvény. 2021 decemberében több mint 200 civil állatvédő szervezet részesült támogatásban, 500 kilogramm/civil szervezet tápadományt kaptak. Van egy kormányhatározatunk, amely az állatok védelmével kapcsolatban az állami fellépés hatékonyságát szeretné növelni, így szeptember 30-áig kell ezt elkészíteni. Elkészült a kóborállat-rendelet, másfél milliárdos kormányhatározatunk van, és talán a legfontosabb az, hogy most is

500 millió forintos keretösszeg áll rendelkezésre a civil szervezetek részére, az állatvedelem.hoi.hu oldalon be is adható. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte hozzászólási szándékát, így soron kívül szót adok államtitkár úrnak. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az első felszólalási kör után néhány fölvetésre szándékaim szerint röviden reagáljak. Az első mondat, ami kifejezetten megütötte a fületem, Gurmai Zita képviselő asszony mondata volt, aki úgy fogalmazott, hogy azok, akik áttekintették ezt a költségvetés-törvényjavaslatot, illetőleg a megalapozó törvényjavaslatot, biztos nem szavaznának arra a kormányra, aki ezt beterjesztette. És elmondta, hogy növekszik a szegénység, emberek tömegei szakadnak le, a kormányzat létbizonytalanságban tartja a foglalkoztatottak jelentős részét, és sorolta, hogy ki mindenki tartozik ebbe a körbe.

Ezzel szemben Rétvári Bence miniszterhelyettes úr már mondott számokat, de ami a leszakadást illeti, azért hadd mondjuk el, hogy nemcsak a foglalkoztatottak száma magasabb most körülbelül egymillió fővel, mint volt 2010-ben, hanem a bérek is jelentősen növekedtek. Tehát több ember dolgozik, és több pénzt keres.

(11.20)

Mindnyájan tudjuk, hogy 2010 után milyen helyzetben kellett a kormánynak a gazdasági folyamatokat rendbe tennie, tudjuk, hogy milyen jelentős államadósság-csökkentést kellett végrehajtani, és az intézkedések első köre nemcsak a költségvetés konszolidációját eredményezte, hanem például a foglalkoztatásra fókuszáló gazdaságpolitika gazdasági növekedést is eredményezett. 2013-at tekintjük a növekedési fordulat évének, 2013 után az elmúlt kilenc év tényszámát tekintve a nettó bérek átlagosan 8,21 százalékkal növekedtek, ismétlem, ez az éves átlagos nettóbérenövekedés; ugyanebben a kilenc évben az átlagos infláció 2,1 százalékos volt. Tehát azt tudjuk elmondani, hogy az elmúlt kilenc évben a tényszámok alapján a nettó átlagos reálkeresetek 6 százalékos körüli szinten bővültek.

Na most, ezen átlagos bérokereseteken belül az alacsony keresetűeknek a jövedelme az elmúlt években pedig kifejezetten nagy mértékben növekedett. A minimálbér emelkedéséről háromoldalú megállapodás született 2016-ban, azt megelőzően is emelkedtek a minimálbérek, és a '16-os megállapodást követően pedig jelentősebb ütemben. Engedjék meg, hogy elmondjam, hogy mindazon személyeknek, akik minimálbéren foglalkoztatottak, és nincs gyermekük, a

nettó reálkeresete 2010-hez képest 84 százalékkal növekedett. Ha az illetők gyermeket vállaltak, akkor a nettó reálkereset-növekedésük ennél is nagyobb volt, a háromgyermekeseknél ez 158,4 százalékos emelkedés, tehát két és félszerese a jövedelmüknek a reálértéke. Ezt tehát mindenkinek a figyelmébe ajánlom, aki fontosnak tartja a felzárkózásnak az ügyét és fontosnak tartja azt, hogy a gyermekvállalás ne jelent sen egyet az elszegényedéssel. Itt természetesen megjegyzem, hogy azok a minimálbéren foglalkoztatottak, akik gyermeket is vállaltak, 2010 előtt folyamatosan a reáljövedelmük elvesztését kellett hogy megtapasztalják.

A második gondolat, amely visszatérő volt az ellenzéki hozzászólások között, és amelyet Keresztes László Lóránt képviselő úr is megfogalmazott, az a brutális megszorítás. Szóval, egyrésztől sajátos, hogy brutális megszorítást említ a képviselő úr, amikor tudjuk, hogy '90 után milyen költségvetési kiigazítások voltak, milyen kormányzat milyen eszközöket követett, és hát tudjuk, hogy az a szövetség, amely 2022-ben baloldali szövetségként megmérte magát, milyen politikai pártokat tartalmaz, és hogy ezek a pártok korábban kormányzatot milyen intézkedéseket hoztak. De megint természetesen, hogyha brutális megszorításról beszélünk, akkor nem tudom, hogy hogy jellemeznék azt a folyamatot, ami például a rezsicsökkentés eltörlése esetén következett volna be. Nem nagyon akarok politizálni, de természetesen elmondom, hogy a közös ellenzék miniszterelnök-jelöltje kritizálta a rezsicsökkentést. Vajon hogyha el lenne törölve a rezsicsökkentés, akkor hogyan jellemeznék a várható folyamatokat? Ezzel szemben a lakosság alacsony rezsiköltségének a megtartására fókuszál a jövő évi költségvetés.

A rezi tekintetében az önkormányzatoknál valóban nagyobb árat kell majd fizessenek az áramért és a gázért, ez az egy pont, amit Keresztes László Lóránt képviselő úr brutális megszorításként aposztrofált. Itt ugyanakkor hadd mondjam el, hogy azon túl, hogy a képviselő úr által is támogatott miniszterelnök-jelöltnek a javaslatát támadja, azért az önkormányzatoknak nemcsak többletkiadásokkal kell az áram és a gáz tekintetében szembenézniük, hanem többletbevételeket is elszámolhatnak majd.

Miért mondom ezt? Egyrésztől az önök előtt lévő költségvetésitörvény-javaslat a helyi önkormányzatok támogatásánál 95 milliárd forinttal nagyobb összeget tartalmaz, mint a 2022-es szám. Második tételként el kell mondjam, hogy a kis- és közepes vállalkozások normál kulccsal fognak adózni, ez is többletbevétel fog jelenteni az önkormányzatok számára 2023-ban, abban bízunk, hogy a gazdasági növekedés többletbevételeket hoz az önkormányzatoknak, és ez, a szolidaritásihozzájárulás-fizetési kötelezettségét is figyelembe véve szintén többletbevétel jelent az önkormányzatoknak. Az önkormányzatok saját beszámolóit alapján pedig az állampapírban és kereskedelmi bankban lévő pénzüsszegeknek az

együttes összege messze 1200 milliárd forint fölött a legutóbbi, 2022 első negyedévi beszámoló alapján.

Azt gondolom tehát, hogy igen, az önkormányzatoknak is terhet kell vállalniuk abból a gazdaságpolitikából, amely alapvetően a gazdasági növekedésre, az eddigi értékek megőrzésére fókuszál, de az önkormányzatok stabil pénzügyi helyzetben vannak, és - ismétlem - a többletkiadásokkal szemben többletbevételekkel is kalkulálhatnak. És az elmúlt időszak önkormányzati adatai véleményem szerint pont azt mutatják, hogy az a gazdaságpolitika, amely magas foglalkoztatásra és növekedésre fókuszál, az önkormányzatoknak kedvező. 2014 és 2019 között a legfőbb bevétel jelentő helyi iparüzési adó összege éves szinten 50 százalékkal növekedett.

Keresztes László képviselő úr a közösségi közlekedést emelte ki, a vasutat fontos közlekedési ágának említve. Hadd mondjam el, hogy az önök előtt lévő jövő évi költségvetésitörvény-javaslat elfogadása esetén a vasúti közlekedési ügyek és szolgáltatások területére 219 milliárd forinttal több forrás juthat.

Ami a gazdasági ügyeket érintően Dávid Ferenc képviselő úr hozzászólását illeti, én a képviselő úr első mondatával maximálisan egyetértek, a képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a kv-k termelékenységének a javítása a gazdasági növekedésnek egy fontos eleme. Maximálisan egyetértek ebben a képviselő úrral. Abban nem értek egyet, hogy e tekintetben a kormányzat ne hozna intézkedéseket, és a jövő évi költségvetés ne tartalmazna pluszlehetőségeket, gondolok itt a Széchenyi-kártya-programra, amely, azt gondolom, egy kifejezetten sikeres kezdeményezés, és a kis- és közepes vállalkozások számára nemcsak azt jelenti, hogy hitelhez jutnak, hanem hogy olcsó hitelhez jutnak. A beruházásoknál igen kedvező kamattal érhetőek el ezek a konstrukciók, azon túl, hogy számos európai uniós és egyéb hazai forrásokból rendelkezésre álló pályázatok szolgálják a kis- és középvállalkozások hatékonyságának a javítását. Hogyha a képviselő úr úgy látja, hogy sok kis- és közepes vállalkozás csak utazik ezekre a támogatásokra, és van konkrét javaslata, hogy hogyan lehet a visszaélésekkel szemben szűkíteni, lépéseket tenni, akkor konkrét javaslatokat, azt gondolom, mindnyájan köszönettel veszünk.

Ami a globális minimumadót illeti, én úgy emlékszem, hogy amikor a kormányzat a társasági adó kulcsát 9 százalékra csökkentette, akkor ezt a munkáltatók szervezetei kifejezetten ösztönözték, és ha a képviselő úr ezzel nem ért egyet, talán azzal egyetért, hogy ha a globális minimumadót be kellene vezetni, az például a kivának a kulcsát is napirendre teheti, tehát megkérdőjelezhető lehet a kivának a kulcsa, amely a közepes vállalkozások számára egy fontos elem.

A kata nevű adót illetően mindig elmondjuk azt, hogy igen, ez egy olyan adónem, amely kifejezetten egyszerű adminisztráció mellett a legkisebb vállalkozások segítségét preferálta, és ez egy rendkívül sikeres

intézkedés volt. De a siker mellett voltak olyan cégek, voltak olyan szervezetek, amelyek nemcsak éltek, hanem visszaéltek a kata adta lehetőséggel, nagyon sok vállalkozás a normál munkavállalóit katás vállalkozási formába kényszerítette át (*Dr. Dávid Ferenc bólogat.*) - örülök, hogy ezt a képviselő úr is elismeri -, és ez gyakorlatilag a profit kivételének az egyik eszöke volt.

Én tehát azt gondolom, hogy a visszaéléseket meg kell szüntetni, a trükközéseket ki kell zárni, és egy felelős kormányzatnak nemcsak azt a 450 ezer főt, katás vállalkozást kell figyelnie, hanem azt a több mint 4 millió további munkavállalót, aki adót fizet be a költségvetésbe és akinek nagyobb teher hullik a vállára, hogyha valakik kibújnak a normál adózás alól. A célunk tehát az, hogy a tisztességesen működő kisvállalkozásoknak a jövőben is legyen kedvező adófizetési lehetősége, de a kiskapuzásokat, a trükközéseket a jövőben megszüntessük. E tekintetben is köszönettel vesszük a vállalkozások, a vállalkozó szervezetek javaslatát.

Végül a minimálbér. A baloldról sokan mondják, hogy a felzárkózás mennyire fontos kérdés, maximálisan egyetértek vele, az eddigi intézkedések, azt gondolom, ezt segítették, és a minimálbér-emelés igenis segítheti a felzárkózást. Ugye, a képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a minimálbér-emelés terhet jelent a vállalkozások számára, de felidézném a 2016-os megállapodást, ahol a munkavállalói és a munkáltatói szervezetek is úgy nyilatkoztak, hogy ez egy lépés a termelékenység, a hatékonyság javítása érdekében.

(11.30)

Ha ez a lépés az elmúlt években sikeres volt, mert nőtt Magyarországon a termelékenység, akkor azt gondolom, hogy a jövőben is sikeres lehet. A vállalkozások termelékenységét javíthatja a minimálbér-emelés, mellette pedig a munkavállalók jövedelmét is érdemben emelheti. Természetesen meg kell találni azt az egyensúlyt, ami a vállalkozások fennmaradása és a jövedelmek növekedése között arany középútként megjelenik.

Ami a családpolitikát illeti: elmondtuk, hogy - a felzárkózással összevetve - ma már egy családban kevesebb mint 310 ezer forint bruttó jövedelem esetén három gyermek tekintetében is maximálisan igénybe vehető a családi adókedvezmény összege. Önmagában tehát ez az intézkedés is segíti azt, hogy a lehető legszélesebb rétegek éljenek a családi adókedvezmény lehetőségével, de emellett, ha az összes családtámogatást egybe vesszük, akkor, megismétlem, a jövő évi költségvetésjavaslat mintegy 450 milliárd forinttal több forrást tartalmaz, mint a 2022-es.

Abban Dúró Dóra alelnök asszonnyal maximálisan egyetértek, hogy talán a legfontosabb kérdés a magyarság megmaradásának kérdése. Nemzetstratégiai kérdés és gazdaságpolitikai kérdés, hogy elfogy a

nemzet vagy sem. Éppen ezért érdemes megnézni azt, hogy hogyan alakultak a családtámogatások összegei, és szerintem érdemes arra fókuszálni, hogy igen, egy-egy elem a családpolitikai támogatási rendszerben lehet, hogy egyik évről a másikra nem változik, lehet, hogy vannak olyan elemek, ahol megfontolandó lehet az inflációval történő korrekció, de vannak olyan elemek, ahol az összes támogatás az infláció felett növekszik. Ezért ha a családpolitikai intézkedések egészét nézzük, akkor azt gondolom, hogy az alelnök asszony által és Z. Kárpát Dániel képviselő úr által is kiemelt termékenységszám-növekedés a jövőben is megvalósulhat. Itt a hosszú távú trendeket érdemes figyelni, s itt azért volt egy trendforduló, hiszen 2010 előtt, egészen pontosan 2011-ig csökkent a termékenységszám, utána meg növekedett. Ez egy trendforduló volt, és remélem, hogy ez hosszabb távon megmarad azzal, hogy a gyermekvállalás természetesen egyéni döntés, a kormányzat a feltételeket igyekszik biztosítani ahhoz, hogy a gyermekvállalás ne jelentsen egyet az elszegényedéssel.

S a program egésze például azt is tartalmazza, hogy a bölcsődefejlesztések tovább folytatódnak. S azt is alelnök asszony figyelmébe ajánlom, hogy 5-10 évvel ezelőtt mennyi bölcsődei férőhely volt, most mennyi van, és azt gondolom, hogy a program a növekvő bölcsődeszámmal sikeresnek tekinthető, és folytatjuk. A jövő évi költségvetési törvényben erre is állnak források rendelkezésre. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok sorai-ban.*)

ELNÖK: Most az előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk a vitát. Megadom a szót V. Németh Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési vitában egészen biztosan a leggyakrabban elhangzó szavak a növekszik, csökken, gyarapodik, szűkül, de ezek mellett ebben a vitában a béke és a biztonság volt az a két szó, amelyek talán még ezeknél is többször hangzottak el. Béke és biztonság, mondjuk ki mind a két szót nagy természetességgel, de valljuk be, hogy ez a két szó olyan, mint a levegő vagy mint a víz, hogy akkor értékeljük, ha a hiányát érezzük. Gondoljunk csak vissza a pandémiára, hogy mennyivel más jelentősége volt az egészségnek - vagy ahogy az Erdélyben szokásos, az „egészséget!”, „jó egészséget!” köszöntés - egy fiatal embernek, vagy a Covid alatt ennek a szónak, amikor a környezetünkben azt láttuk, hogy megbetegszenek emberek, és akár meg is halnak. A béke és a biztonság súlya megnőtt az elmúlt időszakban. Úgy vélem, nagyon sokan vagyunk, akik azzal kezdik a napot, hogy a hírekben, a rádióban az elsők között meghallgatják a háborús tudósítást, az online platformokon először a háborús hírekre kattintanak, mert nagyon jól tudják,

hogy a sorsunk, a jövőnk, a közeljövőnk is akár ezen múlik. Azon múlik, hogy miként záródik és mikor ez a háborús konfliktus. *(Banai Péter Benő elhagyja az üléstermet.)*

Úgy vélem, a költségvetés kapcsán is úgy kell eljárni, mint a hagyományos értékeket, értékrendeket követőknek egy hagyományos családban. Ott is ha megfogalmazzuk a terveinket a gépkocsivásárlásról, a lakás felújításáról, a nyaralásról, az egy csapásra megváltozik, amikor valamilyen krízishelyzetbe kerülünk, például betegség üt be, és ebben a szituációban nagyon furcsán szoktunk nézni arra a családtagra, aki fölelegeti, hogy az életnek úgy kellene tovább menni, mint eddig, mint ha mi sem történt volt. Így aztán úgy vélem, külön hangsúlyozni kell, milyen fontos az, hogy ez a költségvetés biztosítani akarja a békét és biztosítani akarja a biztonságot, mert ez is szükséges ahhoz, hogy jól érezzük magunkat a bőrünkben.

Meg más is. Például a megbecsültség. Megbecsültség akár a családon belül, megbecsültség a munkahelyen. De emellé hadd társítsam mindjárt az önbecsülést is. Önbecsülést különböző dimenziókban, nemzeti szinten, települési szinten vagy akár az egyén szintjén is. Nemzeti szinten az, hogy magyar vagyok, hirtelen meg tud változni például egy angol-magyar után, annak a sikere után. Kitapintható, hogy egyszerre jó magyarnak lenni. Vagy akkor, amikor azt látjuk, hogy egy magyar ember találmánya, például Karikó Katalin találmánya miféle hatással bír az egész világon. Ezért aztán a költségvetés kapcsán is fontosnak érzem, hogy azok az amúgy nem nagy tételek, amelyek az identitásunk megerősítését célozzák, maradjanak a költségvetésben, és megállapíthatjuk, hogy erre továbbra is lesz forrás, mert legalább ennyire fontos az, hogy jól érezzük magunkat, mint akár egy-két beruházás megléte vagy éppen a működési költségek biztosítása.

Néhány elemet hadd emeljek ki ebből a körből, és a hungarikumokról szóló, 12 évvel ezelőtt megalkotott törvény alapján lévő támogatási rendszerről hadd szóljak. Akkor egy értékpiramist állítottunk föl, amelynek a csúcán ott vannak a hungarikumok, alatta a kiemelkedő nemzeti értékek, aztán a megyei értékek, a határon túli elcsatolt nemzetrészek értékei, ágazati értékek, tájegységi értékek, és szándékosan nem mondom azt végül, hogy az alul lévő települési értékek, hanem azt mondom, hogy a talapzaton levők. Hiszen ezek azok a helyi értékek, amelyek identitásalelemek is egyben, amelyek nemcsak azt biztosítják - hogy egy legutóbb vitára adó cikkből idézzek -, hogy igazolnunk kell, hogy a világon a legjobb dolog magyarnak lenni, s én ebben hiszek egyébként, hanem ennek révén tudjuk azt is igazolni, gyakran kimondani, mert ez jólesik, hogy a világon legjobb dolog vasváriinak, szőceinek, hegyhátsálinak, s a többinek lenni.

Az első feladata az volt ennek a törvénynek, hogy a határon átnyúló nemzetegyesítést is biztosítsa, hiszen könnyen belátható, hogy a magyarság sajátosságai, karakterelemei, ha úgy tetszik, a nemzeti kódjaink

nem darabolhatók szét Erdélyre, a Muravidékre, a Felvidékre vagy a Délvidékre, hanem ezek együttesen rajzolják meg a magyarság értékeit, karakterét, s akár azt is mondhatnám, hogy a magyar néplelket.

Másodjára viszont ez a törvény, ennek a lehetőségei rámutattak, különösen a pandémiás időszakban, a magyar lehetőségeinkre, s nemcsak az ételeinkre, italainkra, hanem a magyar turisztikai desztinációkra. Milyen fontossá vált ebben az időszakban, amikor nem mehettünk külföldre, hogy felfedezzük az Őrséget vagy az ország más tájait. S hogy napjainkban mennyire időszerű az identitás felemlítése, az identitáspolitiká, hadd idézzem Kovács Imre kiváló szociológust, a Magyar Tudományos Akadémia kutatóját, aki azt írta, hogy az identitás újravarrása zajlik Magyarországon. Tessék észrevenni, hogy a kormánypártok egyik nagy sikere egyébként ebben áll.

(11.40)

Világszerte azt látjuk, hogy a tradícióhoz való viszsonnyal a népek, nemzetek jövőképet választanak maguknak, sőt nemcsak jövőképet, hanem ehhez kapcsolódó magatartásformát vagy életformát, hiszen az erős, a globalista nemzetállamokat lebontó, a sajátos karakterünket, hagyományainkat, szokásainkat, életmódunkat felmorzsoló szándék vagy hatás kapcsán, kinek ahogy tetszik, én úgy vélem, hogy nem elég azt elfogadnunk, hogy ez a korszellem terméke - én amúgy sem hiszek a szellemekben -, ezért eredményesen fel tudunk lépni ez ellen a hatás ellen azokkal a programokkal, amelyek akár a Csoóri Sándor-programban jelennek meg, aminek amúgy van egy művészeti aspektusa, de van egy másik, a karakterünket megerősítő életmódhoz kapcsolódó eleme is, és a kézművességnek szintén, ami ezen a programon keresztül támogatott. Vagy műemlékvédelmi oldala is lehet a tájházak felújításának, a népépítészeti programnak, de itt is az identitásmegerősítési elem a fontos.

Öngondoskodás jelenik meg a zártkerti programban, amely még a jövő évre átnyúlóan is forrásokat igényel, de ez is, amellet, hogy tájfenntartó a program, mégiscsak a sajátos magyar életmód fenntartását, megerősítését célozza, de említhetném akár a népfőiskolai programot, amelynek 60-70 százaléka mind az életmódhoz kapcsolódó.

Az elmúlt tíz évben 6,7 milliárd forintot fordítottunk 2627 kedvezményezettre a hungarikumprogram keretében, ez akár a hungarikumok bemutatását jelentette, vagy a „Hagyomány a divatban - viselet másként” programot, hogy egy másikat megemlítsek, és örömeinkre szolgál, hogy a legutóbbi három évben meglévő 1,3-1,4 milliárd forintos nagyságrend biztosítva lesz a következő évi költségvetésben. Biztosítva lesz, hogy érezhessük azt, hogy jó magyarnak lenni, és érezhessük azt, hogy jó a sajátosságainkkal, a karakterjegeinkkel élni, akár az ország legkisebb településén is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Kordás László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció frakciójából. Megadom a szót, parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Tőlem nem szokatlan módon, a munkavállalók szemüvegén keresztül próbálom meg értelmezni azt a költségvetést, amit önök benyújtottak és letettek, és azt látom, hogy a 2023-as költségvetés a megszorítások és az Orbán-csomag költségvetése, ami minden korábbinál több pénzt vesz ki a családok zsebéből, és minél több pénzt hagy az oligarchák zsebében.

A jövő évi költségvetés azt bizonyítja, amit a Demokratikus Koalíció már az áprilisi választások előtt tudott és jó előre jelzett: ha a Fidesz nyer hatalmat, újra Orbán Viktor lesz Magyarország miniszterelnöke, akkor brutális megszorítások lesznek. Hiába tagadta ezt a Fidesz, mi előre jeleztük. De ne legyünk igazságtalanok! Az önök költségvetése nem csupán a megszorítások költségvetése, hanem a családok költségvetése is. A bökkenő csupán az, hogy nem a megélhetésükért küzdő magyar családok költségvetése, hanem az Orbán-, a Mészáros-, a Tiborc-, a Garancsi- és a NER-oligarchafamiliák költségvetése.

Én úgy gondolom, hogy ebben a környezetben, amikor egy ilyen gazdasági helyzet van, akkor nagyon fontos lenne, hogy ezek a vállalkozások is befizessenek a Rezsivédelmi vagy a Honvédelmi Alapba. Ugyanakkor azt látjuk ebben a költségvetésben, hogy nem igazán vannak ezek a vállalkozások terhelve, sőt igazából a kedvezményezettjei ennek a költségvetésnek.

Az önök 2023-as költségvetése sajnos pontosan annyira becsüli a magyar emberek munkáját, mint amennyire a Fidesz-kormány az elmúlt 12 évben becsülte a magyar dolgozó munkáját, azaz semennyire. Ezért sajnos egyértelmű, hogy még csak nem is gondolkoztak a pedagógusbér-emeléseken, az ápolók, az idősgondozók, a humán szférában dolgozó több tízezer ember tisztességes béremelésén.

A megszorítások költségvetése tehát nem a magyar dolgozók, hanem a magyar dolgozókat kiszípolozó kormány költségvetése. Nem lehet másnak, csak elégtelennek nevezni azt a költségvetést, amely nem különíti el forrásokat a minimálbéren lévő közalkalmazottak fizetésemelésére, pedig múlt hét óta tudjuk, lesz szabályozása az európai minimálbéreknél. Uniós kötelezettség lesz az emberek életszínvonalának emelése emellett, hogy ez a Demokratikus Koalíció politikai közösségének és a DK EP-képviselőjének, Dobrev Klárának a sikere, a kormányra nézve pedig kötelezettségeket fog róni. Ugyanis az önök számára véget ért az a korszak, amikor tudatosan tarthatták alacsonyan a magyar dolgozók bérét, hogy így szolgáltatassák ki őket a nagy cégeknek. Pontosan az önök nemtörődősége mutatja meg azt, mekkora szükség van az európai minimálbér-szabályozásra.

Önöknek pedig, ha tetszik, ha nem, ideje forrásokat biztosítani a legalacsonyabb keresetű emberek

béremelésére. Tudják, hihetetlen, hogy a jövő évi költségvetés alapján a kormány szerint továbbra is rendben van, hogy a nemek közötti bérszakadék Magyarországon az egyik legmagasabb az Európai Unióban.

Az Eurostat felmérése szerint a nők bruttó órabére átlagosan 18,2 százalékkal haladja meg a férfiakét. *(Sic!)* Tudják, egészen hihetetlen, hogy miként történhet meg Európa szívében, hogy egy kormány folyamatosan többet költ az állami bürokrácia működtetésére, mint például az oktatásra. Márpedig 2022-ben az orbáni Magyarországon újfent ez a helyzet! Az oktatásra költött állami pénzek GDP-arányosan a jövő évi költségvetésben 3,4 százalékot jelentenek. Ez közel sincs az európai uniós átlaghoz, pedig lassan nem marad tanár az osztálytermekben. A pedagógus-szakszervezetek számítása szerint 12 ezer főállású pedagógus hiányzik az osztálytermekből.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök a magyar történelem leggyengébb pontjai. *(Közbeszólások a kormánypártok padsoraiból, köztük: Jaj! - Azta! - Taps ugyanott.)* Önök felelnek a magyar történelem leggyengébb forintjáért.

Emlékezzenek arra, hányszor mondták azt Matolcsy Györggyel együtt, hogy az MNB-nek nincs árfolyamcélja, és íme, a bőrünkön érezzük ennek a hatását. Ha a magyar jegybanknak nincs árfolyamcélja, az azt jelenti, hogy nem védi meg a forint értékét. És ha a magyar jegybank nem védi meg a forint értékét, akkor az elértéktelenedik. Ez ilyen egyszerű; látjuk most ezt a gyakorlatban is.

Ennek a gyenge forintnak három nyertese van. Először: azok a multinacionális vállalkozások, amelyek magyar forintban fizetik a munkabéreket, de a termékeiket és a szolgáltatásaikat euróért adják el. A második nyertese maga a Nemzeti Bank, hiszen a gyenge forintárfolyamon keresett összeget magára költi. Eből lett luxusszónye, ingatlan, luxusautó és minden egyéb, amit egyébként az újságokban olvashatunk. És harmadszor, természetesen nyertesei az uniós pályázatokat elnyerő fideszes vállalkozások is, hiszen azokból a forrásokból, amiket így elnyernek, napról napra több jut nekik anélkül, hogy bármilyen teljesítményt letennének az asztalra.

És mielőtt elkezdenének háborúra, külső okokra és egyéb más ügyekre hivatkozni, hogy egyébként az infláció nem a magyar gazdaságpolitika következménye - márpedig azé -, hanem valami külső kiváltó ok következménye, mi tudjuk azért jól, hogy a lengyel zloty, a cseh korona vagy a horvát kuna ugyanebben az időszakban nem gyengült el annyira, csak a magyar forint van a halállistán. Csak a magyar forint az, ami ekkorát tudott gyengülni a régióban.

Emlékeztetném önöket arra is, hogy bizonyos élelmiszerek ára 20-30 vagy akár 40 százalékos infláción is átesett az elmúlt időszakban. Ha valami valóban veszélyes a családokra, akkor ez az, az önök gyenge forintja és az elszálló infláció. Ha önöknek egy kicsit is fontosak lennének a családok, akkor megállítanák az

élelmiszer-drágulást, elfogadnák a DK javaslatait, és nulla százalékra csökkentenék az alapvető élelmiszerek áfáját az év végéig, és utána sem emelnék 5 százalék fölé. Ha egy kicsit is fontosak lennének önöknek a családok, akkor minimum egyszeri 100 ezer forintos támogatást biztosítanának azoknak a családoknak, amelyek gyermeket nevelnek, hogy ezzel próbálják meg ellensúlyozni azt a brutális élelmiszerár-növekedést, amit el kellett szenvedjenek az elmúlt időszakban.

Összefoglalva tehát, a 2023-as költségvetés a megszorítások és az Orbán-csomag költségvetése, ami minden korábbinál több pénzt vesz ki a magyar családok zsebéből, és még többet hagy a fideszes oligarcháknál.

(11.50)

Ezzel a költségvetéssel a kormány nem védi meg a legelesettebbeket, cserben hagyja a nyugdíjasokat, és nem oldja meg az oktatás és az egészségügy problémáját. Ezzel a költségvetéssel önök nem szolgálják, hanem szolgává teszik a magyar népet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Soron kívül kért szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úr. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Talán ha kicsit kevésbé lenne elvakult, akkor valami hitelességmorzsa is lenne az ön felszólalásában, tisztelt képviselő úr.

Kérem, ne beszéljen arról, hogy nincsenek béremelések Magyarországon, amikor az idei évben is azal kezdtek az évet, hogy 10 százalékos béremelés volt az óvónőknél, 10 százalékos béremelés volt a pedagógusoknál, 20 százalékos béremelés volt az bölcsődei dolgozóknál, 38,5 százalékos béremelés volt az orvosoknál, 21 százalékos béremelés volt az ápolóknál, 10 százalékos béremelés volt a kulturális dolgozóknál, szintén hasonló mértékű béremelés volt a rendvédelmi dolgozóknál, hathavi fegyverpénzt kaptak a rendvédelmi szerveknél dolgozók, a 13. havi nyugdíj teljes mértékben kifizetésre került a nyugdíjasoknál, és ezt a sort még folytathatnám egyetemi tanárokkal és másokkal, tisztelt képviselő úr. A következő évben is az egészségügyben és az oktatásban béremelés lesz, hiszen a kormány már korábban döntött az orvosok folytatódó béremeléséről és a pedagógusok béremeléséről is. A pedagógusoknál még a következő év utáni évben is döntött a kormány 10-10 százalékos béremelésről. *(Hegedüs Andrea: Az nem 50 százalék!)* Ezek után ön ne állítsa itt a parlamentben azt, hogy nem lesznek béremelések!

A minimálbér kapcsán, tisztelt képviselő úr, amikor önök kormányon voltak, ön is nagyon jól tudja, 23 500 forinttal emelték a minimálbért, ez a kormány pedig 126 500 forinttal; 23 500 versus 126 500. Amikor lehetőségük volt a béremelésre, nem tették. Amikor ellenzékben vannak, hangosan beszélnek róla,

amikor kormányon vannak, akkor pedig sunnyognak, lapítanak, nem emelnek minimálbért, nem emelik meg a legkisebb pénzüi emberek bérét, hogy a multi-cegeket ezzel szolgálják ki. Önök ezen a téren leszerepeltek.

Ami a férfiak és nők bére közötti különbséget illeti, tisztelt képviselő úr, az elmúlt években, hála istennek, ezen az ollón is sikerült egy kicsit ugyan, de zárni. A nők foglalkoztatottsága pedig rekordmagasságban van, 59 százalékról 75,5 százalékra emelkedett. Ön akkor támadja a nők foglalkoztatását Magyarországon, amikor az 59 százalékról 75,5 százalékra emelkedik, tisztelt képviselő úr. *(Kordás László: Nem a foglalkoztatásról beszéltem, hanem a bérekről!)* Azt hiszem, hogy ebben is sikerült előrelépni.

Ami a forint és a fizetések értékét jelenti, tisztelt képviselő úr, ha ön tényleg azért akarna tenni, hogy az emberek pénze többet érjen, akkor esetleg a baloldal támogathatta volna a rezsicsökkentést, ezt idetova tíz éve nem teszi, csak mindig támadja. Gyurcsány Ferenc is a legdésesebb cirádákkal támadta a rezsicsökkentést. Most mondta, hogy üzlet kell hogy legyen a rezi, különben összedől a világ - nem dőlt össze tíz év alatt. Önök nem támogatták a benzinárstopot, nem támogatták az élelmiszerárstopot, és nem támogatták a kamatstopot sem.

De hadd tegyek fel önnek egy-két találós kérdést, ha már az áfa kérdését szóba hozta! 2003-2004-ben ki szüntette meg a nullaszázalékos áfakulcsot? A baloldali kormány. A kedvezményes adókulcsot ki emelte 12 százalékról 15 százalékra ugyanebben az időben? A baloldali kormány. A villamos energia áfáját ki emelte ugyanekkor 12 százalékról 25 százalékra? A baloldali kormány, az önök kormánya. Ki szüntette meg 2006-ban a 15 százalékos kedvezményes áfakulcsot? A baloldali kormány, 15 százalékról 20 százalékra. És ki volt az, aki 2009-ben az általános forgalmi adót 20 százalékról 25 százalékra emelte a választások után? A baloldali kormány.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön ne beszéljen áfacsökkentésről akkor, ha még sosem gyakorolták, hogy milyen az, az áfaemelést viszont rendszeresen gyakorolták. Ezt önnek itt felsoroltam. Amit ön követel, azt önök szüntették meg, önök emelték az áfát folyamatosan, két évről két évre *(sic!)* a saját kormányzásuk alatt, ezzel is megnehezítve az emberek megélhetését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Felszólalásra következik Barcza Attila képviselő úr a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, megadom a szót.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési vitához a magyarországi turizmusfejlesztés kapcsán szöveg hozzá és a költségvetés turisztikai részét érintő vonatkozásaihoz. A 2023-as turisztikai költségvetés a szektor megváltozott célkitűzéseire

igazodik. A beruházások után most a működtetésnek a korszaka következik. A megkezdett fejlesztési projektek befejezésével a fókusz a célzott, adatvezérelt marketing- és értékesítési tevékenységre helyeződik át annak érdekében, hogy a megújult Magyarországot vendégekkel töltsük meg. Csak az eszközök változtak, a cél változatlan, mégpedig az, hogy 2030-ig Magyarország Közép-Európa legnépszerűbb turisztikai célpontja legyen, amely éves szinten 20 millió vendéget fogad, és 50 millió vendégéjszakát könyvel el.

Fontos egy kicsit visszatekintünk ahhoz, hogy az idei tervezett költségvetés számai mögé lássunk, hogy hogy is alakult a turizmus, az elmúlt néhány évben nagyon nagy változások voltak. Mondhatjuk azt, hogy a gazdaságunk egyik húzóágazatáról beszélünk. 2019-ben a GDP több mint 13 százalékát adta, és 400 ezer embernek adott munkát, 13 millió vendéget és 42 millió vendégéjszakát tudtunk elkönyvelni. Ez Magyarország történetének eddig az abszolút rekordja volt.

A világjárvány azonban nagyon súlyos csapást mért az ágazatra, és 2020-ban már csak 8 millió vendég érkezett 22,7 millió vendégéjszakára. A kormány a Magyar Turisztikai Ügynökséggel azonnal reagált, és a szektornak segítséget tudtunk nyújtani. A cél mindig az volt, hogy a munkahelyeket meg tudjuk őrizni, és a szakembereket pályán tudjuk tartani, ennek ellenére nagy köszönet illeti a magyarországi turizmusszektor, hogy a Covid-járvány idején nagyon jól helytállt. 2020-ban egészen példátlan, 800 milliárd forint volt a kormánynak a turizmusra fordított támogatási összege. Kiemeltem a Kisfaludy turisztikai fejlesztési programot, amely több mint 300 milliárd forintból 17 ezer fejlesztést valósított meg, 40 új szálloda, 114 strand, 14 ezer magán szálláshely szobái és közel 600 panzió tudott megújulni.

Fontos látni azt, hogy mi történt tavaly, hogy az idei költségvetéshez közeledni tudjunk a turizmusban. Magyarországon a visszaépülés a Covid-járványnak egy kicsit a lecsengésével gyorsabb volt, mint világszinten. Világszinten 4 százalékkal nőttek a turisztikai érkezések, Magyarországon az UNWTO adatai szerint ez 46 százalékkal tudott emelkedni, tehát tízszerese a hazai visszaépülés a világszámhoz viszonyítva. 2021-ben minden idők legsikeresebb nyarát zárta a belföldi turizmus. Természetesen ennek az egyik fő oka az volt, hogy külföldi utakat nehezebb körülmények között tudtak vállalni a magyarok, és megkérdőjelezhetetlen a SZÉP-kártya szerepe.

Most konkrétan a turisztikai számok tervezésénél pedig figyelembe kell vennünk a koronavírus-járványt követően, 2022 első negyedében az orosz-ukrán háború kihívásait. A turizmus a béke iparága, és bármilyen fegyveres konfliktus, egészségügyi konfliktus, tudjuk, hogy a turizmust nagyon gyorsan és sérülékenyen érinti.

Fontos még azt elmondani, és a költségvetésben a marketingforrásoknál a hatékonyabb felhasználás már bizonyítható, hogy Magyarországon a Nemzeti

Turisztikai Adatszolgáltató Központ - röviden az NTAK - több mint 45 ezer szálláshelytől kapja a napi statisztikai adatokat, és megkezdődött a vendéglátóhelyek és a turisztikai attrakciók csatlakozása is ehhez az adatközponthoz. Azt gondolom, hogy azt várhatjuk a Turisztikai Ügynökségtől, hogy olyan rendszer alakuljon ki, amely vállalható a szektor számára, és hamarosan Magyarországon a legnagyobb valós idejű big data adatállomány segíti az adatvezérelt döntéseket, és a költségvetést is úgy tudjuk tervezni, a turisztikai döntéseket úgy tudjuk meghozni, hogy nem intuíciók alapján, hanem adatok alapján lehet döntéseket hozni.

A 2023-as költségvetés biztosítja az aktív Magyarországért felelős kormánybiztosságnak a működési forrásokat, és ugyan a tavalyinál kisebb, de fejlesztési forrásokat is. Azt gondolom, hogy Révész Máriusz és kiváló munkatársi csapata az elmúlt években hatalmas munkát végzett, gondoljunk csak az elért eredményekre, amelyek Magyarország minden szegletében érezhetőek, vándortáborok, turistaházak, bringa- és görparksok, futóparksok, mászótermek, aktív központok, műanyag- és rendes jégpályák, 150 vízitúra-megállóhely, 20 nyaralóhajó, ezer kilométer kerékpárút tervezése, és csak két eseményt említek, a Tour de Hongrie vagy a Giro d'Italia szervezésében való részvételt.

Tehát azt gondolom, az aktív Magyarországért felelős kormánybiztosság egy látható, érezhető dinamikát tudott hozni a hazai turizmusfejlesztésbe. Fontos az, hogy a működésnek és a fejlesztésnek a feltételeit továbbra is a magyar költségvetés ebben a nehéz helyzetben is biztosítani tudja. A Magyar Turisztikai Ügynökség vezetése, igazgatóhelyettesei és munkatársai, azt gondolom, olyan kiváló szakemberek, akiknek a teljesítményét bizony adatokkal tudjuk alátámasztani. Nagyon helyes az az irány, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség mint a hazai turizmusfejlesztés csúcshintézménye, egy kézben fejleszti a turizmust. Erre mindenképpen szükség volt, az elmúlt évtizedek turizmusfejlesztése ezt megmutatta. Emellett pedig most már talán mindenki számára elfogadhatóan, teljes mértékben át tudtunk térni a desztinációalapú turizmusfejlesztésre Magyarországon a pontszerű fejlesztések helyett.

(12.00)

És a költségvetés számai, a fejlesztési sorok is bizony igazodnak ahhoz, hogy nem a pontszerű turisztikai fejlesztések, hanem a hálózatosodás, az együttműködés és a desztinációalapú fejlesztési részek kerülnek támogatásra.

Végezetül fontosnak tartom elmondani azt, hogy a magyarországi turisztikai egyetemi kutatóhálózatban, a felsőoktatás központjaiban zajló műhelymunkát kiemelten fontosnak tartom, és jó látni azt, és tovább kell erősíteni a magyar turisztikai egyetemi kutatóhálózat és a Magyar Turisztikai Ügynökség együttműködését,

és fontos lenne majd idővel az NTAK-adatok hozzáférhetőségét is a kutatók számára biztosítani. A felsőoktatás és az egyetemi világunk átalakítása, az alapítványi egyetemek és a megnövekedett felsőoktatási költségvetés eredményei is már láthatók ebben. Végezetül elmondanám, hogy mind a „Modern városok” program, mind a „Magyar falu” program, amely, azt gondolom, mindkettő az elmúlt évek településfejlesztési sikerprogramjának nevezhető, nagyon sok turisztikai vonatkozású fejlesztést tartalmaz. Míg a „Magyar falu” programban is a járdafejlesztések, a játszótérfejlesztések, a településimázst építő fejlesztések turisztikai vonatkozásait is meg tudjuk nevezni, a „Modern városok” program pedig főleg a megyei jogú városok vezetői Magyarországon nagyon sok helyen úgy döntöttek, hogy turisztikai jellegű fejlesztéseket valósítanak meg. Tehát mondhatjuk azt, hogy Magyarország költségvetése a „Modern városok” programon keresztül nagyon jelentős turisztikai fejlesztésű összegeket is biztosít.

Én összességében azt látom, hogy a 2023-as költségvetés tervezett számai biztosítják a megváltozott turisztikai helyzetben - figyelembe véve a Covid hatásait, figyelembe véve a háború negatív hatásait, figyelembe véve a nehéz gazdasági helyzetet - a magyarországi turizmus további fejlődését, hogy minden fejlesztési térség és minden magyarországi terület olyan csodálatosan tudjon fejlődni, mint Sopron és térsége, ha ennyit mondhatok végezetül. Köszönöm szépen mindenkinek, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Tóth Endre képviselő úr következik, a Momentum képviselője. Parancsoljon!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kormánypárti Képviselőtársaim! Legyünk őszinték egymással, önök ezzel a költségvetéssel tovább büntetik Budapestet, és tovább büntetik az önkormányzatokat. Szinte látom magam előtt azt a jelenetet, ami 2019 őszén játszódhatott, amikor is Orbán Viktor és Tarlós István tekintetes uraim felmentek a Gellért-hegyre lóval, és letekintettek a városra, és Orbán Viktor talán csak annyit mondott: ez egy bűnös hely, ez egy bűnös város. Ugyanis Budapest 2019 őszén új, ellenzéki vezetést választott magának nagyon sok vidéki várossal egyetemben, és most is Budapest, szinte kivétel nélkül ellenzéki képviselőket küldött az Országgyűlésbe.

Ezért úgy látszik, önök szerint bűnhődnie kell, és vele bűnhődik nagyon sok vidéki település is. Az önök kormánya ugyanis, úgy látszik, nem tolerálja a kormánytól független politikai és egyéb szereplőket a porondon, együttműködés helyett a bedarálás taktikáját alkalmazza velük szemben, és ezt a taktikát megszenvedni bizony az a több millió budapesti és vidéki állampolgár is, aki ezeken a településeken él. Ők a járulékos veszteség, a civil áldozatok, és úgy látszik, nemcsak az orosz csapatok céloznak brutálisan

pontatlanul rakétáikkal, hanem önök is az évek óta tartó brutális önkormányzati megszorításaikkal. Eddig a pandémiára hivatkoztak, most a háborúra, mindig van valami ok, amiért elvehetik azt, ami az önkormányzatoknak jár. Most megemelik tehát újra durván a szolidaritási adót. Három éve még csak 10 milliárd forintot kellett befizetni az államkasszába a Tarlós István vezette fővárosnak, most ez az összeg több mint ötszörösére, 56 milliárd forintra emelkedett, ahogy ellenzéki lett a budapesti vezetés.

Ráadásul a kormányzati verőlegények kidobják az önkormányzatokat a rezsicsökkentésből is. Így az a beteg helyzet áll elő, hogy az úrgazdagok medencecefűtését támogatja az állam, de az óvodáknak piaci áron kell fizetniük a rezsit. A buszok pedig drágábban tankolnak, mint az előttük büntetőfékező bunkó BMW-sek. Ennyit a fenntartható közlekedésről.

A kormányzati megszorítások árnyékában az ellenzék és a Momentum-frakció megfogalmazta saját javaslatait, a Momentum a Budapest 2.0 javaslatcsomaggal állt elő, illetve a fővárosi képviselők is megfogalmaztak egy javaslatcsomagot, a továbbiakban ezeket ismertetném.

Dél-Buda, a körzetem is megszenvedti a kormány büntetőpolitikáját. Számos lakos fordul hozzám útfelújítási kérdésekkel, mint például a XXII. kerületi Szabadkai utca tűrhetetlen állapota miatt, de az önkormányzatok kivézetése miatt ezeknek a felújítására nincsen keret. Pedig az utak állapotának nem szabadna politikai játszmák tárgyává válnia. Ezért javasoljuk közösen fővárosi képviselőtársaimmal, hogy a gépjárműadót adják vissza a kerületeknek, és a jövedéki adó 25 százaléka pedig az önkormányzatokat illesse meg, hogy ebből a keretből, ebből a forrásból tudják az útjaikat felújítani, hiszen elképzelhetetlen, hogy hogyan fordul elő az, hogy miközben az utak karbantartása önkormányzati feladat, a különböző, autósokat terhelő adók nagy részéből semmiféle bevételt nem látnak az önkormányzatok.

Budafok-Tétényben és Újbudán nagyon sok gyalogátkelőhely hiányzik, és ezek hiányában nagyon sok úton való átkelés életveszélyes. Tavaly például a Gádor utcai orvosi rendelő mellett történt egy gázolás, nagyon sajnálatos módon, ahol se híre, se hamva egy zebrának. De lehetne említeni az Ady Endre utat is, szintén Budafokon, ahol egy bringapark épült, de sehol sincsen mellette gyalogátkelő. Ezért javaslatom alapján bekerült a Budapest 2.0 csomagba a „Biztonságos átkelés” gyalogátkelő-létesítési program, amely biztonságosabbá tenné a nagyvárosok útjait.

De a tömegközlekedés fejlesztésére is óriási szükség van Dél-Budán, hiszen óriási ütemben fejlődik Budapestnek ez a délnyugati csücske. Újbudán egész új városrészek nőnek ki a semmiből, nőnek ki a földből, és ezért is különösen fontos az, hogy a fonódó vilamos Budafoki úton történő meghosszabbítására forrást biztosítson a kormányzat, és bevonjuk ezeket az újonnan épült területeket is a tömegközlekedés vérkeringésébe.

De az önkormányzatok mellett a dél-budai tanterület is szegény, mint a templom egere, így a városrész oktatási intézményei sokszor évekig hiába várnak egy-egy szükséges fejlesztésre. 2019 őszén frissen megválasztott budafoki képviselőként beszéltem az Árpád utcai általános iskola igazgatójával, aki sok, régóta szükséges fejlesztést említett nekem, többek közt parkettafelújítást, egyéb belsőépítési munkálatokat, amelyek három éve, azóta sem történtek meg.

De említhetném azt is, hogy talán abban mindannyian egyetérthetünk, hogy nagyon nem lenne jó dolog, ha megrázná az áram valamely iskola pedagógusát vagy diákjait, márpedig a Kempelen Farkas Gimnáziumban mégis ez fenyeget, hiszen az elektromos rendszer annyira elavult. A szakértő rengeteg hibát tárt fel a rendszerben, de a felújításra hosszú évek óta még sincsen keret. Bezzeg van az új kézilabdacsarnokra, amit az iskola udvarán akarnak létesíteni az iskolavezetés akarata ellenére. De az óvodákban sincs minden rendben Dél-Budán. Ott van például a Ják utcai Zöldecské Tagóvoda, ahol a tetőfelújításra olyan régóta várnak a dolgozók, hogy már a sokadik ovis generáció ballag el a lyukas tető alól.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

De talán még régebb óta várnak megoldásra a Hosszúréti-patak mentén élők, akik évtizedek óta folyamatos árvízveszélyben kénytelenek élni. 2010-ben akkora előntés történt a patakon, hogy a patak mellett, a töltésen futó 41-es villamosvonal pályája víz alá került, és a budafoki Kártya utcában derékmagasságig ért a víz, előlve egy autószerelő műhelyt is, ahonnan komoly mennyiségű olaj került a vízbe, környezeti károkat okozva. Ráadásul, mivel a villamospálya patak mellett fut, folyamatosan alámossa és gyengíti ezt a töltést az árvíz, a pataknak a folyása, így a BKV azt jelezte, hogyha nem változik ez a helyzet, és nem történik meg az árvízvédelmi rendezés, akkor könnyen lehet, hogy leállásokra, sőt akár rossz esetben balesetekre is sor kerülhet. Miért várnánk arra, hogy újra egy tekintélyes kiöntés történjen, hogy károk történjenek a lakosság ingatlanjaiban, és akár egy baleset történjen? Kezdődjenek meg hát végre az árvízvédelmi munkálatok!

De beszéljünk egy kicsit az egészségügyről is, mert bár az „Egészséges Budapest” program keretében létrejött Újbudán egy modern gyermekegészségügyi központ, de a korábbi városvezetés tervezési hiányosságai miatt ez csak egy félkarú óriás a diagnosztikai centrummal való kiégés nélkül, amelyben CT- és MR-készülékek is helyet kaphatnának, úgyhogy javaslom, hogy ezzel a fejlesztéssel egészítsük ki ezt a gyermekegészségügyi központot.

(12.10)

Végül pedig a kritika mellett szót ejthetnénk a közös ügyeinkről is, amelyekben egyetértenek a pártoldalal. A választási kampányban sok mindenben vitatkoztam fideszes ellenfelemmel, Németh Zsolttal, de

volt két dolog, amiben egyetértettünk. Az egyik a „Ruszkik, haza!” felkiáltása volt, ami kormánypárti padosorokban okozott nagyobb fennakadást, én teljesen egyet tudtam vele érteni a háború, illetve a magyar történelem fejezetei kapcsán. De volt még egy közös programpont, amelyet mindketten képviseltünk a kampányban, ez a Duna-part zöldfejlesztése volt. Bízom benne, hogy a kormánypárt kész elfogadni a saját képviselőjének javaslatát, és elindulhat ez a fejlesztés, amely szintén a Budapest 2.0 javaslatcsomag része, és elindulhatnak olyan fontos fejlesztések, mint az újbudai Duna-parti sétány kialakítása, a Hárosi-öböl mederkotrása vagy a budafok-tétfényi Duna-part komplex fejlesztése.

Összefoglalva tehát, kedves kormánypárti képviselőtársaim, azt kérem önöktől, hogy hagyjanak fel végre a Budapestet és az önkormányzatot sújtó büntetőpolitikájukkal, inkább támogassák a Momentum-frakció Budapest 2.0 javaslatcsomagját, illetve a fővárosi képviselők közös javaslatait. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Illés Boglárka képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a Pénzügyminisztérium munkatársainak, kiemelten Varga Mihály miniszter úrnak, Banai Péter államtitkár úrnak, hogy a tervezhetőség, a kiszámíthatóság és a megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében a választást követő lehető leghamarabbi időpontban összeállították és a tisztelt Ház elé tárták a jövő évi költségvetés tervezetét. Ennek a ténynek a nem magától értetődősége talán világosabbá válik, ha felelevenítjük. A baloldal kormányzása alatt volt, amikor még azzal együtt is időhiányra panaszkodtak, hogy a tisztelt Ház nem júniusban, hanem novemberben tárgyalta a költségvetést. Igen, ez jellemezte a baloldal tücsökpolitikáját. Köszönjük, hogy legalább hárommillió érvünk van amellel, hogy a magyar emberek ezt pontosan tudják.

Éppen ezért áttérek a költségvetésre és annak a külügyeinket érintő soraira. A költségvetést, ahogy korábban, úgy idén is öt szempont szerint vizsgáltam. 1. szempont: megegyezik-e, tükrözi-e a kormányprogram szerinti vállalásokat? 2. szempont: reflektál-e a szomszédunkban dúló háború okozta kihívásokra? 3. szempont: a nehéz helyzet ellenére megőrzi-e a prioritásokat? 4. A célok eléréséhez szükséges eszközök-höz biztosítja-e a megfelelő forrásokat? 5. A forrásokat a megfelelő feladatokhoz rendeli-e?

Az 1. pont vonatkozásában kijelenthető, akkor is, ha a költségvetés egészét, akkor is, ha a költségvetési és költségvetési sorokat veszem alapul, hogy a kormánypárt a választási kampányban ígérteknek maradtak talánul eleget tesz. A 2023-as költségvetés egyértelmű célja,

hogyan biztosítsa Magyarország békéjét és biztonságát. Mint ahogy a nemzeti kormány számára a válságok és veszélyek korában sem elhanyagolható, hogy biztosítsa keresztény kultúránk és hagyományaink ápolását, gyakorlását, továbbá teljesítse ebből fakadóan a társadalmi felelősségvállalás és a szolidaritás kritériumait. Úgy vélem, az elkövetkezendő időszak ezen a területen is sorsdöntő lesz.

Nemcsak a kérdés, hogy meg tudjuk-e őrizni a magyar és ezáltal európai kultúránkat, hanem az is, hogyan tudunk mintává, követendő példává válni a neomarxista erőkkal szemben. Ne feledjük, Magyarország Kormánya elsőként ismerte fel, hogy a migrációs válság okozta krízishelyzetre a választ a nehéz helyzetben élők szülőföldön való boldogulásának elősegítése jelenti olyan keresztény közösségek támogatásán keresztül, akik a béke megteremtését erkölcsi kötelességüknek, az életet küldetésnek, a szülőföldjük felvirágoztatását feladatnak tekintik.

A Hungary Helps program erről szól. Helyben reagál a felmerülő szükségletekre, civil és vallási szervezetekkel együttműködve kíván a problémákra megoldást nyújtani, melynek eredményei magukért beszélnek; beszéljünk akár iskolák újjáépítéséről, amely iszlamista támadások elől menekülő gyerekeknek nyújt a tudásnál is sokszor többet, megfelelő körülményeket, figyelmet és menedéket, vagy gondoljunk akár a szegénynegyedekben épült szaktantermekre, műhelyekre, ahol a szakma nemcsak a fiatalok, de a társadalom jövőjét is jobb irányba fordíthatja.

De nemcsak épületekkel, a tudásátadás körülményeinek megteremtésével, hanem ösztöndíjprogrammal is a fiatalok mellett állunk. A Hungary Helps programhoz kapcsolódó ösztöndíjprogram ugyanis lehetőséget biztosít felsőfokú tanulmányok folytatására magyarországi képzési helyeken, olyan 18 és 30 év közötti fiatalok számára, akik saját hazájukban való üldözöttek, akár közvetett, akár közvetlen fenyegetésnek vannak kitéve. Az ösztöndíjprogram eredményeként eddig több száz afrikai hallgató érkezett Magyarországra, akik tanulmányaik befejezése után visszatérnek Afrikába, és megszerzett tudásukkal helyi közösségüket, szülőföldjüket támogatják. De a segítség az oktatásnál nem ér véget, hiszen ha élelmszer-adományokra, higiéniai termékekre, orvosi felszerelésre, ivóvízkutakra vagy gabonaórló malmokra van szükség, mi eddig is ott voltunk, vagyunk, és a 2023-as költségvetés alapján biztosított, hogy ott leszünk.

Tisztelt Ház! Az előirányzat tehát a Hungary Helps programmal összefüggésben történő nemzetközi humanitárius segítségnyújtás keretében, adomány formájában forrás biztosítására is fedezetet nyújt. Napjaink változó világában fontos, hogy vigyázzunk a szükséglet szenvedő embertársainkra, és közvetlen azonnali segítségnyújtással megelőzhetővé tegyük a humanitárius katasztrófákat, ha pedig megtörtént, annak hatásait mérsékeljük. A program tehát a segítséget viszi a megfelelő területre, nem pedig a

problémát szállítja oda, ahol szintén vannak helyi megoldásra váró kihívások. A magyar modell márpedig működik, hiszen az elmúlt öt évben több mint félmillió ember számára vált lehetővé, hogy a migráció helyett a szülőföldjét válassza, sőt sokan haza tudtak térni az otthonaikba. Így elmondható, hogy nemcsak a válságok sebei gyógyulnak a támogatások és a segítségek mentén, hanem a migráció kiváltó okait is enyhíteni tudjuk. Hiszem, hogy mindenkinek joga van a szülőföldjén való boldoguláshoz és a vallása szabad gyakorlásához, valamint a közösségük értékeinek megőrzéséhez. Ezért indokoltnak tartom az erre szánt forrást a költségvetésben.

A Hungary Helps programot százszázalékos állami tulajdonban lévő ügynökség is segíti azzal, hogy az ügynökség végzi a program támogatáskezelési feladatait és az adományok következtében megvalósuló projektek ellenőrzését, továbbá a külső források bevonását is. Ezen keresztül válik lehetővé a nem kormányzati szereplőkkel való együttműködés és a civil szférában való megjelenés, de a bilaterális alapokon nyugvó fejlesztési tevékenység, továbbá a közvetlen és azonnali segítségnyújtási tevékenység gyorsasága és hatékonysága is javítható így. Ezért fontos, hogy az ügynökség 2023. évi szakmai feladatainak ellátáshoz szükséges forrást biztosítani tudjunk.

Engedjék meg, hogy a kulturális diplomáciai projektekről is említést tegyek, hiszen Magyarország számára ennek a területnek a támogatása is nagy jelentőséggel bír. A Gül Baba Türbéje Örökségvédő Alapítvány egy olyan műemlék védelmét szolgálja, amely nemcsak történelmünk részét képezi, hanem Budapest egyik legrégebbi építészeti emléke is. A páratlan történelmi emlék és a hozzá kapcsolódó kert, illetve a központ üzemeltetése mind az alapítvány feladatkörébe tartozik. Az alapítvány tevékenységének köszönhetően a látogatók a művészettörténeti jelentőségéhez illő környezetben és ahhoz méltó módon látogathatják a műemléket.

A Demokrácia Központ Közalapítvány támogatása is megjelenik a költségvetésben. A közalapítványt Magyarország Kormánya 2005-ben alapította azzal a szándékkal, hogy segítségével megalapozza hazánk intézményes kapcsolatainak tudományosságát a modern demokrácia nemzetközi dokumentumaiban és elvrendszerében meghatározott értékek mentén. A demokratikus átalakulás folyamán szerzett tapasztalatok feldolgozását, közzétételét, továbbá a hazai és a nemzetközi közvélemény tájékoztatását végzi. Működésében közreműködik a Tom Lantos Intézet és a Külügyi és Külgazdasági Intézet is. A Tom Lantos Intézet egy kutatóintézet, szellemi műhely, amelynek legfőbb kutatási területe az emberi és kisebbségi jogok a közép-kelet-európai és a nyugat-balkáni régióban. Az intézet azonban szükség esetén szélesebb régiókban is megvalósít projekteket, a demokratikus folyamatok előmozdításának és az alapvető emberi és szabadságjogok érvényesítésének érdekében.

(12.20)

Olyan nemzetközi tevékenységet végez, amely egyaránt szolgálja hazánk és a környező országok polgárait, tágabb értelemben véve az egész Európai Közösséget.

A Külügyi és Külgazdasági Intézet lefedi a magyar külpolitikai prioritásokat, és hazánk számára hasznos kutatási tevékenységet is végez. Tanulmányokat, elemzéseket, szakmai anyagokat készít, melyek a tudományos életen túl a magyar külpolitika és a külgazdaság meghatározó szereplőit is segítik. Aktív alakítóként lép fel a szakmai közéletben, beleértve a szélesebb nyilvánosság elérését is. A szemléletformálás ezen módozata többféleképpen is a haza javára válik.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy vélem, kijelenthetjük, a 2023. évi költségvetés megegyezik, tükrözi a kormányprogram szerinti vállalásokat, Magyarország békéjének és biztonságának megőrzését tűzte a zászlajára. A Rezsivédelmi és a Honvédelmi Alappal reflektál a szomszédunkban dúló háború okozta kihívásokra. A nehéz helyzet ellenére megőrzi a prioritásokat, az elhúzódó háborús helyzetben is megvédi az ország biztonságát, a rezsicsökkentést, a munkahelyeket, a nyugdíjakat, a családokat.

A célok eléréséhez szükséges eszközökhöz biztosítja a megfelelő forrásokat, az ország védelméhez való hozzájárulásról azok vonatkozásában is rendelkezik, akik az extraprofit okán a legkevesebb veszteséggel megtehetik. A forrásokat a megfelelő feladatokhoz rendeli, a minisztériumok költségvetését csökkenti, a korábbi támogatásokat megőrzi. És ami talán ennél is több: a költségvetés fejezetei bizonyítják a magyarok szeretetét, szolidaritását, és garanciái annak, hogy az európai keresztény kultúra fennmaradjon, sikeres legyen és példát mutasson a világ egésze számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vajda Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Így a költségvetés vitájában, amely számomra csak az első vita - Kósa Lajos büszkén jelezte a tegnapi nap folyamán, hogy neki már a 33. vitája, hát, ehhez mérten volt az ő hozzászólásának a színvonala, de visszatérve rám és elnézést ezért a fél mondatért -, nekem az első vitában ez a harmadik lehetőség, hogy a vitához hozzászóljak. Ugye, vezérszónokként tudtam az ellenzék és ezen belül az MSZP-frakció álláspontját elmondani onnan a pulpitusról, a tegnapi nap folyamán pedig a magam nevében elmondtam, hogy szerintem miért nem időszerű ez a költségvetés. Ezt fiktív költségvetésnek hívtam, hiszen nyáron tárgyalunk egy olyan nemzetközi

környezetben, amikor drámaian változhat még minden a jövő év tekintetében. Elmondtam, hogy szerintem miért nem a magyar emberek érdekeit szolgálja, milyen brutális és irtózatosságot tartalmaz, és arról is beszéltem, hogy miért nem a budapesti emberek érdekeit szolgálja, általában miért nem az önkormányzatokét, és ezen belül miért nem a budapesti emberek érdekeit szolgálja.

Arra szeretném fölhasználni a mai hozzászólásomat, hogy a választókerületem szempontjából, Budapest 13. egyéni választókerület, ezen belül, ugye, ez Budapest XVI. kerülete és Zugló -Alsórákos lakosainak próbáljak jelezni, hogy milyen módosítók azok, amelyeket benyújtottam. Több mint másfél tucat módosítót szeretnék most a tisztelt Ház számára is röviden összefoglalni, melyek azok a módosítók, amelyekkel próbálom korrigálni legalább azt a részét a költségvetésnek, amelyen a választókerületem tekintetében nagyon fontos, hogy változtassunk, úgyhogy ha megengedik, akkor tételesen most ezeket fogom önöknek bemutatni a következő néhány percben. Nincs különösebb logikai sor, hogy mi alapján mutatom be ezeket. Ahogyan a módosítókat benyújtottam, röviden a címét és néhány szóban a tartalmi összefoglalóját fogom ezeknek adni, és köszönöm a figyelmüket.

Az első módosítóm a Szabadföldi út és Ostoros út kereszteződésének szinteltolós felújításáról szól. Itt összesen 10 milliárd forintos becsült értékkel számoltunk. A módosítónk arról szól, hogy a cinkotai HÉV-megálló melletti közúti átjáró átalakítása már egy évtizedes probléma. A forgalom hatalmas, a HÉV-forgalom akadályozza a kereszteződés átjárhatóságát, ezzel lefoglalva a Kerepesi-Vajda Péter-Szabadföldi út forgalmát. Az állandósuló közlekedési torlódások növelik a közlekedés természetkárosító hatását, és csökkentő hatással bírnak a gazdasági teljesítőképességre. Az egyik módosítóm erről szól, ennek a kereszteződésnek a szinteltolós felújításáról.

A második költségvetési módosítóm, amely szintén a kerületben lakók érdekeit szolgálja, az, hogy hozzunk létre zárt és biztonságos kerékpártárolókat és fürdőöltöző-épületeket Cinkotán a Mátyásföld repülőtér és a Nagycicce HÉV-állomásoknál. Erre 2 milliárd forintot javasolunk betenni a költségvetésbe, ugyanis a helyi közlekedés környezetterhelésének csökkentésére támogatnunk kell a kerékpáros közlekedést.

Ahhoz viszont, hogy a munkavállalók a munkába jutáshoz ezt igénybe tudják venni, szükséges a közösségi közlekedési kapcsolati pontokon tárolási, illetve szükség szerint igénybe vehető tisztálkodólétesítmények biztosítása. Ezért a következő módosítóm éppen erről szól. A harmadik ezzel kapcsolatban, hogy a fenti állomásokra rávezető kerékpárutakat és kerékpársávokat alakítsunk ki a kerület főbb útvonalain vagy azokkal párhuzamosan.

A helyi közlekedési környezet terhelésének csökkentésére támogatnunk kell a kerékpáros közlekedést, és ehhez szükséges a kerékpárutak és a multimodális

csomópontok kialakítása a HÉV-megállóknál; összesen 5 milliárd forintban javasoljuk ezt megállapítani.

A következő még mindig a HÉV-vel kapcsolatos, hogy közcéceket kell építenünk hitünk szerint valamennyi kerületi HÉV-megállónál, és a sűrűbben látogatott helyeken a kertvárosban. A HÉV-megállókban természetvédelmi, sportra és pihenésre kialakított területeken egészségügyi okok miatt szükséges mindenki által látogatható illemhelyek kialakítása. A kertvárosban vendéglátóipari helyiségek sem nagyon vannak; a felállított pavilonok nem alkalmasak ilyen célú felhasználásra. Nagyságrendileg 1 milliárd forint értékben ez a javaslat is megvalósítható.

A következő két javaslatom összefügg. A kerületben lévő Csobaj-bánya zöldfelületének védelmével kapcsolatos, ugyanis oda egy idősotthon áthelyezését tervezi egy kerület. Két alternatív javaslatot is nyújtottunk be - az egyik 5 milliárd, a másik 7,5 milliárd forint értékű - a költségvetéshez.

Az első alternatíva arról szól, egy kicsi háttérrel engedjenek meg, hogy mondjak ezzel kapcsolatosan: a Csobaj-bánya területére egy idősotthon tervezését kezdtük meg, illetve a kivitelezésének egy második körös... - mivel az első körben magas összegű ajánlat érkezett, és erre nem adott megfelelő támogatást az állam, így ebből ki kellett vennünk a park létesítését, és csak mint opciót hagytuk benne a második körös ajánlati felhívásban. Tehát ennek a pályázatátása még nem zajlott le.

Az első opciós javaslatunk az, hogy várhatóan, mivel az építőiparban tapasztalt hatalmas áremelkedések és bérköltségek vannak, valamint az építőiparban soha nem tapasztalt extraprofit miatt a második körben már csak park létesítése nélkül is, csupán az épület megépítésére is a becsértéknél jóval magasabb ár fog várhatóan beérkezni, emiatt nagy valószínűséggel a mostani pályázatátás is sikertelen lesz, és a kormány nem fog elég forrást biztosítani az önkormányzatunk számára a beruházáshoz.

Ezért azt javasoljuk, hogy az idősotthon létesítésére az építőiparban tapasztalt nagymértékű áremelkedések miatt az állam további támogatást nyújtson a kerületi önkormányzatunk számára a projekt megvalósítása érdekében, továbbá biztosítson forrást a Csobaj-bánya zöldfelületeinek felújítására, park létesítésére és zöldfelület élővilág-védelmére.

Ezzel kapcsolatosan van egy második opciós vagy egy másik alternatívánk, amely arról szólna, hogy a Csobaj-bánya területére tervezett idősotthon állami támogatással, a jelenleg magántulajdonban lévő volt cinkotai strand területén épüljön meg, és a Csobaj-bánya teljes zöldfelületi megújítására, a zöldfelület megtisztítására, helyreállítására is biztosítson forrást a magyar állam.

Ezzel két, jelenleg erősen szennyezett zöldfelületünk is megújulhat, és megvalósulhat a régóta óhajtott, régóta várt idősotthon is. A cinkotai strand területének felvásárlása kb. másfél milliárd forint, a Csobaj-bánya területének helyreállítása, a zöldfelület

felújítása, annak védelme nagyságrendileg 1 milliárd forint, az idősotthon létesítése pedig további körülbelül 3 milliárd forint, és a strandon kialakított park és zöldfelület védelme körülbelül 2 milliárd forint, így összességében 7,5 milliárdos javaslatot nyújtunk be ezzel kapcsolatosan Csobaj-bánya tekintetében.

A következő módosító indítványunk tágabb értelemben is értelmezhető, azt a címet adtuk neki, hogy a zuglói és a Budapest XVI. kerületi önkormányzatok költségvetését egészítsék ki a kormányzati elvonás mértékében, a helyi feladatok ellátása érdekében. Ugyanis a kerületi önkormányzatok gazdálkodása hatalmas és folyamatos elvonásokkal kritikussá vált, a helyi feladatok ellátása ellehetetlenült.

A következő módosító javaslatunk bérlakásépítésről szól Budapest XVI. kerületében a Bökényföldi út mellett, a helyi bérlakhatási igények támogatására. Ennek az indoklásául röviden csak annyit szeretnék mondani egy kibővített mondatban, hogy a bérlakások száma a rendszerváltás óta a minimálisra csökkent, a magánereős lakásépítések a megnövekvő infláció mellett nem képesek helyettesíteni a bérlakásigényt, ezért szükséges erre forrást biztosítani, jelen esetben a mi konkrét önkormányzatunknak.

(12.30)

A következő módosító indítványunk, félmilliárd forint, 500 millió forint értékben, arról szól, hogy korai fejlesztési támogatás legyen helyszíni és szakmai háttérrel, oktatással Budapest XVI. kerületi központi elhelyezkedésben a helyi és környéki óvodák, iskolák ilyen tevékenységének támogatására, a helyben ezzel foglalkozó vállalkozások segítésére. Háttérként engedje meg, hogy csak annyit mondjak ezzel kapcsolatosan, hogy a kisgyermekes óvodai, kisiskolai nevelése során folyamatosan és egyre sűrűbben felmerülő igény a korai fejlesztés igénybevétele. A gyermekek kötelezően hatéves korban történő beiskolázása feltételezi a kicsik iskolaérettségének megfelelő szintre hozását, ennek elkezdését már a korai óvodáskorban. Ennek a tevékenységnek az ellátására vállalkozásfejlesztés keretében a helyiség, a tanulmányok támogatására és az óvodai korcsoport szűrésére szükséges az előbb jelzett költségkeret.

A következő módosítóm pedig egy, már létező intézményünknek az átalakítása és modernizálása, másfél milliárd forint értékben. A Sashalmi Piac átépítését szeretnénk, hogy az jobban kihasználható legyen, ugyanis a most létező, egyébként a közelmúltban megépített, illetve felújított piac talán a rossz tervezés miatt is, az időjárás nehézségei miatt nagyon gyéren látogatott, kevésbé látogatható, nyáron nagyon meleg, télen nagyon hideg, úgyhogy szükséges lenne legalább egy részének fedett csarnokká változtatása.

A következő módosítónk a kerületi közintézmények és a kerületi önkormányzat tulajdonában álló intézmények energia-korszerűsítése, összességében

másfél milliárd forint értékű a módosító javaslatunk, az energiaválság ugyanis hatással van az önkormányzatok költségvetésére, nagyon megterheli azt. Ezért azt kérnénk, hogy a XVI. kerületben az önkormányzat tulajdonában és kezelésében álló intézmények energiahatékonyságának javítása céljából biztosítsunk keretet a jövő évi költségvetésben, például az uszoda árammegtakarítására és fűtés-korszerűsítésére.

A következő módosító, 4 milliárd forint értékben, Budapest XVI. kerület és XIV. kerület között, az Öv utca, a Szuglói körvasút sor és a XVI. kerület felőli részén, a Körvasút sornál zajvédő fal létesítése, itt ugyanis nemcsak a vasút, hanem a zuglói oldalról a gyártelepek is nagy zajt csapnak, ezért a XVI. kerületi részen a lakók folyamatos vonat- és munkazajban élnek.

A következő javaslatunk, amit röviden összefoglalnék, egymilliárd forint értékben: a XVI. kerületi lakóházak energia-korszerűsítésére pályázati keret biztosítása, ugyanis a XVI. kerületben még mindig problémát okoz, hogy sokan fával és egyéb hulladékkal fűtenek. Ezért kérnénk az önkormányzat költségvetési támogatását pályázat kiírására energiahatékonyságot növelő és környezetvédelmet támogató beruházásokra és felújításokra magán-lakóingatlanok esetében.

A következő módosítónk kerületünk ékszerdobozára, a Mátyásfüldi repülőtérre vonatkozik, összességében 4 milliárd forint értékben, amely arról szól, hogy ennek a csodálatos területnek a zöldfelületét meg tudjuk óvni, fel tudjuk újítani, valamint az ott lévő védett állatokat megvédezhessük, a területet megtisztíthatjuk és jól működtethessük. Erre való támogatásra is nyújtottunk be módosító javaslatot.

A következő módosítónk a Csömöri út-Fogarasi úti felüljáró teljes felújítása, ennek a becsült költségvetése nagyságrendileg 10 milliárd forint, ugyanis évek óta csupán javítgatás folyik a felüljárón, amely mára teljes felújításra érett. A javítgatások a balesetveszélyt növelik, mert az útegyetlen..., az útegyenletlenségek - úgy látszik, ez egy nehéz szó másnak is - miatt nehéz azt jelenleg így működtetni, teljes felújításra van szükség.

A következő a Rákosi út-Füredi utcai vonatátjárónál az autót szintbeli megemelés, felüljáró létesítése, nagyságrendileg 20 milliárd forint értékben, mert a síneken való átkelés egyre nagyobb probléma a reggeli csúcsforgalomban, mivel az agglomerációból is egyre többen választják ezt az útvonalat. Erre való tekintettel nyújtottuk be ezt a módosítót.

A következő egy nagy tételnek tűnik, 50 milliárd forint, de egy olyan téma, amely évek óta itt van a Ház előtt, és lényegében előrelépés nem történt ebben az ügyben: a gödöllői, a csömöri HÉV és az M2-es metró összekötésének a felgyorsítására nyújtottunk be módosító javaslatot. A XVI. kerületi önkormányzatnak állami támogatásra van szüksége azért, hogy a XVI. kerületi HÉV-megállók mellett emeletes P+R parkolóházak létesülhessenek.

A következő módosító javaslatunk, két és fél milliárd forint értékben, a cinkotai stranddal kapcsolatos, annak a helyzetének a rendezése, a terület rendbetétele, hogy önkormányzati tulajdonba vehessük, és ott infrastrukturális fejlesztésekre kerülhessen sor. Jelenleg ez a terület, a cinkotai strand magánkézből van, elhanyagolt, és szinte szeméttelpleként használják. A terület rendbetétele és a zöldterület hasznosítása lenne fontos a kerület lakóinak a számára.

A következő módosító javaslatunk, másfél milliárd forint értékben, a XVI. kerület közigazgatási területén fekvő közutak kezelésének átadása a XVI. kerületi önkormányzatnak, valamint a fenntartó Kerületgazda támogatása az esővízcsatornák felújítására és az esővízgyűjtők kialakítására és kezelésére. Ugyanis a fővárosi kerületek között folyamatos a vita arról, hogy mi számít közútfenntartásnak és -kezelésnek, valamint hogy kinek mi a feladata a közutakkal kapcsolatban. Ennek a helyzetnek a tisztázása miatt szükség lenne arra, hogy az önkormányzatok a közigazgatási területükön található teljes úthálózatot fenntarthassák, és ennek kezelésére külön forrásokat kapjanak. Az utak kezeléséhez szükséges a mostanában nagy mennyiségben lehulló esővíz hatékony elvezetése és kezelése.

A következő módosító, amit röviden összefoglalnék, egymilliárd forint értékben, egy konkrét hely: jelzőlámpás kereszteződést szükséges kialakítani a XVI. kerület Pálya utca és a Rákospalotai határút, a Rákóczi út és a Rákospalotai határút, a József utca és a Rákospalotai határút, valamint a János utca és a Rákospalotai határút kereszteződésében is; ezekre a helyekre javasolunk jelzőlámpás kereszteződést. A Pálya utcai, a Rákóczi úti és a József utcai kereszteződésben elsősorban baleset-megelőzés, a Késmárk utca és a Rákospalotai határút kereszteződésében pedig az egyre inkább ellehetetlenülő közlekedési helyzet feloldása miatt van igény erre. Prioritás a Rákóczi út, a Rákospalotai határút és a Késmárk utca kereszteződése. *(Banai Péter Benő visszatér az ülésterembe.)*

Még két módosítót mondanék nagyon röviden - közben üdvözlöm államtitkár urat is, hogy megérkezett. Önálló tűzoltóságra a XVI. kerületben szükség van. 4 milliárd forintot javasolunk erre átcsoportosítani, mert szükség lenne egy önálló tűzoltóságra a XVI. kerületben, hogy ne a zuglói tűzoltók foglalkozzanak a XVI. kerületi tüzesetekkel, így is elég nagy területet kell ellátniuk. Ez egy nagyon régóta fennálló probléma, a tűzoltóság felállításához, a megfelelő eszközök beszerzéséhez és fenntartásához egy egyszeri, továbbá éves fenntartási keretet biztosítsunk a költségvetésben a XVI. kerületi önkormányzat számára. És végül ehhez kapcsolódóan külön módosítóként adtuk be, egymilliárd forint értékben, hogy egy fenntartási keretet hozzunk létre az egyre növekvő lakóterület hatékony ellátására a tűzoltóság szempontjából, és ennek biztosításához.

Ezek azok a módosítók, amelyeket benyújtottunk a tisztelt Ház elé, és bízom benne, hogy először a bizottságok, aztán pedig a plenárison az Országgyűlés is fogja tudni ezt támogatni.

Hadd jelezzem itt egyébként, hogy az általam legyőzött, már csak kerületi lakos, de nem a kerületet képviselő Szatmáry Kristóf számára írtam ezzel kapcsolatosan egy levelet a tegnapi nap folyamán, és kértem az ő támogatását, ugyanis ő továbbra is a kerületben lakik, és ebből a szempontból a kerület érdekében el tud járni. Azt kértem tőle, hogy ő maga is támogassa, illetve győzze meg a Fidesz-frakciót is arról, hogy tudják támogatni ezeket, hiszen ezek pártérdekeken túlmutató közös érdekek. Úgyhogy bízom benne, hogy az ő támogatását is meg fogom tudni ebben szerezni, ezt kértem tőle a levélben.

Végezetül annyit szeretnék mondani önöknek és minden lakosnak, akár a kerületünkben vagy máshol, hogy bármilyen típusú fejlesztés esetén, amit kapunk, akár azokat, amelyeket én most felsoroltam a módosítók kapcsán, vagy útépitések, vagy bármilyen infrastrukturális fejlesztések kapcsán, sose hagyják azt, hogy ezért egy politikus köszönetet várjon önöktől. Soha! Ha egy politikus egy kampányban azzal kampányol, hogy ő milyen fejlesztési pénzeket hozott oda egy kerületbe, akkor totális szereptévesztésben van. Minden fejlesztés a mi közös pénzünkből van, az uniós, a magyar és a kerületi adófizetők pénzéből van, tehát mindig csak magunknak, egymásnak lehet ezért köszönetet mondani, ha ilyen fejlesztés van. Tehát soha senki politikusnak ezért köszönetet ne mondjon, és a politikusnak sem szabad elvárni ezért köszönetet.

Én viszont köszönöm szépen, hogy meghallgattak, ezek voltak a kerületi módosítóim, amelyeket volt lehetőség most itt elmondani a Ház előtt. Egyébként pedig fenntartom azt az álláspontomat, hogy a költségvetés egésze tekintetében súlyos problémák vannak, de legalább ezekkel a módosítókkal a kerület lakosainak az érdekét próbáltam képviselni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban hadd reagáljak képviselőtársam iménti felszólalásának végére: ezzel egyetértek, köszönetet a képviselők nem várhatnak el a választóktól. De egy nagyon fontos, hogy a választók mégiscsak véleményt nyilvánítanak a képviselők és a kormány munkájáról, mint ahogy azt most is tették kétharmados felhatalmazással. *(Vajda Zoltán: Ezért nyertem!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2023. évi költségvetés a rezsicsökkentés és a honvédelem költségvetése. De mondhatjuk azt is, hogy mindemellett a családok költségvetése is. Nagyon sok fontos feladat van, de ezen feladatok közül is most a legfontosabb Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, valamint az ország energiaellátásának biztosítása és emellett a rezsicsökkentés védelme. Az elhúzódó háborús helyzetben is megvédjük az ország biztonságát, megvédjük a rezsicsökkentést, megvédjük a munkahelyeket, a nyugdíjakat és a családokat, az elhúzódó háború és a brüsszeli energiaszankciók miatt kialakuló gazdasági válságban sem adjuk fel a családok támogatását. Ezt tükrözi, tisztelt képviselőtársaim, a 2023-as költségvetés tervezete is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország költi a legtöbbet a családok támogatására az Európai Unión belül, és ez így marad a jövő évi költségvetés számai tükrében is. Erre büszkék lehetünk mindannyian. A következő évben is megmarad a 13. havi nyugdíj, és az infláció mértékének megfelelően tovább emelkednek a nyugdíjak. Mindezek mellett a költségvetés a mostani rendkívüli időkben is kiemelten kezeli a magyar családok, a gyermekvállalás és a gyermeknevelés támogatását. A családi adórendszer adókedvezményei, a legalább négy gyermeket nevelő nők személyi jövedelemadó-mentessége, a 13. havi nyugdíj visszaépítése, a 25 év alattiak személyijövedelemadó-mentessége továbbra is hozzájárulnak a családok vásárlóerejének fenntartásához.

A családpolitikai kiadások, adókedvezmény együttes összege az idei évhez képest is közel 450 milliárd forinttal növekszik, 3225 milliárd forintra. A családokat érintő adó- és járulékkedvezmény összege az első házások kedvezményével együtt jövőre várhatóan meghaladja a 370 milliárd forintot. Jövőre 155 milliárd forintot fordítunk a 25 év alattiak szja-mentességének biztosítására. A családi adórendszer bevezetése óta, vagyis 2011-től kezdődően a jövő év végéig számítva összesen mintegy 3620 milliárd forint marad a magyar családoknál, vagyis ennyit nem kellett befizetniük az állami költségvetés felé.

A költségvetés jövőre több mint 490 milliárd forintot biztosít az otthonteremtési program folytatására. 2010-hez képest a kormány közel három és félszeresére növelte a lakástámogatásokra fordított összeget.

Jövőre tovább nő a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás mértéke is, 2023-ban már közel 100 milliárd forint áll rendelkezésre erre a célra. Ez mintegy 67 milliárd forinttal több, mint 2010-ben.

A tankönyvellátás ingyenessége teljes körűvé vált már a 2020-21-es tanévtől, ezt is folytatjuk. Erre a célra több mint 13 milliárd forintot fordítunk jövőre is.

2023-ban összesen 3225 milliárd forintot, az 5 százalékos kedvezményes lakásárával együtt mintegy 3665 milliárd forintot fordítunk a gyermekes családokra. 2010-hez képest ez is három és félszer több, mint amennyi a balliberális kormányok idején volt.

A családbarát pénzbeli ellátásokon és adókedvezményeken belül a munkához kötött juttatások aránya már elérte a 73 százalékot, vagyis 2010-hez képest megfordult ez az arány, akkor még az alanyi jogú ellátások részaránya volt ehhez hasonló, 76 százalék.

2022-höz képest a családokat segítő szolgáltatások, például az óvoda, a bölcsőde, gyermekétkeztetés, táboroztatás, védőnői szolgálat kiadása 566 milliárd forintra, azaz 15 százalékkal nő jövőre, ebből csak a bölcsődéé közel 40 százalékkal.

Lakástámogatásokra, CSOK, otthonfelújítási támogatás, adó-visszatérítési támogatás, jelzáloghitelcsökkentési támogatás, lakástakarék-pénztárak, kedvezményes kölcsönök kamattámogatása 495 milliárd forintot, az idei összegnél 28 százalékkal többet fordítunk. Felhívom tisztelt képviselőtársaim figyelmét erre a szóra, hogy „többet”. Vagyis nem elveszünk, még a jelen gazdasági helyzetben sem, amikor egy gazdasági világválság bontakozik ki a szemünk előtt, mi ebben is tartjuk magunkat ahhoz az ígértünkhöz, hogy az embereket, a családokat minden területen továbbra is segítjük.

Ma szó esett már a „Nők 40” kedvezményes nyugdíjról is, hogy ezt minden évben valahogyan a balliberális erők vagy erőtlenség, nem tudom, most éppen hogyan fogalmazzak, elhinti, hogy ezt az Orbán-kormány mindig meg akarja szüntetni. Na most, ezt mi hoztuk létre, nem szüntettük meg eddig sem, és a jövő évi költségvetésben is láthatják ennek a fedezetét. Ez is 12 százalékkal emelkedik a költségvetés tervezetében.

A családbarát adó- és járulékkedvezmények, például a családi kedvezmény, az első házások kedvezménye, a 25 év alattiak és a négy- vagy többgyermekes anyák adómentessége összege is nő jövőre mintegy 6 százalékkal. A bölcsőde, a minibölcsőde támogatása keretében 2023-tól még tovább emelkedik a bértámogatás fajlagos összege.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családpolitika a családot a nemzeti közösség alapértékének tekintő, közösségi állami politika. Olyan összefüggérendszerre van szükség, amely sokoldalúan védi és szolgálja a társadalom alapegységét, a családot. A családokat támogató rendszerek és politikák legfontosabb célkitűzése, hogy az emberek szabadon, kényszerektől mentesen hozhassanak döntéseket családjuk megalapítása és a vállalt gyermekek dolgában; nagyon fontos, hogy a személyi, családi intimitás sérülése nélkül érezhessék a közösség, az állam, a társadalom támogató figyelmét a családok. Ezekért a célokért dolgozunk mi 2010 óta, folyamatosan bővítve a családtámogatások körét. Ez a családpolitika stabil alapot biztosított ahhoz, hogy a koronavírus-világjárvány okozta gazdasági visszaesésből Magyarország megerősödve kerülhessen ki.

Fontosnak tartjuk, hogy az elhúzódó háború miatt kibontakozó gazdasági világválság idején is ott álljunk a családok mögött, ezért most is kitartunk a gyermekvállalás ösztönzése, a gyermeket nevelő családok

támogatása és életminőségük javítása mellett. Továbbra is segítjük a saját otthon megteremtését és felújítását, elismerjük a családok többlet-erőfeszítéseit, és számos intézkedéssel ösztönözzük a kistelepülések komplex fejlesztését is. A családbarát Magyarország építésének központi eleme a családvédelmi akcióterv, amire a 2023. évi költségvetésben is biztosított a fedezet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam elmondottakból is jól látszik, hogy a kormány olyan törvénytervezetet készített és terjesztett elénk, amely megvédi az eddigi eredményeket, amely gondoskodik a magyar családok biztonságáról, és amely képes növekedési pályán tartani a gazdaságot még ebben a nagyon nehéz, háborús inflációban is.

(12.50)

A 2023. évi költségvetés-tervezet a családok javát szolgálja, ezért elfogadásra javaslom a tisztelt Háznak. Köszönöm a figyelmüket, és egyben engedjék meg, hogy én magam is köszönetem fejezzem ki a kormánynak, illetve a szaktárcának, államtitkár úrnak, munkatársainak, miniszter úrnak, hiszen ebben a helyzetben olyan költségvetési tervezetet készíteni, amely az eddigi értékekre és arra a családpolitikára alapul, hogy ezeket meg tudjuk tartani, nem volt kis feladat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Igyekszem röviden, a rendelkezésemre álló egy percben.

Láthattuk a baloldaltól, hogy ők mit javasolnak a jövő esztendőre a magyaroknak: az extraprofit-különadót támadják, hiszen azt mondják, hogy ezeknek a cégeknek nem kellene fizetni, közben klímaadót és globális minimumadót vezetnének be, aminek a végén az emberek fizetnének többet.

Ezzel szemben, bármennyire is háborús időszak van, bármennyire is háborús infláció van Európa szinte minden országában, mi igyekszünk többet és többet adni a legfontosabb jóléti ágazatoknak: így egészségügyi célokra 2670 milliárd forintot, ami 1470-nél több, mint amennyivel mi a kormányzásunkat elkezdtük; oktatási kiadásokra 2378 milliárdot, ami 933 milliárddal több, mint amivel a kormányzásunkat elkezdtük; szociális és jóléti kiadásokra 325 milliárd helyett 964 milliárdot, amely közel háromszorosa az eredeti összegnek; rendvédelemre pedig 965 milliárd forintot, ami közelíti az 1000 milliárd forintot, amit rendvédelemre tudunk fordítani, azért, hogy a magyar emberek közbiztonságban és létbiztonságban legyenek a következő esztendőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem is tudom, hogy hol kezdjem. Elhangzott egy korábbi felszólalásban még a mai napon, hogy az ellenzék neomarxista, amin én rendkívüli módon elmosolyodtam, mert hát persze, hogy neomarxistának nevez egy kormánypárti képviselő mindannyiunkat, mert abból a neoliberais pozícióból, ahonnan egyébként ez a költségvetés meg lett tervezve, akár lehet is ezt gondolni.

Gondoljunk csak bele, mert nem bántani akarom a kormányt, de 7100 milliárd forintnyi áfabevétellel tervez a kormány, emellett jövedelmi adókból 4000 milliárdot, jövedéki adókból emlékeim szerint 1500 milliárdot, míg a cégek nyereségadója nem éri el a 800 milliárd forintot. Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, hogy a költségvetésben a Magyarországon nyereséget termelő cégek gyakorlatilag nem vesznek részt. Ez nekem, bevallom őszintén, nem túl nagy meglepetés, mert ha megnézzük Magyarország ötven legnagyobb cégét, az ő társaságnyereségadó-fizetésük aránya átlagosan olyan 3,5 százalék körül áll meg, még ehhez a 9 százalékos adómértékhez képest is.

Ha megnézzük azokat a multinacionális cégeket, mint például az Audi, a MOL vagy a Richter, akkor azt látjuk, hogy az ő társaságnyereségadó-befizetésük egyenlege kevesebb, mint 1 százalék. Van olyan nagy cégünk, amelynek nagyobb az adózás utáni nyeresége, mint az adózás előtti nyeresége, értelemszerűen az állami vissza nem térítendő támogatások miatt.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy alapvetően ezzel a szemlélettel kellene leszámolni, mert azt gondolom, hogy ők nem a két szép szemünkért végzik a gazdasági tevékenységüket, ők ezt nem szerelemből csinálják - nyereségért csinálják. És igen, tisztelt hölgyeim és uraim, a helyzet az, hogy annyira kedvező ez az adómérték, amihez képest például az a 15 százalékos minimumadó, amit önök most rendkívüli módon támadnak, tényleg egy olyan minimális hozzájárulási mennyiség, ami, azt gondolom, hogy minimum kötelező lenne. *(Rétvári Bence: Adóemelést akar!)*

Szóba került államtitkár úr részéről, hogy támadjuk az extraprofitadót. Nem támadjuk - nem értjük. *(Rétvári Bence: Nem tudom, melyik rosszabb.)* Tisztelt Államtitkár Urak! Mondják meg nekem, hogy mi az az extraprofit, mihez képest extraprofit! Tehát melyik ágazat milyen profitrátájából indultunk ki? Mekkora az átlagos profitráta? És akkor az extraprofitot az átlagos profitráta fölött számoljuk? Én azt gondolom, hogy erre érdemes választ adni, mert például, ha megnézzük a bányák átlagos profitrátáját, azt lehet látni, hogy forgalomarányosan ez olyan 2 százalék körül van. Én tudok Magyarországon olyan bányát, és

biztos vagyok benne, hogy önök mindannyian egyesével külön-külön is tudják, ahol ugyanez a nyereséghányad nem 2 százalékos, hanem 4-5 százalékos, tehát a duplája. De önök nem ezt nevezik extraprofitnak.

Azt is szeretném kérdezni, hogy hogyan értelmezhető az extraprofit egy olyan ágazat esetében, ahol jellemzően az elmúlt két évben a Covid miatt veszteséget halmoztak föl cégek.

Félre ne értsen engem senki, nem a cégek adózását féltöm. Pont arról beszélek, hogy egy tisztességes mértékű nyereségadót kell beszédni, olyan adójogszabályokat kell hozni, hogy ne lehessen kikerülni egyébként az adófizetési kötelezettséget, hogy az ne fordulhasson elő, hogy a sarki fűszeres befizeti a 9 százalékos nyereségadót a nyeresége után, míg mondjuk, egy MOL 400 milliárdos profitnagyságrendben pedig nem fizet egyetlenegy fillért sem. Erről beszélünk, tisztelt államtitkár úr!

Azt gondolom, hogy arról is beszélünk kell, hogy milyen vízió van e mögött a 2023. évi költségvetés mögött, mert ha megnézzük, akkor lehet látni, hogy tovább nehezítik az önkormányzatok dolgát. Meggyőződésem, hogy teljesen tudatos és szándékos az az irány, ami tovább növeli az önkormányzatok terhelését. Itt gondolok egyrészt a szolidaritási hozzájárulás egészen rendkívüli mértékű megemelésére, itt 67 százalékról beszélünk, ami jellemzően egyébként azokat a nagyvárosokat érinti kellemtlenül, ahol önök gyengébb választási eredményt értek el. *(Bányai Gábor közbeszól.)* De, ez a helyzet, képviselőtársam!

Az a helyzet, hogy ezt nemcsak ellenzéki polgármesterek mondják, ezt kormánypárti polgármesterek is nehezményezik. Tehát nem kell messzire utazni, Székesfehérváron a városházán biztos önnel fideszes képviselőként szóba fog állni a polgármester úr, és el fogja mondani, hogy igenis az, hogy az önkormányzatok kikerültek a rezsicsökkentésből, az, hogy a szolidaritási hozzájárulás ilyen mértékben növekszik, nehéz helyzetbe hozza. Én nem állítom, hogy csődközeli helyzetbe kerülnek az önkormányzatok. Azt állítom, hogy emiatt fejlesztések forrásait veszik el, úgy, hogy egyébként teljesen alulfinanszírozzák a feladatfinanszírozásnak csúfolt önkormányzati finanszírozási rendszert.

Tisztelt Ház! A helyzet az, hogy lehetett volna egy sokkal igazságosabb, egy fenntarthatóbb költségvetést létrehozni, értelemszerűen úgy, hogy ott nem a kormányzathoz közel álló, hanem a valóban fontos és alkotó-teremtő tevékenységeket finanszírozza a költségvetés.

És akkor nem beszéltem a legfontosabbról, amiről nagyon sokan beszéltek már előttem, az oktatással kapcsolatos fizetésekről, az egészségügyi dolgozók fizetéséről. Én mindent elhiszek, hogy ennyit emeltek, meg annyit emeltek. De a helyzet az, hogy egy dolog érdekes: meg lehet-e élni ezekből a fizetésekből tisztességesen, hogy igazságos-e az, hogy egy pályakezdő tanár feleannyit keres, mint egy áruföltöltő az Aldiban, hogy igazságos-e az, hogy hó végén számolgatnia

kell egy ápolónőnek, mert az ő fizetése messze nem követi azt a sikerpropagandát, amit önök egyébként megpróbálnak bemutatni az embereknek.

(13.00)

Mai hír, tisztelt államtitkár úr, hogy a bruttó átlagos jövedelem 507 ezer forint. Szeretném nagy tisztelettel megkérdezni: miért nem keres egy kezdő pedagógus, aki a következő generációt majd meg fogja tanítani, az ön gyermekét is, az enyémet is, miért nem keres legalább átlagbért? Nem érdemlik meg? 507 ezer forint, az nagyjából olyan 300-330 ezer forintos nettó fizetést jelent. Ez ennyire... ennyire... ennyire nem számít?!

És egyébként, ha már az igazságosságnál tartunk, azt gondolom, hogy érdemes arról beszélnünk, arról az LMP-s javaslatról, miszerint inflációkövetővé kéne tenni a közalkalmazottak bérét. Akkor nem fordulhatna elő az a szegény, ami, ugye, most a VIII. kerületben előfordult, hogy - isten bocsássa meg! - az istennek nem találnak járőr rendőrt, egyszerűen nincsenek járőrök. Sétáljunk egyet bármelyik ön által megválasztott kerületben vagy településen, nincsenek rendőrrjárőrök. És nem az a probléma, hogy az emberek biztonságérzete csökken ilyenkor, a probléma ott van, hogy az emberek biztonsága csökken, nem csak az érzete. Ma nem tudunk kihez fordulni, akik itt élünk, ebben az országban. Megtörtént néhány héttel ezelőtt az a teljesen szegényteljes esemény, hogy egy turistabusz sofőrje senkinek nem állt meg, és nem tudtunk egy rendőrt hívni; a végén egy alezredes jött ki azért, hogy egyébként egy vitában, ami egy egyszerű közlekedési helyzet volt, eljárjon.

A helyzet az, hogy ma azért tapasztaljuk azt, hogy sokan az utcán törvényen kívülinek érzik magukat, és azt gondolják, hogy megtehetnek bizonyos dolgokat, mert a magyar állam nem védi meg a jogkövető magatartást tanúsító honfitársainkat, és ez ott kezdődik, hogy a fizetéseket tisztességes mértékre kell emelni (*Az elnök csenget.*), és nem százalékok és egyéb statisztikák bővületében kell élni. Köszönöm szépen. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kordás László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

KORDÁS LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, Rétvári miniszterel... - miniszterhelyettes (*Csárdi Antal: Jujuj!*) nem bírja a vitát (*Z. Kárpát Dániel: Eből cikk lesz!*), mert elmenekült ettől. Őrá szeretnék reflektálni, amikor azt mondja, hogy az áfát a baloldali kormányok emelték. Nos, ez egyszerűen nem igaz. A 27 százalékos Európa-bajnok áfát a Fidesz-kormány emelte föl. Ez nem jelent mást, mint azt jelenti, hogy gyakorlatilag elmegy egy dolgozó család

bevásárolni, és egyébként 27 százalékot elvesz a bevásárlókosarából a Fidesz-kormány. Mi azt akarjuk a javaslatainkkal elérni, hogy legalább az alapvető élelmiszerek esetében tegye vissza ezt a 27 százalékot a dolgozó magyar emberek kosarába. Ez az egyik, ami szerintem tévedés Rétvári miniszterhelyettes gondolataiban.

A másik, amit a pedagógusbékekről mondott: rendben lévőnek gondolja azt bármelyik kormánypárti képviselő vagy a kormány, hogy egy egyetemet végzett kezdő pedagógus bruttó bére 203 ezer forint ma, ilyen árak mellett, ezt el tudják önök fogadni? Szerintem ez elfogadhatatlan. Ezért hiányzik 12 ezer pedagógus ebből a szakmából, és ezért nem mennek a fiatalok pedagógusnak, mert egyszerűen 150 nettó forintból (*sic!*) nem tudnak megélni, nem tudnak életet kezdeni, nem tudnak a pályájukon dolgozni. Ugyanez van az egészségügyben is. Az egészségügyben 9 ezer szakápoló, szakdolgozó hiányzik pontosan az egyik legfontosabb ok miatt, az pedig a bér.

Tehát azt tudom mondani, hogy ahol a kormány a munkáltató, ott keresnek a magyar emberek a legkevesebbet. Na, ez elfogadhatatlan, és ezért nem hiszem azt, hogy ez a költségvetés elfogadható, mert ez a költségvetés gyakorlatilag nem szolgálja a magyar népet, hanem önök szolgálják ki, szolgáltatják ki a magyar embereket az ínségnek, a nélkülözésnek és a multinacionális cégeknek. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, két percre.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sokszor hallottuk, hogy mennyire megalapozott ez a költségvetés és hogy a családokkal mennyit foglalkozik. Szeretném azért felhívni az államtitkár úr és képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a régió adóviszonyait vizsgálva van egy kiugró helyzet, ahol Magyarországon adóztatják a polgárt a legbrutálisabban, ez pedig a körülbelül a minimálbér szintjén kereső gyermektelen magyar honfitársunk, ahol, ugye, 41 százalékos adóékkal holtversenyben mással, de egy kiugróan rossz adatot produkálunk. Érdekel bennünket a kormány terve ezt illetően, hiszen én magam minden fronton támogatnám a gyermekvállalást, de van egy olyan réteg, amelyet szénné adóztatnak, és gyermekvállalás előtt állhat, tehát az, hogy gyermektelen, adott esetben nem jelenti azt, hogy ez tudatos gyermektelenség, lehet, hogy éppen egy gyermekvállalási tervvel rendelkező, de minimálbért vagy akörül kereső magyar fiatal taglalunk a vizsgálatunk tárgyaként, és elképzelhető, hogy némi segítséggel egy kicsit könnyebb élethelyzetbe kerülve adott esetben a gyermekvállalás itt is bekövetkezne. Nagyon fontos tehát, hogy van-e erre a társadalmi csoportra vonatkozó programja a kormánynak.

De ha már fenntarthatóságot említettünk, van egy téma, amit kényszerűen kerül a kormány, még hozzá nemcsak egész nap, de az egész költségvetési vitában, ez pedig az államadósság és annak menedzsmentje kérdésköre. Államtitkár úr, 2010-ben nagyságrendileg, ugye, 21 200 milliárd forint volt a nominális államadósság-tömeg, ez a 21 000 most év végére akár 46 000 milliárdig mehet fel, tehát 2010-hez képest sikerült nominálértéken több mint megduplázni az államadósságot. GDP-arányosan persze vizsgálódhatunk, hogy éppen mikor sikerül 70 és 80 százalék között kedvező mozgásokat elérni, de, államtitkár úr, hát tízévente ciklikusan jönnek az újabb és újabb válságok.

Tehát nem látjuk, hogy az államadósság-menedzsment terén milyen tervei vannak a kormánynak. Kérem, hogy a következő reakciókörben, ezt fejtsse ki bővebben. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés, Képviselőtársaim, Államtitkár Úr! A 2023. évi költségvetés vitájában egymásnak feszülő és egymást kioltó vélemények tucatjait hallgathatták meg a bent ülő képviselők, a médiumok előtt ülő választópolgárok. Mintha a süketek párbeszédét hallgatták volna, s hallgattuk mi is, önök is, akik oldaltól függően tagadják mindazt, amit látnak vagy látunk, ugye, ami fehér, az fekete, és önök szerint általában mégis ami fehér, az fekete. Mi persze pozíciónkból adódóan védjük a saját munkánkat, annak becsületét, de önök egy második valóságot hoztak létre itt a parlamenti vitákban, amiről mindenki számára világos, legalábbis nekünk világos, hogy nagyrészt nem igaz. És az viszont tény, hogy ezt nagyon sokan hallgatják, nagyon sokan nézik, és az ország egyik fele így, a másik fele úgy látja, hogy kinek van éppen igaza - de hát részben erről szól a demokrácia.

A mostani, háború terhelte időszakban is úgy, ahogy a járvány idején tettük is, és csak és kizárólag azt tettük, hogy Magyarországot és a magyar emberek érdekeit szolgáló gazdaságpolitikát és arra épülő központi költségvetéseket érvényesítettünk és készítettünk. Ezekkel az elvekkel a 2010 óta kormányzó parlamenti többség nem szakít, függetlenül attól - bár nem tetszik, tudom -, hogy 2008 óta nem látott gazdasági válság van kialakulóban, mely óta nem voltak ilyen nehezek az idők, ez a 12 év, és bizonytalanok az előre látható kilátásaink, amiket meg sem lehet persze tervezni.

A 2023. évi költségvetésünk fő mottója, hogy mind a rezsicsökkentést, tehát a kiadásaink szinten tartását és a honvédelem költségvetését a jövő évi

költségvetés fontos, legfontosabb szempontjai közé helyeztük, és forrásokkal támogatjuk. Ezek most a legfontosabb gazdasági irányaink. Önök, az ellenzék persze meg kellett hogy fújják a harci kürtöket, és támadásba lendültek, amivel nincs különösebb probléma. Hallottam itt brutális megszorító csomagról, rekordinflációról, a magyar emberekre áthárított különadókról, hogy pénzt veszünk el a családoktól, sorra-sorra.

De szétnéztek-e önök a világban, látják-e, hogy mi van a világban? Emlékeznek-e, hogy mi volt 2010 előtt, mit műveltek a baloldali pártok, mi történt azóta, hogy mindazt elfelejtették? És miután az egyik legkomolyabb szakértőjük, Dávid Ferenc is itt ül, majd hozzá lesz egy tiszteletteljes kérdésem *(Vajda Zoltán dr. Dávid Ferencnek: Feri, figyelj!)*, hogy ő most már hogy látja, amit másképp látott korábban.

(13.10)

A háború okozta infláció egész Európát sújtja, de látjuk, hogy az egész világot is terheli. Ha mi az önök politikáját követnénk vagy követtük volna, akkor mire számíthatnánk? Extramagas jövedelmet terhelő adókra, a legmagasabb vállalkozásokat terhelő adókra, négyszeres rezsíarra, egymillióval több munkanélküli, hisz erre voltak képesek a mindenkori kormányzásuk idején. Ha önök válságot kezeltek, az még nagyobb válságot generált. A magyar emberek áprilisban úgy döntöttek, hogy köszönik, továbbra sem kérnek ebből. Ha nem lenne rezsicsökkentés, nem lenne kamatstop, nem lenne benzinárstop, nem lenne élelmiszerárstop, úgy tényleg brutális infláció lenne, úgy, ahogy az Unió egyre több országában. Önök folyamatosan támadják az intézkedéseinket, de kérdezem: önök most rá akarnak szabadítani a magyar emberekre piaci áron az üzemanyagok árát, az energia árát? Akkor tényleg brutális infláció várna minden magyarra, és minden család megszenvedné ennek az árát. Mi ezt nem szeretnénk.

Önök regélnék az áfa elengedéséről, miközben egy alapvető élelmiszer áfacsökkentését sem fogadták el az elmúlt években. Önök azt állítják, hogy átterheljük a különadókat a magyar emberekre, miközben olyan cégek oldalára álltak, mint a Ryanair, amelyek az extraprofitjukat védve árat emelnek, amit mi nem engedünk. *(Csárdi Antal: Mihez képest extraprofit?)* Meghallgattam én is, drága képviselőtársam! Miért védik önök a nagy multi cégek extraprofitját? Mi az önök érdeke ebben?

A nemzeti kormány már bizonyított, és az önök állításait megcáfolja a valóság. Olyan költségvetése lesz az országnak 2023-ra, amely meg fogja védeni az országot és a magyar polgárokat. Az elmúlt években már bizonyítottuk, hogy az ország képes globális gazdasági válságok közepette is erősödni és sikeresebbé válni, és nem a kicsik pártján akarunk lenni, hanem erősödni akarunk. Kérem, hogy önök is ezt támogassák, a sikeres Magyarországot építsük közösen! Mi

nem az emberek sarcolásával, adóemelésekkel, a családokra szabadított világgiazi árakkal reagálunk a válságra, amint az történt 2002 és 2010 között, hanem a gazdaság, a családok, a magyar emberek erősítésével és megsegítésével.

2021-ben a járvány utáni újraindításnak köszönhetően 7,1 százalékos növekedést értünk el. Idén az első negyedéves adatok alapján ez már 8,2 százalékos volt. Tudom, kevés, de hát volt itt, amikor 9 százalékkal zuhant minden éveken keresztül az önök kormányzása idején. A munkavállalók száma rekordot döntött, 4,5 millió ember dolgozik. A 2023-as költségvetés forrásait azokra a célokra fordítottuk-fordítjuk, amelyek a magyar embereknek a legfontosabbak, vagyis a családok támogatására és nem a sarcolására, a nyugdíjak védelmére, azok szinten tartására, növekedésére, a rezsicsökkentés eredményeinek megőrzésére, az ország biztonságának megerősítésére, a munkahelyek megővésére és újjak létrejöttének a támogatására, továbbá arra, hogy biztonságos növekedési pályán tartsuk a gazdaságot.

A jövő évi költségvetésjavaslatban számolunk a bevezetett szankciók hatásaival, a háború okozta energiaválság következményeivel, a háború okozta inflációval és az Európában kibontakozó gazdasági válsággal. Ezért meg akarjuk őrizni az ország stabilitását. Javítjuk az egyensúlyi mutatókat. Fegyelmezett költségvetési politika mellett tovább csökkentjük az államadósságot. Magyarország képes volt a tavalyi év során előtörleszteni 2000 milliárd forintnyi forintkötvényt, 430 millió dollárnyi devizakötvényt, és idén is folytattuk. A járvány miatt megemelkedett államadósságot csökkenő pályára állítottuk, a bruttó hazai termékhez viszonyított arányát 76,8 százalékra javítottuk.

És higgyék el, önöknek is jó lesz az, hogy meg fogjuk védeni az eredményeinket. Tartalékot képzünk, segítünk ebben a családoknak és a vállalkozásoknak is. A cégeknek pedig abban is, hogy folytassák a megkezdett beruházásaikat. A törvényjavaslatban a kormány 4,1 százalékos gazdasági növekedéssel és 3,5 százalékos GDP-arányos hiánycéllal, a bruttó hazai termék 73,8 százalékára csökkenő államadóssággal, 5,2 százalékos inflációval számolt. *(Folyamatos zaj.)*

A jövő évi költségvetés szerkezetében a korábbi állapotokat két új váltja fel, a Rezsivédelmi Alap, amelyben 670 milliárd forintnyi plusz, és a Honvédelmi Alap, amelyben 842 milliárd forintnyi plusz áll majd rendelkezésre. A Rezsivédelmi Alappal biztosítani fogjuk, hogy ne a magyar emberek fizessék meg a háború és a brüsszeli szankciós politika árát. A Honvédelmi Alappal pedig megteremtjük Magyarország békéjét, illetve szeretnénk a biztonságát is megőrizni.

Pár szóval reagálni szeretnék egy-két elhangzott hozzászólásra. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Elnézést! Parancsoljon, képviselő úr, csak megkértem a kollégákat, hogy esetleg ne itt vitasák meg, hanem máshol. Köszönöm a megértésüket.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Kordás képviselő úr beszélt a multinacionális cégek támogatásáról, arról, hogy fideszes vállalkozók, oligarchák szerzik az uniós támogatásokat. Én most gyorsan legyűjtetem a következőket. A „Széchenyi 2020”-ban, csak a GINOP-ban - ez a gazdaságfejlesztési innovációs operatív program - 30 024 állítólag Fidesz-közeli vállalkozó van, önök szerint. A GINOP Pluszban már 4960 nyertes van, a VP-ben pedig - ez a vidékfejlesztési program - 271 802 termelő nyert el támogatást. Ha Magyarországon ennyi Fidesz-közeli vállalkozó van, akkor megnyugodhatunk, mert a választásokon valószínűleg nem sok gondunk lesz. De nincs ennyi Fidesz-tag, a Fidesz-tagok száma tudtommal huszon-párezer, tehát nem vagyunk ennyien. Valami tehát nem stimmel a számokkal. És kifizettünk úgy több ezer milliárd forint támogatást, hogy Brüsszel még nem tudta nekünk visszafolyósítani az elfogadott és a beruházásokat elszámoló vállalkozások támogatásait, amit részben az államadósság terhére és az adóbevételek egy részével próbálunk fedezni.

És önök mit akartak korábban? Hát, a segélyek országa voltunk, itt mindenki segélyből élt. Egyszer értsék már meg mindenkorra-valahára a baloldaliak, önök - kivéve a Mi Hazánkat... *(Vajda Zoltán: Nem vagyunk mind baloldaliak!)* Tudják, hogy nem baloldaliak, talán megismerték már egymást. Nos, mindannyian tudjuk, hogy a magyar kormány a munkához viszonyítja a támogatási intézkedéseit, az adókedvezményeket, hogy ne segélyre építsük se a gyermekvállalást, se az életet. Ezért mi a munka pártján fogunk maradni, hisz ezt igazolják az eredmények.

Itt sorra-sorra felsorolták, hogy mennyi mindent..., és ezt mindig elmondják, és nem mondhatom, hogy örömmel hallgatom, de mindig jönnek a fideszes oligarchákkal. Ez az önök oppozíciójából fakad. De azt látniuk kell, hogy ezek a vállalkozások, de a többi nem fideszes vállalkozás is, ezek dobják össze az ön által említett adóbevételeket. Amit Csárdi Antal felsorolt - aki azt mondta, hogy siet, és gyorsan mondjam el -, hogy a 4,5 millió munkavállalóból közel 4 milliót a vállalkozók foglalkoztatnak. 800 ezer körüli az állami alkalmazott.

Hát, a vállalkozásokból, ami leckét rendesen felmondott az államtitkár úrnak, ezt senki nem mondta, mert a munkabérből, aminek a bruttó pluszközterheit kifizeti a vállalkozás, abból lesz áfabevétel, abból lesz sja - ezt tudja ön is -, abból lesz tb-járulék. Magyarán az a nyolcszáz-pármillió, amit ön kevesell a társaságiadó-bevételekből, annak a fölötte lévő részét is ezek a vállalkozók dobják össze. Ez így van! Másképp hogy lesz nekem munkabérem, önnek hogy lesz munkabére? *(Csárdi Antal közbeszólására:)* Bocsánat, majd két percben meghallgatom. Gondolják el, hogy ebbe a pozícióba belekerülünk, hogy a vállalkozások ellen harcolunk, hogy a vállalkozások adója alacsony. Hát, ők dobják össze a tizenezermilliárdokat egy évben a költségvetésben! Még a multik is! S mindig azzal jönnek,

hogy a multi cégeket támogatjuk. Egyszer már kiszámoltuk államtitkár úrral, hogy 500-600 milliárd forintnyi kiegészítő beruházást kaptak a nagyberuházásokhoz az autógyártók, az akkumulátorgyártók. Ezzel szemben 10 000 milliárdnál tartunk az elmúlt 12 évben a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások támogatásával. Hát, ezt is mondják már el a tisztelt választóiknak! Igen, kapnak a multik. Idejönnek, hoznak csúcstechnológiát, más gondolkodást, pozitívabb gondolkodást, modernizálást - soroljam még? -, új technológiákat, s akkor azt mondják, hogy ez rossz, ne támogassuk őket. De hát ki a franc fog itt Magyarországon másképp ekkora beruházásokat végrehajtani, ha nem ők? Kapnak egy kis - idézőjelben - mézesmadzagot, kapnak adókedvezményt, de ők dobják össze azokat a bevételeket, amiből lesz a fizetése önnek is, nekünk is, másoknak is.

S akkor itt jönnek azok a kérdések, hogy azt mondják, ki van véreztetve a magyar önkormányzati rendszer. Tény, hogy nem dőzsölhetnek. De tudják-e, hogy Szeged városának mennyi tartaléka van? 21 milliárd forint. Szeged nem egy kimondottan jobboldali város. A közösség egy remek, gyönyörű város, sokat köszönhetünk nekik mi is Dél-Magyarországon, de higgyék el, hogy tud egy város jól gazdálkodni. Kivétel Budapest. Budapesten rosszul választottak, ebben igaza volt Nagy Endre képviselő úrnak. Gyenge polgármester, főpolgármester, gyenge város, gyenge adóbevételek, gyenge minden, minden, minden. Ezzel szemben meg Szeged suhan. *(Vajda Zoltán: Gyenge forint, gyenge kormány! - Az elnök csenget.)* Jaj, hát persze, ez is egy jól hangzó mondat. S ezek után azt mondják, hogy a vállalkozások, akiket visszahozok a beszédemben, az összes bevételt, amit Csárdi képviselő úr felsorolt, 90 százalékban ők dobják össze. Szerintem inkább segítsük a munkájukat!

(13.20)

Budapestet meg nem büntetjük, ez szamárság volt - bocsánat, Tóth Endre képviselő úr mondta ezt.

Zárásképpen, hogy mi várható, mert próbáljunk arról is beszélni. Ebben a megszorításokkal terhelt világban, ebben a brutális költségvetésben futni fogja minálunk, Dél-Magyarországon arra is, hogy elindul jövő év végén a várva várt M9-es autópálya építése. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy végre rácsatlakozik az ország déli része is az autópálya-hálózatra úgy, hogy közben megszorítás van, úgy, hogy közben brutális minden, a kormány rosszul működik, ahogy mondják. Emellett nekünk nagy dolog, és azért mondom, hogy örüljenek velünk együtt, mert kimaradtunk minden ilyenfajta lehetőségből. Kiskunhalason az ország egyik legjobb gyógyvizére egy elképesztő jó minőségű, nagy volumenű beruházással indulni fog egy gyógyfürdő építése, ami szerintem szintén fontos lehet önöknek is, mert gyógyítani önöket is kell majd.

Végre-valahára elkészültek a homokhátság északi részének a kiviteli tervei a vízpótlási programok indítására; a homokhátságon, ez Bács-Kiskun, Pest megye, Csongrád-Csanád és Jász-Nagykun-Szolnok megye vízellátási, illetve vízvisszapótlási programja. A jövő évben elkészül az egész megyére a kiviteli terv. Mi az, hogy ez egy megszorító költségvetés, ha ebből finanszírozzuk milliárdokkal, hogy a szakemberek terveket készítsenek?!

Épülnek logisztikai központok mifelénk, ott, ahol a madár se jár, ahol gyakorlatilag naponta szembesülünk azzal, hogy még mindig átjárható valamilyen szinten a magyar határ. Épül nálunk több vasútvonal Dél-Magyarországon, válságos időkben. De megyünk előre, tehát nem arra készülünk, hogy lefeküdjünk, és várjuk, hogy valaki ledöfjön bennünket, mint egy malacot, hanem megyünk tovább. S az utaink persze tovább épülnek, amit én magam is persze mindig keveslek, de ebben az országban szinte minden 10 kilométerből 9 kilométer használhatatlan volt 2010 előtt, ma már csak a fele.

Egy dolgot szeretnék még itt elmondani: van ez az európai újjáépítési alap, az RRF. De a többi uniós alap is, aminek a partnerségi szerződését nem tudjuk aláírni, mert az önök európai képviselői állandóan feljelentik az országot. Én egyszerűen nem értem, hogy miért engedjük azokat a tízmilliárd eurókat el az országtól, azért, mert a kormány önöknek nem tetszik. Kitalálnak mindenféle álproblémát, meg amit mi fontosnak tartunk, és persze alkotmányos védelem alá is helyeztünk - például a gyermekvédelmi törvénnyel -, ezzel vegzálnak egy egész országot, hogy önöknek legyen igaza, hogy nem kapunk forrásokat.

Hát, önöknek miért jó, ha baj van? Ezt magyarázzák meg! Tudom, hogy nem szeretnek bennünket, döbbenetesen veszem észre, hogy ez mennyire durva, mióta visszajöttem a kórházból annak idején. Nem lenne forráshiány, ha megkapnánk azokat a forrásokat. *(Varju László közbeszól.)* Jól mondja Varju képviselő úr, engedni kell. Azt kell mondani a Klára asszonynak, hogy engedjék ennek az Uniónak, hogy fizesse ki. Mindenünk megvan hozzá. *(Varju László: A bénaság ellen tiltakozunk! Hogy nem tudjátok elintézni! Bénáztok!)* Nem, nem, bocsánat! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Kedves Varju képviselő úr, nézze, hogy mik azok a feljelentések...

ELNÖK: Elég idő van még mindenkinek. Gombnyomással tudunk reagálni. *(Varju László: Bocsánat!)* Köszönöm.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Szó szerint azokat olvassuk vissza, amit a magyar ellenzék oda elküld Brüsszelbe. Úgyhogy lehetne sorolni, hogy annak ellenére, hogy visszafogottabb a költségvetés fejlesztési oldalról, rengeteg mindent takar a magyar családok számára, és meggyőződésem, hogy a következő évet, ha összefogunk, ha nem, igenis az ország ki fogja bírni.

Zárásképpen, ennek a 2023. évi költségvetésnek, ami tényleg egy háború árnyékában készült, a víziója nem más egyébként, ha majd elfogadjuk, hogy a béke reményében fogjuk elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedüs Éva *(sic!)* képviselő asszonynak DK-képviselőcsoport.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tehát Hegedüs Andrea, és köszönöm a szót. Hamarosan egy pénztárca többet fog érni, mint a benne lévő pénzünk, ugyanis az infláció gyalogkakukksebességre kapcsolt. Kapkodjuk a fejünket az élelmiszerüzletekben, a piacon, a patikában, a hentespultnál. Minden megfizethetetlen szintre emelkedik. A Fidesznek köszönhetően nem látjuk a végét a drágulásnak.

Bizonytalanság, aggodás, kilátástalanság, tehetetlenség és reményvesztettség: ez a hangulat uralja a vidék Magyarországot. Hiába szuggerálják a cenzúrált médiájukon keresztül az inflációt, amikor más a valóság. Még hogy élelmiszerárstop? Inkább élelmiszerár-sokk van.

Vidéken a bevásárlás már nem az önfelelt, termékek közötti válogatásról szól. A „mi szem-szájnak ingere” helyett már csak a „mindent a szemnek, semmit a kéznek” változat maradt. A rendszeresen vásárolt termékek közül kényszerűségből sok már kikopik a kosarakból. A hús, gyümölcs, zöldség elérhetetlen luxuscikk lett. Az akciós újságok böngészése lett a mindennapi olvasmány a családokban.

A Demokratikus Koalíció előrelátó volt már a választások előtt, időben jelezte, hogy ha Orbán Viktor marad, akkor brutális megszorítások jönnek. Fideszes magyarizkodás és tagadás ide vagy oda, igazunk lett. A legelesettebbek támogatás nélkül maradtak, a nyugdíjasok csak a jelképes botjukra támaszkodhatnak, az oktatás a Fidesz halmozottan hátrányos helyzetű mostohagyermeké, az egészségügy a gyógyíthatatlan betegek sorsára jutott.

Az orbáni 2023-as költségvetés a megszorítások Orbán-csomagja. Az emberekkel fizettetik ki a pályában elköltött milliárdokat. Megnyerték a választást, de kormányozni bizonyítottan nem tudnak. A „Magyar falu” program, tudják, hogy mit jelent ma? Munkanélküliséget és pénztelenséget, egyik napról a másikra utcára kerülést. Megtanulták a túlélés magastechnikáját az emberek, könyörödományokra kényszerülnek. A munka egyenlő a kizsákmányoló rabszolgamunkával. A vidék fiataljainak többsége szülői, nagyszülői támogatásból él. A tartalékaikat felélték, megtakarítás nincs. A megalázóan kevés munkanélküli-ellátáshoz hozzájutni egy ceremóniával felér. A járandóság átutalása óriási késéssel érkezik meg. Ma a családok megtanulták az Excel-táblát is használni, mert szigorú könyvelést vezetnek a kiadásairól és a bevételeikről, habár a bevételi oldalon már nincs semmi.

Már a középosztálybeli családok is megnézik a boltban az árakat. Míg a mindennapok kényelméhez eddig hozzátartozott, hogy rendeltek készéltelt vagy elmentek vacsorázni, ma már nem engedhetik meg maguknak. Tudják, mennyit keres egy kisvárosi pályakezdő rendőrjárőr, egy tűzoltó, akik a biztonságunkról gondoskodnak? Dehogy! Különben nem tartanánk itt.

A vidék nagy- és kistelepülésein élők nem ezt érdemlik. Az önkormányzatok már kevés, amikor 44 százalékkal drágul az élelmiszer, és megállíthatatlan a pénzromlás. Ez a költségvetés a vidék Magyarországon élő milliók számára semmi jóval nem kecsegtet, hiszen pont a kisebb településeken élő emberek lesznek azok, akik elsőként fogják megérezni a saját bőrükön a megszorítások és a forráselvonások következményeit. Nekik kell továbbra is órákat utazniuk majd, ha megfelelő orvosi ellátáshoz szeretnének jutni. Az ó gyerekeik iskoláiban nem lesz megfelelő képzéssel rendelkező pedagógus. Önök nem költenek eleget a vidéki útfejlesztésekre, a szociális rendszer fejlesztésére.

De nincs tervük a leszakadó régiók felzárkóztatására sem. Semmivel nem foglalkoznak, ami a vidék Magyarországon valójában fontos. Önöknek a vidék nem más, mint a NER-es földesurak játszótere. Egy a céljuk, az önkormányzatrendszerének - bocsánat, vármegyerendszer - kiépítése. Holdacskákat adnak-vesznek, és íratják rá a családtagjaikra, barátaikra, hogy a vagyonyilatkozatukban nulla legyen a megtakarításuk. Jaj, apropó, vagyonyilatkozat! Már az sem lesz látható, ugyanis átírják a vagyonyilatkozati szabályokat is.

Kereszténynek vallják magukat, de önök az igazi nagybetűs átkeresztények mintapéldányai. Gondolom, hosszú órákat töltenek a gyóntatófülkében, mert van mit meggyónniuk. Sok miatyánkot, üdvözlégyet kell elmondani ennyi bűn után, hogy feloldozást nyerjenek. Nem magukon kezdik a bűnbocsánatot, hanem a vidéki ellenzéki vezetésű önkormányzatokon. És a településeket büntetik...

ELNÖK: Képviselő asszony, bízzuk ezt az egyházakra, ha megengedi.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Értem, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm.

HEGEDÜS ANDREA (DK): Rezsivédelem nélkül maradnak az önkormányzatok, ami beláthatatlan többletköltségeket fog okozni, és több település létét fenyegetheti. Az igazságosság elvét nem is ismerik, minden szentnek úgymond maga felé hajlik a keze, csak hogy önök nem szentek, és nem is voltak azok soha.

Egy felelős és törvényes kormány költségvetése megteremtene az önkormányzatok önálló gazdálkodásának feltételeit, megszüntetné az eladósodás újratermelődését. A vidék Magyarországa vissza kell hogy

kapja a kormány által visszatartott közösségi közlekedési támogatásokat, és törvény biztosítja, biztosítsa a stabil jövőbeni működést.

S nem hagyhatom szó nélkül a közoktatást. Elismerték, hogy ellehetetlenítették a pedagógusok munkáját az ország minden területén. Maruzsa Zoltán oktatásért felelős államtitkárt és kollégáit küldjék már be végre az iskolai élet sűrűjébe, hogy lássák mi a valóság!

(13.30)

Ne csak beszéljenek a bérhíányról, a pedagógushíányról, a jövőképhíányról, ne online kérdőíveket tervezgessenek, amelyekből a tanárok a neten tehetlenségükben humort csináltak, hanem tegyenek is végre az oktatásért! Nevetségessé váltak.

Egy falusi vagy kisvárosi iskolában az iskolai kirándulás nem úgy zajlik már, mint régen, egynapos kirándulásokat szerveznek a felső tagozatban az addig többnapos helyett, mert az árajánlat elfogadhatatlan még alku után is. Mi lesz azzal a vidéken élő gyermekkel, akinek magyar szakos tanítja a matematikát évek óta? Földrajz, testnevelés szakos tanár a nem létező kollégáit helyettesíti, és angolt, fizikát tanít. Én őket hívom szellempedagógusoknak. Hogy fog bekerülni egy rangos középiskolába a vidéki értelmes gyermek, ha nem kap minőségi oktatást? A szakszervezet szerint 12 ezer főállású pedagógus hiányzik a közoktatásból. Van tervük, hogy hogyan tovább?

Tanárként nem volt jellemző rám az elégtelen érdemjegy használata. Most viszont, ha a jelképes év végi bizonyítványban a költségvetés egy tantárgy lenne, akkor a diákszleng szerint akkora buktát, egyest, szekundát adnék, hogy nem férne bele az iskolatáskájukba. Az önkormányzat meddig fog így létezni? Habár emiatt egyáltalán nem aggódom, mert ha holnap megszűnne a rendszerük, akkor végre felélelgethetne hazánk az iga alól. De a magyar kiművelt emberfőért, igen, aggódom. Lesz egyáltalán nemzet, ha így haladunk? Mert ha a jelenlegi úton haladunk, és nem hátra, és ennyit szánnak a központi költségvetésben oktatásra, egészségügyre, nyugdíjasokra, szociális területekre, közlekedésre, útfelújításokra, mint most, akkor pár év, és nem lesz elég pedagógus, orvos, nővér, szociális gondozó, tűzoltó, rendőr, sem nemzet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Kíván-e ezzel élni valaki? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A költségvetési törvény vitájának vége felé szeretném a Demokratikus Koalíció frakciója oldaláról összefoglalni néhány mondatban,

néhány percben inkább azt, hogy mi az, amit kaptunk önöktől, és mi az, amit ilyen értelemben tanulságként levonhatunk ez után a hosszú vita után. Sok tapasztalatunk van, ez kétségtelen, de én három lelepleződést mindenképpen szeretnék önöknek megmondani, illetve összefoglalni, és ebben az értelemben tanulságként a magunk számára is elmondani.

Ez a három, hogy ne legyen félreértés: a munkaalapú társadalomra vonatkozó NER-hazugság, amit itt oly sokat hangoztattak; a második a rezsihazugság, amely mögé odaállítanak olyan költségvetési forrást, amellyel a saját bűnüket akarják helyreállítani és kijavítani; harmadik oldalról pedig ezt a költségvetést a maga megszorításaival együtt hívjuk egyszerűen Orbáncsomagnak, és akkor mindjárt egyszerűbb az életünk, nem kell túl sokat magyarázni, hogy igazából miről van szó.

Akkor kezdjük az értelmezést! Lelepleződtek, folytatódik a munkaalapú NER-hazugság. Olcsó bérű, 350 eurós, és munkajogi szempontból teljesen kiszolgáltatott embereket dobnak oda a befektetőknek. Még egyszer mondom, 350 euró, amit önkormányzatok ilyen értelemben a nagyon sokszor hangoztatott, sokszor, sokat emelt minimálbérként biztosítanak az embereknek. Ez az, ami teljességgel elfogadhatatlan.

Önök tíz éven keresztül vezetik az országot, vezették bele abba a csapdába, amely lényegében egy költségalapú versenyben gyakorlatilag elbukott. Azok az országok, környező országok - Északiországtól kezdve sokáig mehetnének -, ahol igenis a tudásalapú gazdaság működésére álltak át, felhasználva ehhez egyébként hasznosan az európai uniós forrásokat, önkormányzatok ezt nem tudták megtenni, és ennek a következménye az, hogy emberek százai menekülnek el Magyarországról. Mert ha van olyan család, akinek a családjában dolgozik valaki Németországban vagy Angliában, és ott megmondják nekik, hogy 350 eurós minimálbérért dolgoznak, ahogyan Magyarországon több mint egymillió ember van így, akkor mindenki szembesülhet azzal, hogy mi a valóságos helyzet.

Ráadásul ebben a folyamatban önkormányzatok csődbe vittek olyan agyontámogatott stratégiai partnereket, mint például a Tungsram; erről akár még részletesen is beszélhetek államtitkár úrnak, de az idő rövidegére való tekintettel most ezt nem teszem. Tehát lelepleződtek, ez a munkaalapú NER-hazugság nem tud élni, és Magyarországnak ez kifejezetten káros.

Másodsorban lebuktak. Ne tagadják el, hogy éveken át az embereknek drágábban adták a gázt és a villanyáramot. Ebből a drágább értékesítésből önkormányzatok képezhettek volna alapot, amelyből egyébként finanszírozhatnák most a többbe kerülő, a nemzetközi piacon is többbe kerülő gázt és villanyáramot. De önkormányzatok ezt nem teszik, ehelyett inkább mindenkit pótdadóztatnak, pluszadót vetnek ki, és abból finanszírozzák. Tehát az embereknek nem adnak, hanem az a valóság, hogy önkormányzatok elvesznek tőlük. Sőt, az a helyzet, mint ki derül, hogy mindaz, amit egyébként eddig ígérték,

vagy inkább úgy mondom, a hatalmuk megőrzése érdekében átmenetileg odaadtak az embereknek, na, azt mind visszaveszik ebben az évben többletköltségként, és ebből akarnak gazdálkodni. Bár én mindig azt mondtam, hogy a politikai hiba, amit elkövettek, és annak a helyrehozatala nem politikai teljesítmény, és ilyen értelemben ezért önöknek egyszer biztosan ezzel számolni kell.

Ráadásul az a hazugság, hogy a háztartások rendszeres kiadása csak villanyból és gázból áll, ez természetesen nem igaz. Önök a rezsit növelik. Teljes hazugság, amit mondanak, hiszen az utazás, az élelmiszer, az internet ára, az internet adóztatása, a telefonálás árának a növelése mind abba a kategóriába tartozik, hogy a pillanatnyilag a KSH által 10 százalékosnak mondott infláció a valóságban jóval 15 százalék fölött van, és, államtitkár úr, ezzel nem tudnak elszámolni. És így, ahogy mondtam, minden korábbi családtámogatást - mindegy, hogy minek hívják önök, mindegy, hogy minek mondják - önök visszavesznek.

Itt van a mai példa: szépen elkezdtek kivезetni a benzinársapkát, szép lassan, hogy az emberek szokják meg, hogy egyébként mit nem lehet csinálni. Nem lehet többet tankolni, mint 50 liter - ugye, a mai bejelentésük -, nem lehet kiskannába tankolni, tehát, aki a fűnyírót akarja működtetni, az fizessen 900 forintos benzinárat. Ezt csinálják önök! Holnapután majd újabb ilyen csinálnak. Ez az önök gyakorlata, hogy ha valamit ki akarnak vezetni, szép csendesen, lassan lenyomják az emberek torkán, azért, hogy ilyen értelemben az emberek ezt ne vegyék észre.

De természetesen a Demokratikus Koalíció elutasítja ennek a brutális orbáni megszorító csomagnak minden elemét, nemcsak ezt az egyet, így a benzinárstop kivézetését is, és felszólítjuk a Fideszt, hogy ne az emberekkel akarja megfizettetni a gyenge forint és az elhibázott gazdaságpolitika árát. Ne vezessék ki a benzinárstopot! A mai korlátozásokra talán még kevesen kapták fel a fejüket egyébként, hiszen elvégre az autótak tele tudják tankolni az 50 literen belül is, de előbb-utóbb ez is meg fog történni.

De itt van a harmadik elem. Az emberek számára ilyen szempontból lelepleződtek önök, rajtakaptuk önöket, mert megszorítások sokasága érkezett. Ebben a vitában, emlékezzen, államtitkár úr, itt voltunk közösen, amikor Debrecen város képviselője, Varga Zoltán képviselőtársam a tegnapi napon meghozott önkormányzati döntésről tájékoztatta itt önöket. A város működését, amit a polgárok ott igénybe vesznek a tömegközlekedéstől a közétkeztetésen át, minden egyes elemében megemelték az árát. Mi ez, ha nem rezsinövelés, tisztelt államtitkár úr? Erről szól a történet. Minden percükben hazudnak, becsapják az embereket, és ez az, ami ilyen szempontból elfogadhatatlan.

Még arra sem képesek, hogy az allergiás gyerekek gyógyszerét kifizessék, és az iskolákban ott tartásuk ezeket a gyógyszereket, hogy ne haljanak meg gyerekek, miközben látják, hogy ez milyen kockázattal jár. Egy éven belül, néhány hónapon belül volt, ahol

nem tudták megmenteni, és volt, ahol sikerült megmenteni, és büszke vagyok rá, hogy mindez a segítségnyújtás egyébként ilyen értelemben Újpesten tudott történni.

(13.40)

És akkor azzal büszkélkednek, hogy egyébként a globális cégek magyarországi nyereségét nem adóztatják meg?! Hát, mire föl van ez?! Ahelyett, hogy egyébként ne a kisvállalkozásokat bántanák, hanem őket megadóztatnák.

Végezetül itt, hogy szembesüljön államtitkár úr ezzel is, rajtakaptuk önöket, hogy az 54 milliárd forint egyenlő 54 milliárd forinttal, ami azt jelenti, hogy 54 milliárd forintot elvettek a Fővárosi Önkormányzattól, és odaadták Tiborc Istvánnak támogatásként, közbeiktatva egy alapot. Államtitkár úr, milyen munka ez?! Hogy lehet ilyet csinálni?!

Összefoglalva tehát azt tudom önöknek mondani, ez megszorító költségvetés, amelynek címe: az embereket sarcoló Orbán-csomag. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak, Momentum-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy Dunai Mónika képviselőnő már nincs itt, szerettem volna rá regálni. Az én szívemet nagyon megmelengette, amikor azt mondta, hogy ő is úgy gondolja, hogy nem kell a képviselőknek köszönetet mondani az adófizetői pénzből létrehozott dolgokért. Szeretném, ha erről beszélné a Békés 4. választókerület egyéniben megválasztott fideszes képviselőjével is. „Ollókezű” Norbert minden rozsdás szegért hajbókoltat megszerezte. *(Derűltég az ellenzéki sorokban.)*

De nem ezért kértem most felszólalást, egy sokkal fontosabb témáról szeretnék beszélni, méghozzá a tiszteletről, a megbecsülésről és a szeretetről. Szerintem kevés olyan dolog van, amiben egyetért ennek a patkónak minden zezuga, de talán ez egy olyan kérdés, amiről ma szó lesz. Szerintem az édesanyákat ennek a patkónak minden szegletében szeretjük, megbecsüljük és tiszteljük. Nagy kérdés, hogy ez hogyan valósul meg a mindennapokban, mert szerintem mind a szeretet, mind a megbecsülés, mind a tisztelet egy olyan dolog, amelynek a sűrke hétköznapokban újra és újra meg kell valósulniuk, a hétköznapokban újra és újra meg kell mutatnunk, különben majomszeregetről beszélünk.

Meggyőződésem, hogy ma Magyarországon ez nem valósul meg. Nagyon-nagyon sok szempontból nagyon rossz az édesanyák helyzete Magyarországon.

Beszélhetünk szülészeti erőszakról, beszélhetünk látthatatlan munkáról, beszélhetünk munkaerőpiaci helyzetről. Egyébként pont ma Dúró Dóra is felszólalt ebben a kérdésben: az anyák hátrányos helyzete a munkaerőpiacon, ami egy létező és valós jelenség. Sokat tudnánk tenni az édesanyákért, a kérdés az, hogy megvan-e a politikai szándék.

Én egy nagyon apró lépésről indítanék, és sajnálom, hogy ennyire kevesen vagyunk, mert jó néhány képviselőt terveztem megszólítani. Vegyük például Békéscsabát. Békéscsabán a szülészeten az édesanyák hálásak lennének már azért, ha sötétítőfüggönyök lennének. Úgy gondolom, hogy fontos lett volna, hogy Herczeg Tamás erről tudjon. De beszélhetünk Orosházáról is; tegnap említettem, hogy nagyon nagy probléma a klímaberendezés hiánya. De Farkas Sándort is szerettem volna megszólítani: a szentesi kórházból úgy jönnek ki a kismamák, mintha nem szülni lettek volna egy európai kórházban 2022-ben, hanem mint egy háromnapos Kőrös menti horgásztúrán, legalábbis a szűnyogcsipések száma alapján, ugyanis nincsen szűnyogháló a szentesi kórház szülészeten. De beszélhetünk Debrecenről is, ahol a terhespatológia szaunaként üzemel, és csak azért jobb a helyzet a gyermekágyasoknál, mert másik fekvésű szobák jelentik a gyermekágyas részleget.

Szeretnék egy ajánlatot tenni, nem határozati javaslatot, nem törvénymódosítást, hanem egy becsületbeli szóbeli megállapodást itt, és arra szeretném kérni a frakciók képviselőit, hogy egy bólintással vagy egy fejrázással majd reagáljanak, hogy elfogadják-e ezt az ajánlatot. Nagyon egyszerű apró lépés azért, hogy az anyákat a hétköznapiakban is jobban becsüljük, tiszteljük és szeressük.

Vállalja-e azt a magyar politikai elit, hogy 2023 anyák napjára minden egyes szülészeten lesz szűnyogháló és sötétítőfüggöny? Amennyiben ez nem valósul meg, akkor a magyar politikai elit tagjai - beleértve az összes országgyűlési képviselőt, minisztert, államtitkárt, helyettes államtitkárt, pártelnököt - vállalják azt, hogy 2023 anyák napján nem tesz ki a közösségi médiába, nem vásárol hirdetést nyomtatott médiában, sem rádiós hirdetést, sem semmi ilyesmit, nem tesz közzé olyan anyák napi kommunikációt, ami a cukiskodásról szól. Nagyon aranyosak és kedvesek szoktak lenni az anyák napi üdvözlések, nincs is velük semmi baj, de azt gondolom, hogy ha nem tudjuk vállalni, hogy lesz szűnyogháló és sötétítőfüggöny minden szülészeten, nem érdemeljük meg, hogy ilyen kommunikációt megtehesünk.

Ha ezt a vállalást nem tudjuk teljesíteni, akkor egy egységes, pártokon átívelő megjelenéssel az alábbi szöveget tegyük ki mindannyian 2023 első májusi vasárnapján. „Kedves Magyar Anyák! Megígértük, hogy 2023 anyák napjára minden magyar szülészeten lesz szűnyogháló és sötétítőfüggöny. A vállalást nem teljesítettük, ezért idén megvagyunk méltóak másrmilyen anyák napi köszöntésre, mint erre a családott, beismerő grafikára. Mindenkitől elnézését kérünk. Boldog anyák napját! Tudjuk, hogy jobbat érdemeltek.”

Úgyhogy én most megkérem a frakciók jelen lévő tagjait, először úgy látom, a Mi Hazánktól talán nincs itt senki, úgyhogy úgy veszem, hogy ők megtették a vállalást. *(Derültség.)* Kérem a Jobbiktól, hogy vállalják-e, ha az összes többi frakció vállalja. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* A Jobbik...

ELNÖK: Képviselő asszony, tegyék meg ezt a frakciókban. Van elegendő lehetősége arra, hogy megkeresi a frakciókat, teremts fórumot erre. Úgy gondolom, fontos, amiről beszél, de a szavaztatás egyelőre még itt nem az ön dolga a teremben. Köszönöm megértését. *(Közbeszólások, köztük Vajda Zoltán: Képviselői szólásszabadság van!)*

SEBŐK ÉVA (Momentum): A DK-tól látok-e bólintást? *(Varju László bólint.)* Látok bólintást a DK-tól. *(Vajda Zoltán bólint.)* MSZP-től is. Az LMP-től nincs itt talán senki, tehát úgy veszem, hogy ők is vállalták. A fideszes kollégáktól látok-e bólintást? *(Bányai Gábor közbeszól.)* Államtitkár úr? Ön van itt talán a legmagasabb pozícióban. Államtitkár úr még bootol. A KDNP-től nincs itt senki, talán akkor ők is megtették a vállalást. Akkor ezt úgy veszem, hogy a Fidesz nem hajlandó ezt a vállalást megtenni. *(Bányai Gábor: Most mondtam, abszolút.)* Megvan a vállalat? Jó, rendben, akkor a becsületbeli megállapodás megtörtént, úgyhogy 2023 anyák napjára legyen szűnyogháló és sötétítőfüggöny minden szülészeten. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megígérem, hogy semmilyen szavazásra nem próbálok rábírn most senkit a következő percekben, ugyanakkor nagyon örülök, hogy az általam nagyon tisztelt - és ezt nem cinikusan mondom - Bányai Gábor képviselőtársam itt van a teremben. Mi kiválóan dolgoztunk együtt a Vállalkozásfejlesztési bizottságban, szerintem ez a szakmai diskurzus egy alapja lehet, és arra szeretnék részben reagálni, amit ön említett.

Talán mézesmadzagnak nevezte a multi cégek számára biztosított különböző vissza nem térítendő és egyéb támogatási formákat, és én ezzel szeretnék vitatkozni. Tehát én azt állítom, hogy ezek a globális konszernek, amelyek kiépített hálózatokkal rendelkeznek egész Európában, egyáltalán nem szorulnak rá arra, hogy évente akár 200, akár 500-600 milliárdos, úgynevezett mézesmadzagnak kapjanak. Én azt látom, hogy ezek a cégek egészen máshogy működnek, és pontosan a diagnózisom rántja le a leplet az Orbán-kormány abszolút hibás hozzáállásáról ebben a kérdésben.

Miniszterelnök úr is és több vezető kormánytag többször kifejtette, hogy talán azzal kívánnak versejnyezni, hogy a magyar munkabérek azért nem olyan

túlzottan magasak, ebben egyetértünk velük, és hogy szerintük kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve. Én pedig azt állítom, hogy ezek a nagy cégek, multi cégek jellemzően nem amiatt jönnek ide, mert vissza nem térítendő támogatást kapnak, ami sokkal jobban érdekli őket, az az infrastruktúra kiépített mivolta - ez ugye, az önök választókerületében is egy akut kérdés volt, de remélem, hogy az ország egésze képes fejlődni ezen a téren -, a másik pedig a kiszámítható jogi háttér és az a gazdasági klíma, amin belül nekik hosszú távon működniük kell.

(13-50)

Ez főleg a bankrendszerrel és egyébekkel kapcsolatos fideszes paktumkötések során derült ki, hogy bizony sokszor a parlamentben szidták a bankrendszert, a háttérben pedig EBRD-paktummal, a tranzakciós illeték áthárításának az engedésével mindig engedték a zavarosban halászni ezeket a közületeket. Miközben én nagy rajongója lennék a banki ágazati különadónak, talán még a tranzakciós illetékről is meggyőződhetnék, hogyha ezeket nem hárártanák át. Tehát egy egészen másfajta versenymegközelítésre igyekezném kapacitálni a kormányzatot. Ne a magyarok alacsony munkabérével versenyezzenek, legyenek büszkébbek!

Én egy nemzeti érzelmű ember vagyok, én sokkal magasabb polcra helyezném Magyarországot, mint ahogy önök teszik, tehát nem az autóipari összeszerelők beszállítóinak alsó polcára, hanem egy lényegesen magasabb polcra. Azt látom, hogy ezek az érintett multi cégek lényegében mindent megkapnak önöktől, és Magyarország Kormánya, totálisan önfeladó módon, öt szőnyeget terít eléjük, tehát ötféleképpen kedvezményezi úgy a multi cégeket, ahogy nem szabadna. Egyrészt tette ezt a társasági adó kulcsával, amely adóparadicsomi szintre csökkent. A magyar kisvállalkozások számára ez 1 százalékos engedményt jelentett, a multi cégek számára ennek sokszorosát. Tehát egy brutális túlkedvezményezés zajlik, és Banai Péter Benő is, ha beszélget velem a társaságiadó-bevételi várakozásokról, akkor ott nagyjából 700-800 milliárd forintot fog látni, szemben a mondjuk, 7000 milliárdos nagyságrendű áfabevételi várakozással, ha mindent figyelembe veszünk.

A második nagy pillér a vissza nem térítendő támogatások tömege, és ezért említettem Bányai képviselőtársamat. Én vitatom, hogy ezekre szükség lenne, és arra kapacitálom a kormányt, hogy szüntesse meg a vissza nem térítendő támogatások teljes rendszerét, gondolja át, és nyissa ki ezt a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozói szektor irányába. Azt látom, hogy az Audi, ami az ezerszeresét viszi ki Magyarországról, mint amennyit itt vissza nem térítendő támogatás formájában megkap, nem szorul rá erre, viszont magyar viszonylatban ezek nagy pénzek, tehát a magyar vállalkozások abszolút rászorulnának.

A harmadik ilyen indokolatlan kedvezményezés akkor derült ki, megint csak hátranézek kollégáimra,

amikor a stratégiai megállapodásokat átnéztük a multi cégekkel. Képviselőtársaim, két dolog teljes mértékben hiányzott ezekből, egyrészt a magyarok munkabérének legalább a termelékenység által megengedett módon való közelítése, nem a nyugat-európai átlaghoz, az európai átlaghoz - beleértve felőlem akár Bulgáriát, Koszovót, mindenkit -, legalább az európai átlaghoz közelítsen ez, amennyire megengedik a gazdasági viszonyok. Másrészt a munkavállalói érdekvénesítés erősítéséről egy szót nem hallottunk, pedig ezt itt, a stratégiai szerződések szintjén lehetett volna elintézni.

A negyedik faktor az önök által tudatosan gyengített forint. Öt évvel ezelőtt még lehetett legitim vitát folytatni arról, hogy a forint különböző külső viszonyok meg begyűrűző hatásai miatt gyengül, a 260 és a 400 közötti különbséget már nem lehet ilyenekkel megmagyarázni. Tudatos folyamatról van szó, és egy olyan folyamatról, ami egyfajta különadóval ér fel, államtitkár úr. Mindenféle mértékadó számítás szerint a gyenge forint évente legalább 1000 milliárd forinttal többet ver le a magyar családokon, mint amennyit fizetnének a különböző árucikkekért és szolgáltatásokért normális forint/euro árfolyam mellett. Nem a 260-ra gondolok, de még egy 350-es árfolyamnál is lényegesen olcsóbb lehetne a babakocsi, a bébiétel, a gyerekruha, de amikor a szentesi paprikát ajánlják nekünk joggal, és persze én is a minőségi magyar élelmiszert vadászom, akkor is élek a gyanúperrel, hogy az összes termelési eszköz, az összes munkagép, amivel ezt előállítják, nem feltétlen magyar gyártású. Márpedig, ha nem Magyarországon gyártották, akkor azért az euróért, amibe kerül, egyre több és több forintot kell odaadni. Tehát ez a negyedik olyan faktor, amivel a multi cégeket teljes mértékben indokolatlanul kedvezményezik. Még jobban fáj nekem, hogy ezeket a tényezőket minimum öt évvel ezelőtt felsoroltam önöknek, és semmi nem változott ezen a téren.

Az ötödik és nagyon-nagyon brutális terület, amiről szeretnék pár szót beszélni a rendelkezésemre álló időkeretben, a vendégmunkások tömeges importja. Ez az ötödik pillér, ahol önök semmi mást nem csinálnak, mint a magyar munkavállalók érdekeinek csorbításával, az ő kárukra, multi cégeket kedvezményeznek. A magyar munkaerőimport egyáltalán nem csak arról szól, hogy munkaerőhiány van, és emiatt toborozni kell a munkáskezeket. Ha csak erről szólna, akkor önök két dolgot egészen biztosan megtettek volna: nem nézték volna tétlenül százezrek kényszerű kivándorlását, tehát minimum egy lakhatási programmal, egy bérlakásprogrammal, egy akkor meghozott 25 év alattiak szja-mentességével, körülbelül akkor próbáltak volna beavatkozni, amikor az osztrák és a német munkaerőpiacok nyitottak. De amikor a britnél láttuk, hogy egyre több magyar van, akkor is lehetett volna még, nem tiltó, hanem motivátor- meg motiváló eszközökkel beavatkozni, önök ezt nem tették.

A másik, amit nem tettek meg: Európa egyik legszűkmarkúbb munkanélküliségi ellátási rendszerét

nem találkozottak ingyenes átképzési rendszerrel. Én állítom, hogy az inaktívak közül legalább 100 ezer embert, de 50 ezret egészen biztosan valamilyen szakmába vissza lehetne hozni megfelelő segítséggel, hogyha ez önérdékkel is találkozik. Egyébként én sem vagyok rajongója a feltétel nélküli vagy segélyszerű transzfereknek. Adjunk képzést ezeknek az embereknek a kezébe, de engem az ijeszt meg, hogy az önök kormányrendeleteiben húsfeldolgozó, hentes, kaszálás, pultos, ilyen szakmákba toboroznak vietnámi, kazah és mongol munkaerőt, százezrével. Ezeket azért a mostani inaktívak - és segítséget nem nagyon kapó inaktívak - közül is sokan be tudnák tölteni.

(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Viszont a multi cégek egy sokkal egyszerűbb módszert rendeltek meg önöktől: a mongol, indiai és egyéb munkavállalók szervezett importja úgy valósítható meg, hogyha a multik által kitalált és a kormányzat által elfogadott munkaerő-kölcsönzőkre egyre enyhébb engedélyeztetési feltételek vonatkoznak, akkor ők le tudják bonyolítani az önök problémáját látólag megoldó tömeges munkaerőimportot, ez ugyanakkor lényegében migrációs szervezés. Kapaszkodhatnak még egy darabig abba, hogy ezek az emberek majd az idény végén hazamennek, vagy csak egy-két évet maradnak, mindig így kezdődött, képviselőtársaim.

Németországban a török vendégmunkásoknál is így kezdődött, és nézzék meg, hogy mit csinál Nyugat-Európa. Németország most majd az akkori török vendégmunkások státuszát le fogja cserélni azokra a szegény ukrán menekültekre, akik egy háborús helyzet elől menekülnek, és próbálkoznak betömni a lyukakat egy nagyon-nagyon fogvatkozó munkaerőpiacon, ahol legalábbis az európai népszerűség folyamatosan fogvatkozik, és az egyre kisebb tortát fogják újra- és újraszéletelni ezek az országok. Magyarország számára biztos, hogy nem az az út, hogy tömegesen importáljon munkaerőt. Nekünk önerőből kellene megpróbálni a saját reprodukciónkat a lehető legnagyobb mértékben biztosítani.

És amikor azt látjuk, hogy 2016-os adat szerint a kiadott munkavállalási engedélyek száma kevesebb mint a fele volt, mint 2019-ben, akkor azért elgondolkodunk, hogy mennyire tudatos folyamat ez Magyarország részéről. 2018-ban óriási ugrás történt, egy év alatt ugyanis mindenkit figyelembe véve megháromszorozódott a vendégmunkások száma. És azt látjuk a grafikonokon, hogy persze a Covid ebben is okozott egy törést, de azóta felpörgette ezt az idézőjeles iparágat Magyarország Kormánya, és most ott tart, hogy egy salátatörvénybe rejtve azt rögzítette, hogy a veszélyhelyzeti könnyebb munkaerő-importos szabályozást átültette az idők végezetéig, örökre. Tehát lényegében ezeket a munkaerő-kölcsönző cégeket nem ellenőrzi megfelelően, tisztességes engedélyeztetési

folyamat nem fog rájuk vonatkozni. Továbbra is a multi cégek bemondása alapján dől el, hogy mely iparágakban van őszerintük munkaerőhiány, de ezt nem Magyarország Kormánya vizsgálja tökéletes mélyfúrással, hanem a multi cégek mondják be. Egészen elképesztő! Hol van ilyenkor a nemzeti érdek?

És amikor tömegesen megérkeznek a külföldi munkavállalók konténervárosokba, laktanyákba, munkásszállókra, két dolog egészen biztosan bekövetkezik: a munkáltatók nagyon sokszor kezdik el fenyegetni a magyar dolgozót: figyelj, ha nem vállalod még ezt és még ezt, akkor sokkal olcsóbban megcsinálja a külföldi.

A másik, amit szavatolni lehet, hogy ha ezek után a magyar munkavállaló kiáll a jogaiért, az érdekérvényesítéséért, a családjáért, a gyerekeikéért, akkor megint csak azt fogják mondani: te akarsz szélesebb jogköröket? Hát, jönnek helyett a harmadik világból, mit képzelsz? Sajnos ez a helyzet, és ezt a folyamatot erősíti Magyarország Kormánya.

Mi ezzel szemben az egész költségvetési vitában a szülőföldön való boldogulás programját terjesztettük be, áfanullázással az alapvető élelmiszerek, a gyermeknevelési cikkek terén, bérlakásprogrammal és egy tisztességes, a szülőföldön való boldogulást a lakhatás frontján is támogató elképzelésszel. Arra szólítjuk fel tehát Magyarország Kormányát, hogy legalább gondolja végig ezeket a javaslatokat. Tudom, hogy a módosítókat csomagban szokták a bizottságokban leszavazni, de készüljenek arra, hogy minden egyes leszavazott javaslatért küzdeni fogunk, akár a közösségi média, akár a szélesebb nyilvánosság előtt.

Nem fogjuk hagyni, hogy magyar emberek százai, milliói ne kapjanak artikulációt, hogy a hangjuk ne jusson el a parlamentbe. Minden egyes módosítónkért tehát szakmai berkeken belül, de keményen küzdeni fogunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

(14.00)

Az előterjesztő nevében Banai Péter Benő államtitkár úr válaszol a vitában elhangzottakra, 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök asszony. Engedje meg, engedjék meg, hogy két részletben reagáljak! Mielőtt a 30 perces zárszót elmondom, előtte nem tudok szó nélkül elmenni amellett, hogy a Demokratikus Koalíció két képviselője olyan szavakat mondott, miszerint önök minden percben hazudtak, hazudnak, becsapják az embereket, ne az emberekkel fiztessék meg a gazdaságpolitika árát, és gyónásra ösztönzik

önök az országgyűlési képviselőket, illetve a kormány képviselőit.

*(A jegyzői székben Berki Sándort
Z. Kárpát Dániel váltja fel.)*

Bocsássanak meg, de egészen megdöbbenőnek tartom, hogy azon párt tagjai szólalnak fel, amely párt elnöke elmondta, hogy „hazudtunk reggel, délben meg este”. Azon párt képviselői szólalnak fel, mely párt vezetőjének idején, mely párt által támogatott kormány idején a gazdaságpolitika árát az emberek fizették meg a nyugdíj csökkentésével, a bérek csökkentésével, a családtámogatások megnyirbálásával. És önök biztatják a kormányzati tisztviselőket, a parlamenti fiideszes, KDNP-s képviselőket gyónásra ezek után? És önök mondják azt a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatról, hogy az egyes, buktát érdemel?!

Képviselő asszony, ön ismeri a hivatalos számokat a költségvetés állapotáról, a 2010 előtti időről? Ön tudja azt, hogy volt hat egymást követő év, amikor a hiány a legmagasabb vagy a második legmagasabb volt? Ön tudja, hogy azok a hiányok messze magasabbak voltak, mint az Országgyűlés által elfogadott hiányszintek? Tehát bocsásson meg, én azt gondolom, hogy ha kritikának van helye, azt elsődlegesen önök saját magukon belül végezzék el, és ne állítsanak olyat, ami nem igaz. Tehát amikor a gazdaságpolitika árát az emberek fizették meg, az a 2010 előtti időszak volt.

Ezek után röviden igyekszem szólni a zárszó keretében, mert az eddig elmondottak nem képezik a zárszó részét. Azért fogalmazok így, mert a költségvetésitörvény-javaslat vitáját kellően komolynak tartom ahhoz, és a tisztelt Országgyűlés tekintélyét kellően komolynak tartom ahhoz, hogy talán érdemibb szakmai kérdésekről lehessen szó.

Hadd kezdjem azzal, hogy a költségvetésitörvény-javaslat értékválasztást tükröz. Ezt kormánypárti és ellenzéki képviselők a 2023-as törvényjavaslat vitája során és a korábbi években is mindig elmondták. Ebben egyetértés van közöttünk. Jó alkalom a költségvetésitörvény-javaslat vitája arra, hogy ezen értékrendek és gazdaságpolitikai különbségek a felszínre kerüljenek. Mi a kormányzati oldalon abban hiszünk, hogy mind az egyén, mind a kisebb közösség, a család, mind egy nemzet szempontjából a felemelkedést a munka és a család értékeinek képviselete és követése adja. Ez vezérelte azt a gazdaságpolitikát, amit 2010 óta a polgári kormányzat folytat, és ez az a gazdaságpolitika, amely a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot is meghatározza. Munka és család: ezek az értékek, amelyek tükröződnek a jövő évi törvényjavaslatban.

Gazdaságpolitikai elképzeléseinket az értékek megőrzése mellett ugyanakkor igazítanunk kellett a legújabb kihívás, az orosz-ukrán háború következtében. Miért fogalmazok úgy, hogy igazítanunk kellett? Azért, mert a Covid okozta gazdasági visszaesés, amely Európában és Magyarországon is érezte hatását, egy jelentős gazdasági visszaesés és egy jelentős, ezt követő

gazdasági visszapattnás-növekedés időszaka volt. 2020-ban az egész Európai Unió gazdasága visszaesett, a magyar ennél kisebb mértékben, 4,5 százalékkal esett vissza, közben ugyanakkor meg tudtuk őrizni a foglalkoztatottak magas szintjét, és a bérek még ebben az időszakban is növekedtek.

2021-ben 7,1 százalékos növekedést láthatunk, és 2022 első negyedévében pedig 8,2 százalékot. Minden reményünk megvolt tehát arra, hogy a Covid okozta problémákat leküzdve visszatérjen az a gazdasági növekedés, ami a Covid-válság előtt jellemezte Magyarországot. A háború ugyanakkor új kihívásokat hozott. Nem véletlen, hogy nemcsak az előrelépés, hanem az eddigi eredmények megvédése is komoly kihívást jelentett. A miniszterelnök úr megválasztása utáni első beszédében négy nagyon komoly vállalást tett. Ez a foglalkoztatottak magas számának a megőrzésére, a családtámogatások megvédésére, a nyugdíjak értékének megvédésére és a rezsi-csökkenés megvédésére vonatkozott.

A munka és család értékét követve a négy vállalás elvével összhangban készült az önök előtt lévő 2023. évi költségvetésitörvény-javaslat. Ennek szellemében azzal számolunk, hogy a 4,7 millió foglalkoztatotti létszám jövőre is megmarad, sőt reményeink szerint még növekedni is tud. Azzal számolunk, hogy aki dolgozik, annak a keresete növekedni fog. Lehet, hogy nem mindenkinek és nem mindenkinek azonos mértékben, de összességében feltételezések szerint 10 százalék körüli lehet a nemzetgazdasági átlagbérek emelkedése.

Megőrizzük a családtámogatásokat. A jövő évi költségvetésitörvény-javaslat mintegy 3225 milliárd forintos kiadással és adókedvezménnyel számol. Igen, ez is komoly eredmény a háború okozta kihívások mellett. A családtámogatásokra mintegy 450 milliárd forinttal többet fordítunk, mint 2022-ben, amennyiben az Országgyűlés elfogadja a kormány által beterjesztett javaslatot.

Megőrizzük a nyugdíjak reálértékét. 2010 óta ez a nyugdíjak reálérték-megőrzése egyenesen reálérték-növekedést jelentett, mintegy 20 százalékkal növekedett a nyugdíjak vásárlóértéke. Komoly vállalás ez egy olyan háborús, inflációs környezetben, amikor Európában 20 százalék fölötti vagy 10 százalék fölötti inflációs adatok nem ritkák. Ebben a helyzetben igenis komoly vállalás a nyugdíjak reálértékének megőrzése.

Azzal is számolunk, hogy a 13. havi nyugdíj teljes egészében kifizetésre kerülhet minden nyugdíjasnak és minden nyugdíjszerű ellátásban részesülő állampolgárnak. Reményeink szerint meg tudjuk őrizni a gazdaság növekedését, amennyiben a 3,5 százalékos meghaladja jövőre a gazdaság bővülése, akkor a nyugdíjasok nyugdíjprémiumban részesülnek.

A háború okozta kihívás az energiaárak kezelését is jelenti. Háborús inflációról beszélünk, hiszen a háború következményeként az energiaárak sohasem látott magasságba emelkedtek. Kétségtelen tény, hogy a gazdaság újraindításának következtében már láttuk

a háború előtt is, hogy néhány termék, szolgáltatás ára növekszik, de ismétlem, a háború, a háborús infláció radikálisan megemelte az energiahordozók árát. Ebben a környezetben komoly kihívás a lakosság, a háztartások, a családok alacsony rezsijének megőrzése. Ezen cél érdekében a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat egy új alapot tartalmaz, a Rezsivédelmi Alapot, amely 670 milliárd forint kiadással számol.

A háború okozta másik jelentős kihívás a biztonságpolitikai kihívás. Soha nem vált fontosabbá a biztonságunk megőrzése, mint akkor, amikor a szomszédunkban háború folyik. Magyarország a háborútól függetlenül is vállalta, hogy NATO-tagállamként a GDP, a gazdaság összteljesítményének arányában 2 százalékra növeli a honvédelmi kiadásokat. Ezt a vállalásunkat teljesítjük, sőt a korábbi vállalás időpontját előrehozva már jövőre bőven 1300 milliárd forint fölött honvédelmi jellegű kiadással, a GDP 2 százalékával számolunk.

A munka elsődlegessége, a családi támogatások növelése, a nyugdíjasok támogatása és a rezsivédelem mellett számos kiadási terület összege növekszik a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat tervezete alapján. Így többletforrás juthat egészségügyre, többletforrás juthat az oktatás területére, kultúrára, és sorolhatnám azokat a területeket, ahol érdemi többletkiadással számolunk.

(14.10)

Természetesen jó lenne minden területen még több kiadást teljesíteni, de így is elmondhatjuk, hogy az egészségügy területén vállaljuk továbbra is, háborús környezetben is az orvosok bérének növekedését, és vállaljuk azt, hogy a közoktatás és a felsőoktatás is több forrással fog rendelkezni. Azon dolgozunk, hogy ezek a vállalásaink teljesíthetők legyenek.

Ha a költségvetés kiadási oldalán a főbb témákat említettem, akkor engedjék meg, hogy áttérjek a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat bevételi oldalára. Hogyan tudjuk finanszírozni a többletkiadásokat? Ez az elmúlt három napban komoly vita tárgyát képezte. A kormányzat arra tesz javaslatot, hogy a többletkiadások egyik forrása a háború okozta helyzetben bizonyos szektorokban látott extra bevétel, extraprofit bevonása legyen a közkiadások teljesítésében. Így javaslatunk szerint a pénzügyi szektor és az energetikai szektor az a két szektor, ahol döntően tudjuk finanszírozni a felmerülő többletkiadásokat. Meggyőződésünk szerint a két említett szektornak az ideiglenes idejű és jövő évi többletprofit-adóztatása nem jár együtt e cégek normál üzleti tevékenységének a módosulásával, vagyis az extraprofit bevonása a közkiadások finanszírozásába nem fogja azt eredményezni, hogy ezek a cégek alapvetően megváltoztatják a működésüket. Így tehát nem számítunk arra, hogy az adott ágazatokban munkahelyek szűnnek meg, nem számítunk arra, hogy az adott ágazatokban beruházások elhalasztásáról döntenek.

A költségvetési kiadások finanszírozásához hozzájárulhat a foglalkoztatás, a bérek növekedése által az ehhez kapcsolódó adóbevételek növekedése is. Azal számolunk tehát, hogy jövőre a gazdasági növekedés fennmarad, 4,1 százalékos növekedés mellett, az említett magas foglalkoztatási szint következtében az általános forgalmi adóból, fogyasztáshoz kapcsolódó egyéb adókból és foglalkoztatáshoz kapcsolódó adókból többletbevételünk lesz 2023-ban, így felelősen tudjuk finanszírozni a számos említett terület többletkiadását.

Természetesen nemcsak többletbevételekkel próbáljuk megteremteni az államháztartás stabilitását, hanem számos területen takarékosra is szükség van, így az állam működési kiadásait tekintve egy takarékos tervezet fekszik önök előtt. Ez nem a bérkidőadatok csökkentését, ez nem a már vállalt béremelések elhalasztását jelenti, hanem a béren kívüli működési kiadások visszafogását.

Másik kiadásmérséklő, -korlátozó lépés az állami beruházások visszavétele. Számos beruházás halasztása mellett tettünk voksot, tekintettel arra, hogy a magánszféra és a háztartások, vállalkozások beruházásai, párosulva a folyamatban lévő állami beruházásokkal, önmagukban garantálják azt, hogy a beruházási ráta továbbra is magas legyen.

Az elmúlt években 27 százalékos fölötti magyar beruházási rátát láttunk, ami európai szinten dobogós. Reményeink szerint az állami beruházások mérséklése mellett is ezt a dobogós rátát meg tudjuk őrizni 2023-ban, így az állami beruházások mérséklése nem fog a gazdasági növekedésben károkat okozni. Ismétlem: abban bízunk, hogy 4 százalékos körüli gazdasági növekedés jövőre elérhető, tekintettel a háztartások beruházási programjaira, például az otthonfelújítási, otthonteremtési programokra, a háztartások növekvő jövedelmére és a már látott beruházási programokra is.

Ezzel, ha megengedik, áttérek a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat néhány makrogazdasági számára. A többletbevételek és bizonyos állami kiadások, például beruházási kiadások halasztása és számos terület többletkiadása együttesen azt eredményezheti, hogy az államháztartás hiánya a GDP 3,5 százaléka lehet. Fontosnak tartom, hogy a jövő évi költségvetésben mind az államháztartási hiány szintje, mind az államadósság rátája 2022-höz képest csökken. Fontos ez két szempont miatt is. Az első szempont egy jogi szempont, hiszen az Alaptörvény azt írja elő, hogy a mindenkori kormánynak olyan költségvetést kell készíteni és végrehajtani, ami az adósságráta csökkentését eredményezi. Ez a fontos jogi szempont hitelességet kölcsönzött a magyar gazdaságpolitikának, ez a hitelesség eredményezte azt, hogy 2011-19 között a GDP-arányos adósságrátát, Európában egyedülálló módon minden évben, fokozatosan csökkenteni tudtuk, és ezzel párhuzamosan az államadósság finanszírozási költsége is csökkent.

Reagálnék azokra a felvetésekre, amelyek a nominális államadósságról szóltak, azt gondolom, hogy

e felvetésekre a választ a piaci finanszírozás ára adta meg, hiszen, ahogy említettem, nemcsak az adósságráta, hanem az adósságszolgálat GDP-arányos kiadása is mérséklődött évről évre 2019-ig.

2020-ban, a Covid okozta problémákra válaszul a munkahelyek megőrzése érdekében a magyar kormány, hasonlóan az európai országok többségéhez pluszkiadásokkal, pluszadókedvezményekkel segítette a vállalkozásokat. Ennek pozitív részét láthattuk a foglalkoztatási adatokban, a béradatokban, és természetesen látnunk kellett a hiány és az adósság átmeneti megugrásában. Az „átmeneti” szót azért mondom, hiszen ma már tudjuk, hogy 2020 után, 2021-ben mind a hiány szintje, mind az adósság szintje csökkent. Ez érték ma Európában, amikor a tavalyi évben számos országban még az adósságráta 2020-hoz képest emelkedett. Ezt a kedvező folyamatot a háború sem fogja megtörni reményeink szerint, így 2021 után, 2022-ben is csökkenő hiánnyal, 4,9 százalékos hiánnyal és csökkenő adósságrátával számolunk.

Amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot, úgy reményeink szerint ez a hiánycsökkenés 2023-ban is folytatódhat, hiszen 3,5 százalékos hiánnyal számolunk, és az adósságráta is tovább csökkenhet. A tisztelt Országgyűlés előtt lévő költségvetési kitekintés pedig azt is bemutatja, hogy az Alaptörvényben előírt kötelezettségünknek, a hitelességünk megőrzésének, a közgazdasági racionalitásnak a kormány 2023 után is eleget kíván tenni, vagyis a hiányt és az adósságot 2026-ig csökkenő pályán kívánjuk tartani.

A makrogazdasági számok tekintetében szoltam a növekedésről, mely reményeink szerint európai uniós átlag feletti lehet, szoltam a hiányról és az adósságról. Engedjék meg, hogy röviden szóljak az inflációról! Már említettem, hogy meggyőződésem szerint háborús inflációval nézünk szembe, és mivel a háború kiszámíthatatlan, nem tudjuk, hogy mi következik másnap, éppen ezért az előttünk álló időszak az infláció szempontjából is kiszámíthatatlan. Elfogadom tehát azokat a véleményeket, miszerint nehéz az inflációra prognózist adni, mégis felhívom mindenki figyelmét arra, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban lévő 5,2 százalékos inflációs előrejelzés nem tér el azoktól az előrejelzésektől, amelyeket az elmúlt hetekben megismertünk.

Az Európai Bizottság tavaszi előrejelzésében 4,1 százalékkal számolt, a CIB Bank 4,5 százalékkal, a Magyar Takarékbank 4,8 százalékos pénzromlással kalkulált 2023-ra. És ahogy említettem, a jegybank is a kormányhoz hasonló előrejelzést adott. Ismétlem: nehéz pontos előrejelzést adni az inflációra, tekintettel annak külső körülményeire, tekintettel arra, hogy az infláció alapvetően külső körülményekhez kapcsolódik, az a háborúhoz kapcsolódik. Épp ezért lényeges, hogy akár hogy is alakul az infláció, a kormány tartja azt az ígéretét, hogy a nyugdíjak a reálértéküket mindenképp megőrzik.

Így, amennyiben a jelenleg prognosztizált 5,2 százaléknál magasabb lenne az infláció, akkor a nyugdíjasok pluszemelésben fognak részesülni.

(14.20)

A makrogazdasági számok sorában hadd hangsúlyozzam azt, hogy az árfolyam is erősen kitett a háború hatásának. A kormánynak és a jegybanknak nincs árfolyamcélja. Éppen ezért a kormánynak a költségvetésitörvény-javaslatban, hasonlóan az előző évekhez, az elmúlt időszak átlagos forint/euró árfolyamát és forint/dollár árfolyamát használta a feltételezéseink meghatározásakor. Ez azt is jelenti, hogy az árfolyam szabad mozgása miatt természetesen év közben máshogy alakulhat a forint/euró árfolyama; ebben a helyzetben is, azt gondolom, nincs veszély a költségvetési hiány tekintetében, hiszen az árfolyam alakulása a költségvetés bevételi és kiadási oldalára is hatással bír, ezek a hatások nagyjából kiütik egymást, tehát nem számolhatunk azzal, hogy az árfolyam mozgása felborítaná a költségvetésitörvény-javaslat fő makrogazdasági számait. Amennyiben pedig az árfolyam mozgása magasabb inflációt eredményez, úgy - megismétlem - a nyugdíjasok a kiegészítő emelést a jövő évben is meg fogják kapni.

Végül engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy a költségvetésitörvény-javaslat vitájának elején, szerdai napon két, a kormánytól független intézmény is kifejtette véleményét a törvényjavaslatról. Mind az Állami Számvevőszék, mind a Költségvetési Tanács összességében megalapozottnak ítélte a költségvetésitörvény-javaslatot és végrehajthatónak tekintette azt. Természetes, hogy minden költségvetésben vannak kockázatok, természetesen, hogy ezekre a kockázatokra készülnünk kell, és az is természetes, hogy mindent pontosan nem látunk előre. Mégis azt gondolom, hogy a korai költségvetés elfogadása támpontot jelenthet egy viharos környezetben a vállalkozásoknak és a családoknak a tekintetben, hogy mire számíthatnak a következő évben. Engedjék meg, hogy megköszönjem mind az Állami Számvevőszék, mind a Költségvetési Tanács munkáját, amikor is a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot elemezték, értékelték, amikor veszélyekre hívták fel a figyelmünket, amely veszélyekre a jövőben is, a költségvetés végrehajtása során figyelni kell.

Engedjék meg, hogy megköszönjem mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselők hozzászólásait, a méltató szavakat is és a kritikákat is. A jóhiszemű, a jó szándékú kritikákat úgy tekintem, mint amelyekre a kormánynak figyelni kell. Azt ígérem, hogy ezekre figyelni fogunk, az alaptalan kritikákat pedig most is vissza kell hogy utasítsam.

Abban bízom, hogy a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat háborús környezet mellett is, előre nehezen látható környezet mellett is úgy fogja biztosítani a magyar gazdaság növekedését, úgy fogja biztosítani a felelős költségvetés folytatását, hogy az a

magyar családok számára pozitív folyamatokat, előrelépést fog eredményezni a mindennapokban. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Államtitkár úr zárszava után tájékoztatom önöket, hogy a bizottságok a jövő héten tárgyalják meg a módosító javaslatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontunk tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel mondja el felszólalását. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Végigültük a költségvetési vitát, tisztességesen jegyzeteltünk, diskuráltunk egymással közéleti kérdésekről, van ugyanakkor egy témakör, amelyről nem nagyon hallottunk, ez pedig a panelprogram kérdésköre.

Ki kell fejeznünk, hogy mintegy 700 ezer panellakás van Magyarországon, több mint egymillió honfitársunk lakik panellakásban, és az ezzel kapcsolatos felújítási programok vagy a valódi rezsicsökkentést jelentő mélyszigetelési programok az utóbbi években megkezdődhettek volna, viszont rendre elmaradtak. Azért állítom, hogy megkezdődhettek volna, mert alapvetően azt pártolom, hogy saját forrásból valósítsunk meg hasonló kezdeményezéseket, de itt még közösségi források is rendelkezésre álltak volna. Magyarország Kormánya volt az, amely meghozta azt a döntést, hogy csak a közintézmények irányába nyitja ki ezeket a forrásokat, a lakosság tekintetében pedig nem. Éppen ezért azt látjuk, hogy nagyon széles körű mélyfelújítási programokat kellene indítani. A szigetelések tekintetében óriási előrelépésre van szükség Magyarországon, és azt is látjuk, hogy erre rendelkezésre állna a megfelelő költségvetési forrás, de ehhez Magyarország Kormányának el kellene szánnia magát.

Alapvetően olyan programban gondolkodunk, ahol a fejlesztések törlesztőrészletét a megspórolt energia számlája jelenti, tehát Magyarország költségvetésétől, a kormánytól várjuk el azt, hogy a fejlesztések bekerülési összegét beletegy ebbe a rendszerbe. Az már utána vitaképes, hogy amikor ebből megspórolt energia „keletkezik” - idézőjelben értendő a keletkezik -, akkor ennek az idézőjeles árát visszaforgassuk-e a rendszerbe vagy sem, és ebből további fejlesztéseket valósítsunk meg, vagy pedig más úton közelítsünk ehhez a kérdéshez, de az biztos, hogy egy hasonló programot el kellene kezdeni.

Az is egyértelmű, hogy bár támogatott különböző fejlesztések adódtak az utóbbi években, nem olyan széles kör számára, mint ahogy én azt szerettem volna, de tény, hogy voltak ilyenek, viszont a szakemberhiány és a nyersanyagköltségek elképesztő elszállása miatt egy adott esetben hárommillió forintos támogatás már másfél milliót sem ér egy évvel később. Tehát olyan szintű árrobbanásnak lehettünk szemtanúi, ami az utóbbi évtizedekben is példátlan volt. Azt látjuk

ugyanakkor, hogy óriási a kitétség a nyersanyagok piacán, nagyon sokszor a külföldi források akadozása, részben a Covid okozta ellátásilánc-problémák okán, egész egyszerűen volt, hogy befulladtak csatornák. Éppen ezért felelősen egy nemzetállam akkor jár el, ha igyekszik minél szélesebb körben hazai érdekkörön belül kialakítani azokat a termelőkapacitásokat, amelyek az építőipar és egyáltalán a hasonló bérlakásprogramok, felújítási programok alapjául szolgálhatnak. Itt a nemzeti hatáskör alatt nem azt értem, hogy a kormány válasszon ki néhány oligarchát és ők tulajdonolják a fontos bányákat és feldolgozó egységeket, hanem kimondottan arra gondolok, hogy az ellátási lánc legyen úgy megszervezve, hogy egy kormányzati elhatározást ne tudjon akadályozni az, ami egy vagy két kontinenssel arrébb történik, vagy ha befolyásolja valamennyire, ne ilyen mélységben tegye mindazt.

Azt látjuk tehát, hogy egészen más hozzáállásra lenne szükség a kormányzat részéről. Ha ezek az állami háttérű rendszerek létrejönnek, akkor bizony azoknak a munkaerő-felszívó képessége is megalapozottá válik, ily módon pedig, ha biztos megrendelések adódnak, talán a magyar mikro- és kisvállalkozások vagy közepes méretű vállalkozások is könnyebben be tudnak szállni egy ilyen rendszerbe, hosszú távú, fix, stabil megrendelésekre számítva.

Nagyon fontos az önrész kérdése. Nyilván hozzánk egy olyan modell áll a legközelebb, ahol egy minimális önrészt a polgárnak is le kell tennie az asztalra, de ha a fejlesztések megvalósulnak, és rengeteg energiát, rezsiköltséget spórolunk meg ezzel, akkor hosszú távon az lehet a cél, hogy az állampolgárnak mindez ne kerüljön semmibe, spóroljon azáltal, hogy nagyon régóta halogatott fejlesztések létrejönnek és azok megvalósulnak.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy több mint 700 ezer lakásról van szó, annak több mint egymillió lakójáról. Mivel elképesztő lakásínség dúl az országban, itt egy fenntartható és valódi rezsicsökkentést jelentő megoldást lehetne alig 100-200 milliárd forintból elindítani, aztán nyilván érdemes megvizsgálni, hogy milyen széles körben, mennyi idő alatt lehetne akár mind a 700 ezer lakást felújítani. Nem szabad megállni ezzel a programmal csak a panellakásoknál, nyilván a Kádár-kockáknak nevezett egységekre hasonló szisztémát kell kidolgozni. Mi úgy látjuk, hogy ez a következő tíz év egyik stratégiai és kulcsfeladata, éppen ezért a „Mi várunk” névre elkeresztelt lakhatási programunknak évek óta szerves részét képezi, és elvárjuk a kormánytól azt, hogy legalább álláspontja legyen a kérdésben. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Végh Noémi, a Jobbik képviselője: „Gyermekvállalás, de hogyan?” címmel. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon!

VÉGH NOÉMI (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az infláció az egekben, rekordgyenge a forint, a fizetések

érdemben évek óta nem növekedtek, és soha nem volt még olyan alacsony a születések száma az első nyegyedévben, mint most. Rengeteg családalapítás előtt álló nő került a felsoroltak miatt nehéz helyzetbe, hiszen hiába szeretnének gyermeket, a jelenlegi gazdasági körülmények nagyon megnehezítik a helyzetüket, sok esetben ellehetetlenítik.

Mi kell ahhoz, hogy ma Magyarországon egy pár gyermeket vállalhasson? Biztonságos családi és anyagi háttér és biztonságos lakhatás.

(14.30)

Sajnos, azonban azt tapasztaljuk, hogy ezek a feltételek sok esetben nem adóttak a magyar családok számára. Egy gyermek felnevelése rendkívüli felelősséget és rendkívüli költségeket igényel, amit már a családalapítás tervezésekor figyelembe kell venni.

Mi a helyzet ma Magyarországon? Természetesen rendelkezésre állnak támogatások, azonban akár a gyedet, akár a gyest nézzük, ezek fejlesztésre és növelésre szorulnak. A kismamák szülés után megigényelhetnek egy egyszeri, nagyjából 64 ezer forintos támogatást, ez az összeg azonban nagyon kevés, hiszen tudjuk azt, hogy a mindennapokban az alapvető gyermekneveléshez szükséges árucikkeken kívül rengeteg plusz- és akár nem várt kiadással kell a szülőknek szembenézniük.

Egy gyesen lévő kismama mindössze 28 500 forintot kap az államtól havonta, ami valljuk be, a pelenkán kívül semmi másra nem elég: még nem vettünk ételt, nem öltöztettük fel, és nem kapta meg az esetlegesen szükséges egészségügyi kezeléseket a gyermek. Láthatjuk tehát, hogy a gyermekvállalással járó, nélkülözhetetlen kiadások havonta sok tíz ezres összeget jelentenek.

Éppen ezért elfogadhatatlan, hogy Európában még mindig hazánkban terheli a legmagasabb áfa kulcs a gyermekneveléssel kapcsolatos árucikkeket. Véleményem szerint egy gazdasági válság kapujában, amikor rengeteg fiatal hagyja el hazánkat egy jobb élet reményében, és a születések száma évről évre drasztikusan csökken, a magyar államnak kötelessége mindent megtennie annak érdekében, hogy pozitív jövőképet teremtsen, és még komolyabban segítse a gyermekvállalás előtt állókat.

A Jobbik mint konzervatív néppárt, ahogy eddig is, a jövőben is szívén viseli a családok sorsát. Nincs helye időhúzásnak, éppen ezért kérem a kormány tagjait, hogy támogassák a Jobbik által benyújtott határozati javaslatot, melynek értelmében a gyermeknevelési cikkek áfája nulla százalékra csökkenne, tehát ezek a termékek olcsóbbak lennének.

Ez a javaslat nemcsak ösztönzőleg hatna a gyermekvállalás előtt állókra, de azonnali és érdemi segítséget nyújtana a családalapítás előtt állóknak. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, a DK képviselője:

„Mi történik Újpesten?” címmel. Megadom a szót öt percben. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): *(Hozzászólását mikrofon használatával kezd el.)* Köszönöm szépen, elnök asszony, a szót. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Ha most már végül is úgy alakult, hogy velünk tart ezekben a percekben is, ez nagyon örömteli, és sajnálom, hogy az indulat ilyen módon elragadta, és igazából az általunk elmondottak nagyon mélyen megérintették, de azt gondolom, hogy az a helyzet, ami kialakult és jelen pillanatban is van...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr! A mikrofonját, legyen kedves!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Még egyszer?

ELNÖK: A mikrofonját legyen kedves feltenni! Az órát pedig kérem szépen visszaállítani!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Szóval, örülök annak, hogy államtitkár úr velünk tart, és bár ha indulattal is időnként okunk van kezelni bizonyos dolgokat, de azért mind a kettőnk figyelmébe ajánlom, hogy ha a függetlenségről beszélünk a Költségvetési Tanácsnál, akkor annak tagjai hogyan függetlenek, ha a Magyar Nemzeti Bank elnöke és egyébként az Állami Számvevőszék elnöke ott benne van?

Másik oldalról pedig történelmi pillanatokot élünk, hiszen ennyire gyenge a forint még nem volt, mint egy órával ezelőtt; most már 403 forintnál járunk, 402 forint 90 fillér.

De ez a gazdasági körülmény, helyzet indít engem szólásra akkor, amikor arról szeretnék beszélni, hogy a címben is úgy fogalmaztunk, ahogy fogalmaztam: „Mi történik Újpesten?”, de mivel van egy nagyon súlyos problémánk, most már azt a kérdést kell feltenni, hogy mi történik a Tungsrammal.

Mit kíván tenni a kormány a Tungsram érdekében? Ezt a kérdést tettük fel, tesszük fel Barkóczy Balázs képviselőtársammal most már sokadszorra, és azért is kell szólnom újra és újra, és újra jelentkeznünk ebben az ügyben, mert újabb és újabb információk derülnek ki arról, hogy mi történik ebben az ügyben. Egyre veszélyesebb ez a történet, hiszen most a legfrissebb információk szerint 50 százalékkal több embert bocsátanak el Újpesten, több mint 600 ember elbocsátásra kerül. És az előzményekből, ha megengedik nekem, akkor szeretnék emlékeztetni arra, hogy mindez kezdődött azzal, hogy éppen az elmúlt napokban sokszor szóba kerülő gazdasági válság nyomán a kormány egy stratégiai partnere bejelentette, hogy embereket bocsát el. Bocsátat, azzal kezdte, hogy a kollektív szerződés módosításához hozzáfogott. A dolgozókat, a munkásokat kiszolgáltatott helyzetbe hozta, rosszabb körülményeket teremtett, majd utána, hogy olcsóbban, mivel így már olcsóbban megúszhatja, ezt követően jelentette be az elbocsátásokat.

Mindez elfogadhatatlan. Országosan több mint másfél ezer ember elbocsátására kerül sor, és ebben a folyamatban igenis többször szót emeltünk ez ügyben, ezt a kérdést feltéve: mit kíván tenni a kormány a Tungsram érdekében?

A miniszter úr válasza e tekintetben semmitmondó: majd segítünk. A segítség elmaradt, és egyre rosszabb a helyzet, ahogy az előbb említettem. Összességében két dologra szeretném felhívni a figyelmet a kerületünk kapcsán ebben az ügyben.

Egész világosan látszik, hogy az Orbán-kormány által módosított munkatörvénykönyv nem nyújt megfelelő védelmet a munkavállalók számára, és a semmitmondó válaszok helyett keresni kellene a tényleges lehetőségeket. Pedig már szó esett róla, mégsem látjuk azt, hogy például amikor állami segítség szükséges, akkor itt van nekünk az Európai Uniónak a globalizációs alkalmazkodási alapja, amely támogatást nyújthat - nemzetközileg már láttuk, hogy számos helyen történt ilyen -, az alpból elbocsátott munkavállalók átképzésére, bérkiegészítésre vagy akár önálló vállalkozások indítására igényelhető lenne a forrás. De a kormány ma politikailag nincs abban a helyzetben, hogy Európában segítséget kérhessen vagy kaphasson.

Azt szeretném javasolni a tisztelt miniszter uraknak, a kormánynak, hogy ha ilyen helyzetbe kerültek, és nemcsak a stratégiai partnerek kerülnek ilyen helyzetbe, éppen a különböző, jelentős költségnövekedések nyomán egyre több vállalat kerül veszélybe, akkor igenis szükség van erre, és én azt gondolom, hogy ezeknek a vállalkozásoknak segítséget kell nyújtani.

Az alpból már korábban is igényelték más országok is. Itt az ideje, hogy a magyar kormány is vegye a fáradságot, a magyar dolgozók érdekében és jelesül a Tungsram dolgozóinak érdekében tegyen lépéseket, ha mind ez ideig ez nem történt meg. Erre szólítjuk fel, és biztatjuk a vállalat vezetését Barkóczy Balázs képviselőtársammal közösen. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés következő ülésére 2022. június 27-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 14 óra 38 perckor ért véget.)

Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Berki Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)